

தொழிற்சீர்

கலை இலக்கிய சமூக பண்பாட்டுக் காலாண்டிதழ்

தொகு - 04

செப்டம்பர் - 2018

விலை : ரூபா 100.00

எழு கலை இலக்கியப் பேரவை

போஸ்கோ

திருமண அழைப்பிதழ்களின்
ஆலயம்

சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படும்
உங்கள் திருமணம்...
மங்களகரமாக
எங்கள் அழைப்பிதழ்களோடு
ஆரம்பிக்கட்டும்....

307, கே.கே.எஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே :- 021 312 6118

610 / 3, பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

(நல்லூர் முருகன் ஆலயம் முன்பாக)
தொ.பே :- 021 222 0370

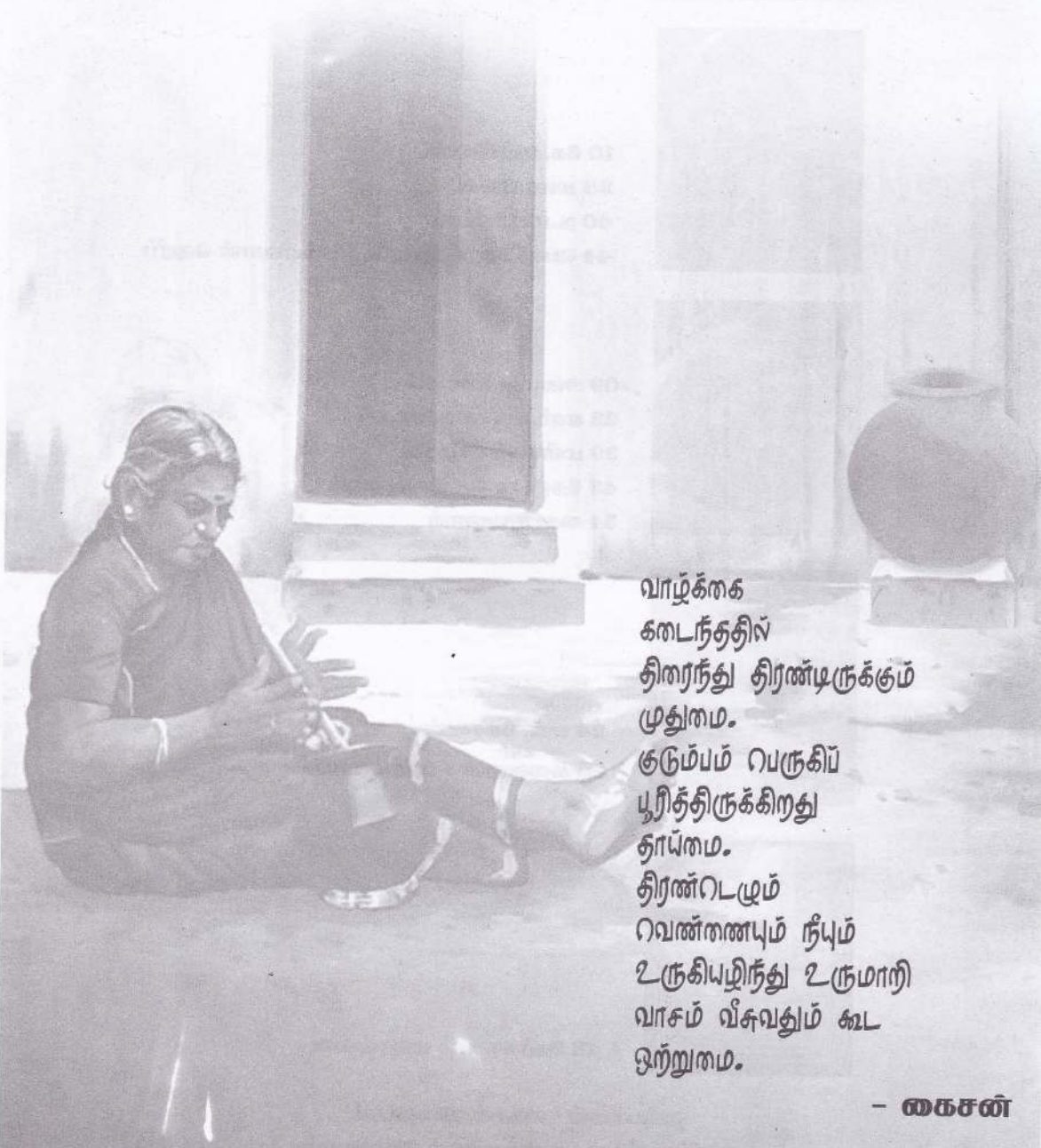
www.boascocards.com

facebook.com/boascocards

boascoprinters@gmail.com

K.BHARANEETHARAN
Editor Jeevanathy
Editor Kadal
Kalaiahm, Alvai.

வாழ்க்கை
கடைநீத்தின்
திரைந்து திரண்டிருக்கும்
முதுமை.
குடும்பம் பெருகிப்
புரித்திருக்கிறது
தாய்மை.
திரண்டடமும்
வண்ணமும் நீயும்
உருகியழிந்து உருமாறி
வாசம் வீசுவதும் கூட
ஒற்றுமை.

- கைசன்

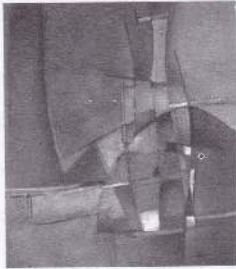
04 பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா
17 இ.குமரன்
32 பேராசிரியர் செ.யேகராசா
57 ந.சுகபரன்

10 கே.ஆர். டேவிட்
28 மலரன்னை
40 ந.மயூரஞ்சன்
44 பெஸ் ஹெட்டமழில் - எம்.ரிஷான் ஹெர்ப்

09 அகமது ஃபைசல்
22 எஸ்.என். சிவசேகரன்
39 மன்னார் அமுதன்
43 தேனுசா யோகேஸ்வரன்
54 கை. சரவணன்

24 என். கேசவன்
36 சுவைஞன் சுப்பிரமணியன்

48 நேர்காணல் மலரன்னை

ஒவியங்கள் - கைசன், இணையம்
ஒளிப்படங்கள் - ந.மயூரஞ்சன், இணையம்

வாசல் நான்கில் வரவேற்கிறோம்.
 வழக்கமான குறிப்பிடக்கூடியதும்,
 முடியாததுமான காரணங்களின் வழி
 காலம் சற்று நீண்டுவிட்டது.
 தவிர்த்திருக்கக் கூடியதும், இயலாததுமான,
 காரணங்களை அடுக்கி தப்பிக்க
 முயலவில்லை.
 பருவங்களின் மாறுதல்கள் போலவே
 அரசியலிலும் நடந்தேறி புதிய
 எதிர்பார்ப்புகளுடன் நகர்கிறது எமது
 வாழ்வு. புதிய ஆண்டு. வழமை போலவே
 மறக்கமுடியாத கடந்துபோன இம்மாதங்களின்
 வலி நிரம்பப் பெற்றவர்களாய் தளவாசலின்
 மூலச்சிந்தனாகர்த்தா பு.சத்தியமூர்த்தியின்
 நினைவுகளுடன் சந்திக்கிறோம். பேச்சோடு
 நின்றுவிட்ட காணாமலாக்கப்பட்டோர் மற்றும்
 காணி விவகாரங்களுடன் விரைகிறது காலம்.
 அனுபவித்தவர்களுக்கே உணரமுடிந்த
 வலியை விபரிப்பது இயலாதது. இந்த
 மாதங்களில் நாம் தொலைத்துவிட்ட
 அனைவருக்காகவும் அனைத்திற்காகவும்
 “ஏங்கியிருக்க மட்டுமே முடிகிறது.
 செயல்களைப் பற்றிய
 சிந்தனை வேண்டாம்.
 முழுங்கத் தெரிந்தால்
 முன்னேறி விடலாம்.”
 என்கின்ற மக்கள்கவிஞன் இன்குலாப்பினது
 குளிர்ந்த நெருப்பு எனும் கவிதையின்
 வரிகளை மனங்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது
 அவ்வளவே.

குறியூசல்

கலை இலக்கிய சமக பண்பாட்டுக் காலாண்டிதழ்

இதழ் 4

ஜனவரி - மார்ச் 2018

முகவிரம் ஆசிரியர்

இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்

கலை ஆசிரியர்கள்

ந. மயூரபுரம்

கை. சரவணன்

ஆதரவுமையு

எஸ். சித்திரநாயகி

கணினி வளரகலை

வி.செந்தில்குமார்

அட்டை வடிவமைப்பு

ச. கோபிதன்

தட்டச்சு

கு.மஞ்சளா

வெளியீட்டாளர்

சி.நிசாகரன்

அச்சு

முத்து பிரின்பேர்ஸ் சன்னாகம்

தொடர்பு

இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்

அம்பலவாணர் வீதி,

உடுவில் கிழக்கு சன்னாகம்.

0773156938

thalavasalm@gmail.com

எழு கலை இலக்கியப் பேரவை
 யாழ்ப்பாணம்

சென்னை

புனை கதைகளின் சம காலம்

|| பேராசிரியர் சபா. ஓஜயராசா

எழுத்து வழியாகக் கதையுரைத்தல் குறுஞ்சிறுகதையிலிருந்து நீண்ட பெரு நாவல் வரை வீச்சுக் கொண்டது. கதையுரைத்தல் என்பது பல வழிகளிலே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. வாய்மொழி வடிவில், திரைப்பட வடிவில், நாடக வடிவில், தொலைக்காட்சி வடிவில், இணைய வடிவில் என்றவாறு பல ஊடகங்கள் வழியாகக் கதை நிகழ்த்தப்படுகின்றது. கதை உரைக்கும் ஊடகங்களின் பெருக்கம் கதையாக்கத்தில் மிகப்பெரும் பன்முகப்பாட்டையும் எண்ணளவு பெருக்கத்தையும் ஏற்படுத்தி வருகிறது.

கதையுரைப்பது என்பது கற்பனை தழுவியது. ஆக்க மலர்ச்சிக் கற்பனையுடன் கதை தொடர்புடையது. கதையுரைப்பின் வடிவம், புனைவு மற்றும் புனைவு அல்லாதது என்ற இரண்டினுக்குமிடையேயுள்ள எல்லைகளைத் தகர்த்துவிட்டது. அந்த நிலை பின்- நவீனத்துவ நிலவரமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

புனையாக்கத்திலும் நுகர்ச்சியிலும் காணப்பட்ட உயர்ந்தோர் பண்பாடு. தாழ்ந்தோர் பண்பாடு என்ற எல்லைகளும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. அதாவது மேட்டுக் குடியினருக்குரியவை, விளிம்பு நிலையினருக்குரியவை என்ற வேறுபடுத்தும் வர்க்கச் செயற்பாடும் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றது.

ஒரு காலத்தில் உயர்ந்தோர் பண்பாட்டுக்குரிய கதையுரைப்பின் வழியாக மேட்டுக் குடியினருக்குரிய விழுமியங்கள் கையளிப்புச் செய்யப்பட்டன. கதையுரைப்பில் மட்டுமன்றிக் கலைகளிலும் அந்த வேறுபாடு நிலை நிறுத்தப்பட்டது. பரத நாட்டியம் உயர்ந்தோர் பண்பாட்டுக்குரிய கதை கூறல் ஆடல் வடிவ-மாகவும், கூத்து விளிம்பு நிலையினர் என்ற தாழ்ந்தோர் பண்பாட்டுக்குரிய கதையுரைப்புக் கலையாகவும் நீட்சி கொண்டன.

மேலையுலகில் உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் பண்பாட்டுகளுக்கிடையே உள்ள எல்லைகள் உடைக்கப்பட்டாலும், தமிழ்ச் சூழலில் அது தொடர்ந்த வண்ணமேயுள்ளது.

சமகாலத்தைய புனைகதை வளர்ச்சியி னூடே மேற்கொள்ளப்படும் அடையாளப் படுத்தலாக "இலக்கியக் கதை" (literary fiction) என்ற வகைப்பாடு அமைகின்றது. பொதுவான கதையுரைப்புக்கும் இலக்கியக் கதையுரைப்புக்குமிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இலக்கியக் கதையுரைப்பில் மனித நடப்பியல் நிலவரம் ஆக்கத் தெறித்தலுடன் வெளிப்படுத்தப்படும். பாத்திரவியல்புகள் நடப்பியற் சூழலில் ஆழ்ந்த வெளிப்பாடுகளாக்கப்படும். பாத்திரங்கள் வழியாக வாசகரிடத்து வாழ்க்கை நிலவரங்களோடு இணைந்த மனவெழுச்சி ஈடுபாடு தூண்டப்படும்.

அதேவேளை இலக்கியம் சாராப் புனை-கதைகளில் கோப்பும் கதைத் திருப்பங்களும் முக்கியப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இலக்கியப் புனைகதைகள் சமூக விமர்சனத்தை மறைத்தும், மறையாமலும் வெளிப்படுத்தும். வாசிப்பின் நீட்சியோடு சமூகத் தொடுபுலம் இணைந்து கொள்ளும். கதை மாந்தர் "காணும் மாந்தராக" மாற்றம் பெறுவர். மேலும் விளக்குவதானால், நடப்பு வாழ்க்கையோடு இணைந்தது. இலக்கியப் புனைகதை, நடப்பு வாழ்க்கையிலிருந்து தூரப்படுவது இலக்கியம் சாராப் புனைகதை.

இலக்கியப் புனைகதைகள், இலக்கியம் சாராப் புனைகதைகள் என்ற பெரும் பிரிவினாள் உள்ளமைந்த பன்முகப்பாடுகள்

மேலும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. சமூக வளர்ச்சியும், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும். உலக மயமாதலும், நுகர்வோர் பண்பாடும் கலையாக்கங்களிலும், கதையாக்கங்களிலும் பன்முகப்பாடுகளைத் தோற்றுவித்து வருகின்றன.

பன்முகப்பாடுகளுடன் இணைந்த பரிசோதனைகளும் மேலெழுந்துள்ளன.

மனித வளர்ச்சிப் படிநிலைகளை அடியொற்றி குழந்தைக் கதைகள், சிறுவர் கதைகள், இளம் வளர்ந்தோர் கதைகள், வளர்ந்தோர் கதைகள், முதியோர் கதைகள் என்ற பாகுபாடும் அவற்றின் உள்ளமைந்த பன்முகப் பாடுகளும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன.

மேலும் புவியியல் இட நிலையங்களுடன் தொடர்புடைய கதைப் பன்முகப்பாடுகள். பிறிதொரு நிலையிலே வளர்கின்றன. அவ்வகையில் கிராமியப் பின்புலம், நகரப்பின்புலம், கடற்புலம் என்றவாறு இடநிலைய வேறுபாடுகளும் அவற்றோடு இணைந்த சமூக இருப்பு முரண்பாடுகள் தொடர்பான கதை வகைப்பாடுகளும் பெருக்கமடைகின்றன.

கல்வி நிலையங்கள், தொழில் நிலையங்கள், அங்காடிகள், விடுதிகள் என்றவாறு கூடுமிடங்களை அடியொற்றிய புனைகதைகள், என்ற பாகுபாடுகள் பிறிதொருபுறம் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

உளவியற் கதைகள், விஞ்ஞானக் கதைகள். மனிதரும் இயந்திரப் பொம்மைகளும் கலந்த கதைகள், நவீனம் தொடர்பாடலோடு இணைந்த கதைகள் முதலான பன்முகப்பாடுகள் பிறிதொரு நிலையில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

சமூக வாழ்க்கை, சமூக முரண்பாடுகள், வர்க்கச் சுரண்டல், மேலாதிக்கம். ஒடுக்கு முறைகள் முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைப் பாகுபாடுகள் வர்க்கக் கருத்தியலை அடியொற்றி எழுதப்படுகின்றன. அதிலிருந்து விடுபட்டும் எழுதப்படுகின்றன.

திகிலூட்டும் கதைகள், மர்மக் கதைகள், துப்பறியும் கதைகள் என்ற பிரிவுகளும் சமயக் கதைகள், பிரச்சினைகளுக்குச் சமய வழியாகத் தீர்வு காணுதல் என்ற மாற்று நிலைக் கதைப்பிரிவுகளும் விரைந்து வளர்கின்றன.

சம காலத்தில் புனைகதைகளின் பாகுபாட்டைக் காட்டிலும் அவற்றுனுடாக வழங்கப்படும் செய்திக்கும், அழகியலுக் குமிடையேயுள்ள சமநிலையும் திறனாய்வுக்குரிய கருத்தாடலாக மேலெழுந்துள்ளது. புனைகதை

= கையளிக்கப்படும் செய்தி என்பது தொடர்பாடல் நிலையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ருசியாவில் உருவாக்கம்பெற்ற சோசலிச நடப்பியற் கோட்பாடு பல வாதப்பிரதி வாதங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. அதன் வளர்ச்சியும் நெகிழ்ச்சியும் தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளன. அதேவேளை அண்மைக்காலமாக வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கி மேலெழுந்துள்ள பெண்ணிய எழுத்தியக்கம் புனை கதையின் அழகினூடே பெண்ணியச் செய்தியின் கையளிப்பை மீள வலியுறுத்தி வருகின்றது.

சோசலிச நடப்பில் சமூக மாற்றத்தில் இலக்கியத்தின் பணியை வலியுறுத்தியது. பெண்ணியக் கருத்தியல் பெண்கள் மீதான ஓடுக்குமுறையின் விடுவிப்பில் இலக்கியத்தின் வகிபாகத்தை முதன்மைப் படுத்துகின்றது.

பெண்ணியச் சிறுகதைகளும் நாவல்களும் பெருக்கெடுப்பது சமகாலம். சமூக நிலை, அரசியல் நிலை, பொருண்மிய நிலை முதலான துறைகளில் பெண்களின் சமத்துவத்தை நிலை நிறுத்துதலும், பெண்களை அடிமைப்படுத்தும் நிறுவனக் கட்டமைப்புக்களைத் தகர்த்தலுமே பெண்ணியப் புனைகதைகள் வாயிலாகக் கையளிக்கப்படும் முதன்மைச் செய்திகளாகவுள்ளன.

பெண்ணியம் தொடர்பான அலைகளையும் வேறு வேறு வகையான சிந்தனா கூடங்களையும் உள்ளடக்கிய புனைவுகள் பரவலாக இடம்பெற்று வருகின்றன. பெண்களைச் செயலாக்கமுள்ள வினைப்பாட்டளர்களாக மாற்றும் புனைவுகளைக் கருமை இனப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பெருமளவிலே முன்னெடுத்த வருகின்றனர்.

மார்க்சியக் கருத்தியலை அடியொற்றிய புனைவுகள் ரெறி ஈகெலிரனுடைய திறனாய்வுகளை அடியொற்றி வடிவம், முகிழ்கோலம்(style), கருத்தமைவு எனும் மூன்றிலும் கவனம் செலுத்தியவாறு மேலெழுத் தொடங்கியுள்ளன.

கருத்தில் மட்டும் ஊன்றிய, கவனம் செலுத்திய முன்னைய நிலைப்பாடுகளில் மாற்றம் நிகழத் தொடங்கியும், விரிவாக்கம் பெற்றும் வருகின்றன.

நவ மார்க்சியத்தின் வளர்ச்சி, புனைகதைக் கருத்தியலிலும் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. நவ மார்க்சியம் உள்பகுப்பு பியலுக்கும் மார்க்சியத்துக்குமிடையே இணைப்பை ஏற்படுத்தியது. மார்க்சியக் கலை

இலக்கிய ஆக்கங்கள் உள்பகுப்பு உளவிய லோடு மேற்கொண்ட இணைப்பு புதிய அழகியலுக்கு இட்டுச் சென்றது.

விஞ்ஞானப் புனைகதை ஆக்கங்கள் அண்மைக்காலமாகப் பரந்த நிலையில் எழுச்சி கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளன. விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளை அடியொற்றிய புனைவுகள், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் எதிர்காலம் பற்றிய கதையாக்கங்கள் பல நிலைகளிலே வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன.

ஒளியின் வேகத்தை விஞ்சி மேற்கொள்ளப்படும் அண்டவெளிச் சுற்றுலாக்கள், பல பிரபஞ்சங்கள் பற்றிய ஆக்கங்கள் முதலானவை எழுத்து வெளிக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன.

புறவயமான விஞ்ஞானத் தருக்கமும் அகவயமான கற்பனை நீட்சியும் கலத்தல் விஞ்ஞானப் புனைகதையின் சிறப்புப் பரிமாணம். அதேவேளை போலி விஞ்ஞானச் செயற்பாடுகளும் விஞ்ஞானப் புனைகதைகளிலே இடம்பெறுகின்றன. விஞ்ஞானத்தை அடியொற்றிய கற்பனைகள் பிற்காலத்தைக் கண்டுபிடிப்புக்களுக்கு வழிதிறக்கும் ஆற்றல் கொண்டவையாய் இருத்தலையும் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக ஆர்தர் கிளார்க்கின் புனைவு, செய்மதிகளின் கண்டுபிடிப்புக்கு இட்டுச் சென்றன. தமிழில் விஞ்ஞானப் புனைகதைகள் பலரால் எழுதப்பட்டாலும் அவற்றில் சுஜாத எனப்படும் ரங்கராஜனுக்குத் தனியிடமுண்டு.

அண்மைக் காலத்தைப் புனைகதை எழுத்துக்களிலே சிறப்பிடம் பெறும் பிரிவாக அமைவது, உளவியற் சிறுகதைகளும், நாவல்களும் ஆகும். புறத்தூண்டிகளால் மனித மனங்களில் ஏற்படும் பாதிப்புக்களையும் நடத்தையில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட உளவியற் புனைகதைகள் ஆக்கப்படுகின்றன.

பாத்திரங்களின் செயற்பாடுகளுக்குப் பின்புலமாக அமையும் உளவியல் விசைகளும் ஊக்கச் செயற்பாடுகளும் புனைவு வெளிக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. "அக மனிதன்" பற்றிய சித்திரிப்புக்கள் உளவியல் புனை கதைகளிலே மேலோங்கிச் செல்லும்.

நனவு அருவி (stream of conscious) நுட்பவியலும் உளவியற் புனைகதைகளிலே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பாத்திரங்களின் ஆழ்மனச் சிந்தனைச் செயல்முறையை, தடைகளும், வடிக்கட்டலுமின்றி தொடர்ச்சி முறிவடையாது வெளிப்படுத்துதல் நனவு

அருவி நுட்பத்தின் சிறப்புப் பரிமாணம். பாத்திரங்களின் அகமனப் பேச்சு நிறுத்தற் குறியீடுகளை மீறியும் வாக்கிய ஒழுங்கமைப்புக்களை மீறியும் தொழிற்பாடு கொள்ளல் அங்கீகரிக்கப்படும். கட்டற்ற அகமனப் பேச்சுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும்.

உளவியல் நாவல்களுக்கு அண்மைக் காலங்களிலே பெரு வரவேற்புக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ள நிலையில் அவை திரைப்படங்களாகவும், நாடகங்களாகவும் நிலைமாற்றம் பெறுகின்றன.

இஸ்கந்திய நாடுகளின் பின் புலத்தில் நவீன உளவியல் நாவல்களை எழுதிய எழுத்தாளர்களுள் ஹம்சன் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றார். அவரது ஆக்கங்கள் ஐரோப்பிய மொழிகளிலே பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. நனவடி மனத்தின் உரையாடல்களை நாவல் வெளிக்குக் கொண்டுவருவதில் அவரது தனித்துவம் மேலெழுதல் குறித்துரைக்கப்படுகின்றது.

உளவியற் பயமூட்டும் (horror) நாவல்களும் கூர் வியப்பு(thrill) நாவல்களும் இளைஞர்களால் பெரு விருப்படன் வாசிக்கப்படுகின்றன. அவ்வகை நாவல்கள் திரைப்படங்களாக வரும்வகையில் அவற்றைப் பார்ப்பதில் இளைஞர்களின் நாட்டம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

அவ்வகை நபர்களிலே காணப்படும் ஒரு சிறப்புப் பண்பு சவால் நீட்சி(suspense) முதன்மை பெற்றிருத்தல் ஆகும்.

அண்மைக்காலமாக உளவளத்துணை அல்லது சீர்மிய முன்னெடுப்புக்கான கதைகளும் எழுதப்படுகின்றன. மனவளம் செய்வதற்கும் அறிகை உபாயங்களைப் பயன்படுத்தி மனப் பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுபட வைப்பதற்கும், ஊடுதலையீடுகள் வாயிலாக மனத்தைக் தீளறி வளப் படுத்துவதற்குமுரிய புனைகதைகள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்ச் சூழலில் உளவியற் கதைகள் எழுதுவதில் கோகிலா மகேந்திரன் தனித்துவமானவர்.

ஆங்கிலப் புனைகதைகளில் உளவியலின் இயக்கம் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து ஜோர்ச். எம். ஜோன்சன் ஒரு நூலை எழுதியிருத்தல் இத்துறையில் ஆய்வு செய்வோருக்குப் பயன்படுவதாயிருத்தலைக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

நவீன புனைகதை உலகில் எழுச்சி கொண்டவரும் ஒரு வடிவம், சூழலியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. "சூழலியற்

புனைவு" (eco-fiction) என்று அது குறிப்பிடப்படுகின்றது. "காலநிலைப் புனைகதை" என்ற தொடரும் இத்துறையிலே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

காலநிலை மாற்றங்கள், புவி வெப்பமடைதல், சூழல் மாசடைதல் முதலியவற்றின் தாக்கங்களும் அவை சமூக வாழ்விலும், தனி மனித உறவுகளிலும் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புக்களும் புனைவு வெளிக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன.

மனிதர் மேற்கொள்ளும் இயற்கையை அழிவுறுத்தும் செயற்பாடுகள் எதிர் விளைவாக மனிதரை அச்சுறுத்துவதையும், அழிவுறுத்துவதையும் உற்றுநோக்கிப் புனைவு படுத்தப்படுகின்றன. பெரும் பனிப்பாறைகள் உருகுதல், கடல் மட்டம் உயருதல், படிவு வீழ்ச்சிச் சுற்றுலாத்தில் நிகழும் குறுக்கீடுகள் முதலியவற்றை அடியொற்றிய கதைகள் எழுதப்படுகின்றன.

சூழலியல் நாவல்கள் தெளிவான கருத்தியல் கண்ணோட்டத்திலும் எழுதப்படுகின்றன. சூழலை அழித்துச் சுரண்டி இலாபமீட்டுவோர் ஒருபுறம், நகரச்சேரிகளில் அடிப்படை வசதிகள் இன்றி நலிந்து கொண்டிருக்கும் தொழிலாளர் இன்னொரு புறமுமான முரண்பாடுகள் கலைச் சுவையுடன் புனையப்படுகின்றன.

அணுப் பரிசோதனைகளாலும் மேலாதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தும் போர்களாலும் இயற்கை மீது செலுத்தப்படும் அழுத்தங்களும் இயற்கையே மனிதரைத் தண்டித்தலும் புனைவுகளாக்கப்படுகின்றன.

சூழற்பாதுகாப்பை முன்னெடுக்கும் பசுமை அரசியலும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. சமூக நல்லிணக்கம், சூழல் பாதுகாப்பு, மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளைப் பசுமை அரசியல் வலியுறுத்துகின்றது.

பசுமை அரசியலைச் சந்தை நிலவரக் கண்ணோட்டத்தில் விமர்சித்து சூழலியல் முதலாளியக் கோட்பாடுகளும் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. அதனை மறுதலித்து "நீலப் பசுமைகள்" என்ற கருத்தியலும் வளர்ச்சி கொண்டுள்ளது. இவ்வாறாக முரண்பாடு கொண்ட கருத்தியல்களோடு தொடர்புகொண்டு சூழலியல் நாவல்கள் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன.

சா.கந்தசாமி எழுதிய "சாயாவனம்" தமிழிலே முதலிலே எழுதப்பட்ட சூழலியல் நாவலாகும். நவீன தமிழ் இலக்கியத்திலும் இந்திய இலக்கியப் பரப்பிலும் "மேலெழற் பனுலாக"

(master piece) அவரது நாவல் அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றது.

சமகால உலக அரங்கிலே செயற்பாட்டியல் அல்லது வினைப்பாட்டியல் (activism) என்பதோடு தொடர்புடைய கதைகளும் எழுதப்படுகின்றன. சமூகச் சீர்திருத்தங்களையும், அரசியல் அந்திகளையும், சூழலியற் பாதுகாப்பையும், பல துறைகளில் நீதியை நிலைநாட்டுதலையும், அபிவிருத்தியை முன்னெடுத்தலையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வினைப்பாட்டியல்க்கங்கள் வளர்ச்சி கொள்கின்றன. ஒத்துழையாமை இயக்கத்திலிருந்து இணையச் செயற்பாடுகள் வரை செயற்பாட்டியல் பல நிலைகளிலும் பல தளங்களிலும் இயக்கம் கொள்கின்றது.

வினைப்பாட்டியலின் பல்வேறு பரிமாணங்களும் புனை கதை வெளிக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. வினைப்படலோடு தொடர்புடைய போலி ஆளுமைகளும் கதை மாந்தராக்கப்படுகின்றனர்.

சமகாலத்தில் எழுச்சி கொள்ளும் இலக்கிய வடிவங்களுள் ஒன்றாக அமைவது ஆவணப் (documentary) புனைகதையாகும். ஆவணத்துக்கும் புனைவுக்கும் இடையேயுள்ள முரண்பாடுகளும் இத்துறையிலே சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. நடைபெற்ற பதிவுகளைக் கதையாக்கும்பொழுது, புனைவு கலக்கும்பொழுது அவணத்தன்மை பாதிக்கப்படும். மறுபுறம் ஆவணத் தன்மையை மிகைப்படுத்துகையில் கதைச் சுவை பாதிக்கப்படும். இந்த முரண்பாடுகளினூடே ஆவண நாவல்கள் எழுதப்படுகின்றன.

ஆவண நாவல்கள் நடந்தவற்றையும் புனைவையும் இணைக்கும் நிலையில் தனித்துவமான எடுத்தியம்பல் வடிவை எடுக்கின்றது. வாசகர் கதையோடு ஈடுபடும் அதே நேரத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை உற்றுணர்ந்து பகுத்தாராய்வு செய்வோராயும் மாறுகின்றனர். தரப்பட்ட ஆவணங்களைக் கதைப் புனைவோடு இணைந்தும் விடுபட்டும் ஆராயும் இருமை நிலையை வாசகர்கள் அனுபவிக்கின்றனர்.

உள்வாங்கும் நிலையிலிருந்து செயற்படும் நிலைக்கு மாற்றும் செயல்பாட்டையும் ஆவண நாவல்கள் மேற்கொள்கின்றன.

ஆவண நூல் வரிசையில் எட்வேட் இர்விங் வோட்டிஸ் எழுதிய “உண்மையன்றி வேறில்லை” என்ற இளம் வளர்ந்தோருக்கான நாவல் தனித்துவமுடையது. நாட்குறிப்புப் பதிவுகள், அஞ்சல்கள், நிகழ்ச்சி வரைபுகள்

முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த நாவல் புனையப்பட்டது. நியூ ஹெமிஸ் பியரில் உள்ள உயர் நிலைப் பள்ளியில் பயின்ற பிரச்சினைக்குரிய ஒரு மாணவரின் உண்மையான ஆவணப்பதிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த நாவல் எழுதப்பட்டது. இளம் வளர்ந்தோரால் அதிக அளவில் வாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்ட நாவலாகவும் அது விளங்குகின்றது.

போர் ஆவணங்கள், போரில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதங்கள் தொடர்பான ஆவணங்கள், அரச நிறுவனங்களின் நிதி மோசடி தொடர்பான பதிவுகள், அதிகார துஷ்பிரயோகம் தொடர்பான பதிவுகள், பரிமாறப்பட்ட கடிதங்கள் முதலியவற்றை அடியொற்றிய நாவல்கள் விரும்பி வாசிக்கப்படுகின்றன.

இரகசியமான ஆவணங்கள் நாவலாசிரியருக்கு எவ்வாறு கிடைக்கப்பெறுகின்றன என்ற வினாவும் எழுப்பப்படுகின்றன. அவர்கள் புலனாய்வாளர்களாகவும் தொழிற்பட்டு நாவல்களை உருவாக்குகின்றனர். நாவலில் இடம்பெறும் ஆவணங்களின் நம்பகத் தன்மையைப் பராமரித்தல் என்பது முக்கியமானது.

நாவல் வளர்ச்சியிலே எழுந்த ஒரு முக்கிய எழுகோலம், “எதிர்காலம்” என்பதாகும். நாவலுக்குரிய கதைத் தொடர்ச்சியைச் சிதறடித்தல் அங்கே முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. கால ஒழுங்குத் தொடர்ச்சியும் குலைக்கப்படுகிறது.

தெளிவான ஒரு கதைக்கோப்பு எதிர் நாவலில் இடம்பெறுதல் இல்லை. பாத்திரங்களின் அனுபவங்களும் திரிபுபட்டு நிற்கும். மாற்று வகையான கதைத் தொடக்கமும் மாற்று வகையான கதை முடிவும் இடம்பெறும். நாவலின் சில பக்கங்கள் அச்சிடப்படாது வெற்றுப் பக்கங்களாக விடப்படும். ஒரு வகையில் இருத்தலியத்தின் செல்வாக்கும் இவ்வகை நாவலிலே காணப்படும். குறிப்பாகக் கூறப்போனால் ஜீன் போல் சார்த்தரின் “அறியப்படாத ஒரு மனிதனின் பிரதிமை” என்ற படைப்பில் எதிர் நாவற் பண்பு எழுகோலம் பெற்றது.

பன்முக வடிவங்களில் பன்முக உள்ளடக்கங்களில், பன்முகப் பரிசோதனைகளோடு அண்மைக் காலத்தைய நாவல்கள் விரிகை பெறுகின்றன. புனைகதை என்பது நெகிழ்ச்சியான வடிவமாக்கப்பட்ட நிலையில் அதில் உள் நுழைதலும் வெளிவருதலும் எளிதாக்கப்பட்டுள்ளன.

அகமது ஃபைசல் கவிதைகள்

1.
மலை
கடலின் பல்.
சோகம்
மனதின் கல்.
இரவு
சூரியன் பதுங்கும் அறை.
பறவை
மரங்களில் விழும் தூசு.
காற்று
இடைவெளியின் தோல்.

2.
பனூன்காரன்
சென்றுவிட்டான்
வாங்கிய பனூன்களுக்கு
இரு கண்களும் தெரியாது.
சுவரில் முட்டி,
புகைப்படங்களுக்கு முத்தமிட்டு
கதவைத் தேடிப் பிடித்து,
தட்டி
என்னையும் சமாளித்து
தப்பிச் செல்லும் முயற்சியில்
உயிரை விட்டன.

3.
நாளைய பயணத்தை
அறிந்து
வெளியே கிடக்கின்றன
பாதணிகள்.
விபத்து
யார் தலையின் எழுத்து?
இரத்தம் சிந்திய
ஒற்றைப் பாதணி
அங்கே கிடக்கிறது.

4.
என் கோயில்
தொலைந்துவிட்டது
வேறு ஊருக்கு
வந்திருக்கிறேன்.
என் குடை
கடைகளில் இருக்கிறது
அங்கு வெயில் இல்லை.
என் நகங்கள்
அவருக்கு முழைத்திருக்கின்றன
விரல்கள் இல்லை.
என் மீசை
அவருக்கு முழைத்திருக்கிறது
அழகாயில்லை.

5.
மெழுகுவர்த்தி ஏற்றினேன்
அது கதறி அழுதது.
ஒற்றைக் காலால் ஒழ
கடலுக்குள் குதித்தது.
கடல் மேல் துள்ளித்
திரிகிறது
ஒரு துளி நெருப்பு மீன்.

சுமைதாங்கிகள்

□ கே. சித். டேவிட்

பத்மநாதனில் எனக்கு மட்டுமல்ல, இந்த அலுவலகத்திலுள்ள அனைவருக்குமே நம்பிக்கை உண்டு. பத்மநாதன் தேவையில்லாமல் ஒன்றைச் செய்யமாட்டார், தேவையில்லாமல் கதைக்க மாட்டார், தேவையில்லாமல் பழகமாட்டார்.... அப்பிடிப்பட்டவர் இப்போது என்னைச் சந்திக்க வந்திருப்பது.... எனக்குள் பெரும் கேள்வியை எழுப்பியுள்ளது. ஆனால் அவர் ஏதோவொரு முக்கிய பிரச்சினையுடன்தான் வந்திருப்பார் என்பதை மட்டும் என்னால் ஊகிக்க முடிகின்றது.

“வாருங்கோ பத்மநாதன்.... இருக்கோ....” நான் அவரை வரவேற்று அமரவைக்கிறேன்.

“மடம் இன்னொரு பிரச்சினை.... துஷ்யந்தியின் நடவடிக்கைகள் தனக்குத் திருப்தியானதாக இல்லையென்றும்....

துஷ்யந்தியை வேறொரு பிரிவுக்கு மாற்றும்படியும்.... தங்களுக்கு கனிமொழியைத் தரும்படியும்.... கணக்காளர் காந்தராசா உத்தியோக பூர்வமாகக் கடிதம் அனுப்பியுள்ளார்....” பத்மநாதன் தனது முறைப்பாட்டைச் சமர்ப்பிக்கிறார்.

பத்மநாதன் - அவர்தான் இந்த அலுவலகத்தின் நிர்வாக உத்தியோகத்தர்.

இது ஒரு வலயக் கல்வி அலுவலகம்.... இங்கு நான்தான் பணிப்பாளர்.

அதனால்தான் அவர் இந்தப் பிரச்சினையை என்னிடம் முறையிட்டார். இந்தக் கடிதத்தைக் கணக்காளர் முறைப்படி என்னிடந்தான் தந்திருக்கவேண்டும்.... என்னிடம் தராமல் நிர்வாக அலுவலரிடம் ஏன் கொடுத்தார்.... நான் இதை எனக்குள் சிந்தித்தபடி.... பத்மநாதனைப்

பார்க்கின்றேன்....

“மடம்.... எக்கவுண்டன்.... கடிதத்தோடு உங்களிடந்தான் வந்திருக்கிறார்.... நீங்கள் இல்லாத படியால் என்னிடம் கொண்டு வந்து தந்துவிட்டுப் போனார்....” பத்மநாதன் எனது மனதில் உள்ள கேள்வியைப் புரிந்திருக்க வேண்டும்.... அவர் பழுத்த அனுபவசாலி நிச்சயம் புரிந்துகொண்டிருப்பார்.

துஷ்யந்தி - இவ்வலக கல்வி அலுவலகத்தில், நிதிப்பிரிவில் கடமையாற்றும் சிற்றூழியர்.

“நிதிப் பிரிவினை உள்ள மற்ற ‘ஸ்ராவிட்டை’ துஷ்யந்தி பற்றி விசாரிச்சீங்களா....?” துஷ்யந்தி மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றம் நிரூபிக்கப்பட வேண்டுமே. அதற்கு அவள் பற்றிய தகவல்கள் எங்களுக்கு முக்கியம். அதனால்தான் இந்தக் கேள்வியை நான் பத்மநாதனிடம் கேட்டேன்.

“விசாரிச்சனான் மடம்.... அவளைப் பற்றி ஒருதரும் நல்லதாய் சொல்லவில்லை.... நேரத்துக்கு வாறதில்லையாம்.... ஒழுங்காய் வேலை செய்யிறதில்லையாம்.... நாலரை மணிக்குப் பிறகு எந்தக் காரணங் கொண்டும் நிக்க மாட்டாளாம்.... முன்னறிவித்தலின்றி லீவு எடுப்பாளாம்.... ஏதாவது கேட்டால் “என்றை அப்பாவும் ஒரு ‘கவர்ன்மென்ட்’ உத்தியோகத்தர்தான்.... எனக்கும் சட்டதிட்டங்கள் தெரியும்” என்று முகத்துக்கு நேரே கூறுவாளாம்....

...ஒரு நாள் துஷ்யந்தி முன்னறிவித்தல் இல்லாமல் லீவு எடுத்திருக்கிறாள். அதை எக்கவுண்டன் கேட்டிருக்கிறார். அதுக்கு “எனக்குத் தேவையெண்டால்.... என்றை லீவை நான் எடுப்பன்.... நான் இல்லாட்டிக் கந்தோர் நடக்காதே.... என்று அவள் கேட்டிருக்கிறாள்.... பத்மநாதன் தான் சேகரித்த செய்திகளை என்னிடம் சமர்ப்பிக்கின்றார்.

“இதிலை இன்னுமொரு விஷயம் இருக்கு பத்மநாதன்....” ஆரம்பத்திலேயே நான் இந்த விஷயத்தைப் புரிந்திருந்தேன். உடனடியாக அதைக் கூறக்கூடாதென்பதற்காகத்தான் நேரம் கடத்தி இப்போது கூறுகிறேன். என்னைப் போன்று ஒரு அலுவலகத்தைக் கட்டியாழ்கின்ற பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகளுக்கு நீருக்குள் ளால் நெருப்புத் தணலைக் கொண்டுபோகும் சாணக்கியம் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.... இல்லாவிட்டால் அலுவலகத்தை நடத்த முடியாது...!

“துஷ்யந்தியை எக்கவுண்டனுக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம்.... அவருக்காக வேறொருவரைத் தரும்படியும் அவர்கள் கேட்கலாம்.... அதுக்கு அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு.... ஆனால்.... கனிமொழியைத் தரும்படி அவர்கள்

கேட்பதுதான் எனக்குப் புரியாமல் இருக்கு....” அலுவலக நிர்வாக ரீதியான எனது சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்துகிறேன்.

“சட்டப்படி எக்கவுண்டன் கனிமொழியைக் கேட்டது பிழைதான்.... ஆனால் மனச்சாட்சிப் படி.... எக்கவுண்டன் கேட்டது சரி என்றுதான் நான் சொல்லுவன்.... பொறுமையும், திறமையும், அடக்கமும், பாரபட்சமற்ற கடமை உணர்வும் கொண்டவள்தான் கனிமொழி.... ஒருநாள் மடம்.... எங்கடை பியூன் வரயில்லை.... கிளாக் பொட்டையளெல்லாம் வந்து பாத்துக் கொண்டு நிக்கிதுகள்.... தும்புக்கட்டையை எடுத்துக் கூட்ட ஒருவர்கூட முன்வரவில்லை.... கனிமொழி உங்கடை றாமிலை செய்ய வேண்டியதெல்லாம் செய்துபோட்டு வந்து.... எங்கடை நூமையும் ஒழுங்குபடுத்தித் தந்தாள்.... அவள் எல்லாத்தையும் செய்துபோட்டுப் புறப்பட்டாள்.... நான் அவளுக்கு நன்றி சொன்னேன்.... அதற்கு அவள்.... “என்ன சேர்.... நீங்கள்.... நான் பெரியம்மாவின்ரை ஒவ்வீசிலைதான் வேலை செய்யிறன்.... பெரியம்மாவின்ரை ஒவ்வீச வேறை. உங்கடை ஒவ்வீச வேறையா.... எல்லாம் எங்கடை ஒவ்வீசுகள்தானே....” என்றுதான் கனிமொழி சொன்னாள் மடம்.... கனிமொழியைப் பற்றி பத்மநாதன் நீண்டதொரு விளக்கத்தைக் கூறி முடிக்கிறார்.

“பத்மநாதன் சேர்.... கனிமொழி கடந்த எட்டு மாதகாலமாய் என்னோடதான் நிக்கிறாள்.... அவளின்ரை பொறுமை, திறமை, அறிவு, நடத்தை.... எல்லாமே எனக்குத் தெரியும்.... அவள் இந்த ஒவ்வீசுக்கு வந்தாப்பிறகு.... எனக்கிந்த ஒவ்வீசு.... ஒரு கோயில் மாதிரித்தான் தெரியுது.... ஒவ்வீசைக் கூட்டித் துப்புரவாக்கி.... எல்லாத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தி.... சாமிப்படத்துக்குப் பூ வைச்சு.... சாம்பிராணிக் குச்சி கொழுத்தி.... எனக்கொரு கிளாசிலை தண்ணியும் எடுத்து வைச்சு.... பேப்பருகளையும் கொண்டு வந்து என்ரை மேசையிலை வெச்சிட்டு வாசலிலை இருப்பாள்.... நான் வந்து “பிக்கப்” பாலை இறங்க.... ஓடிவந்து சிரிச்சபடி என்றை “ஒவ்வீஸ் பாக்கை” வாங்கிக்கொண்டு போவாள்.... நான் வந்து கதிரையிலை இருந்த உடனை.... “பானைப்” போட்டிட்டு வாசலிலை உள்ள கதிரையிலை இருப்பாள்....

எல்லாரும் பேப்பர் வாசித்து முடிந்து பின்னேரம் மூண்டு மணிக்குப் பிறகு.... வாசலிலை உள்ள தன்ரை கதிரையைத் தூக்கிவந்து.... ஒவ்வீஸ் மூலையுக்கை போட்டிட்டு.... ஆறுதலாய் இருந்து தான் பேப்பரை வாசிப்பாள்.... மிகவும்

அக்கறையாகத்தான் வாசிப்பாள்.... சில வேளையளிலை நான் இவளைச் சோதிச்சுப் போத்திருக்கிறேன்.... ஆசிரியர் தலையங்கம் என்ன சொல்லுது கனிமொழி என்று நான் கேட்டால்.... ஆசிரிய தலையங்கத்தையும் சொல்லி.... அதைப் பற்றிய விமர்சனத்தையும் சொல்லுவாள்....

ஒருநாள்.... "தமிழீழப் போராட்டமும் தோத்துப் போச்சு.... தமிழ்ச் சனங்கள் இருந்ததெல்லாத்தையும் இழந்து.... ஏதிலியளாய்ப் போச்சுதுகள்.... இப்பிடியொரு போராட்டம் இனி எந்தக் காலத்திலையும் வராது...." என்று நான் கனிமொழிக்குச் சொன்னேன். நான் இப்படிச் சொன்னதும்.... அவள் அலட்சியமாகச் சிரித்தாள்.... அதன் பின் பேசினாள்.... "அம்மா அடக்குமுறை எங்கிருக்கோ.... அங்கை அடக்குமுறைக்கெதிரான போராட்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும்.... நடந்த போராட்டம் தோத்துப் போனது உண்மைதான்.... ஆனால் எல்லாப் போராட்டங்களும் தோத்துப் போகுமெண்டு.... நாங்கள் முடிவு செய்யக்கூடாது...." இப்படித் தான் கனிமொழி கூறினாள்.

நான் திகைச்சுப் போனேன்....!

கனிமொழி நல்லதொரு சூழலிலை வளர்ந்திருக்கிறாள்....

நான் எனது அனுபவங்களைக் கூறுகிறேன்.

"சரி மடம் இந்தப் பிரச்சினைக்கு என்ன செய்வம்?...." பத்மநாதன் தான் வந்த பிரச்சினையில் நங்கூரமிடுகின்றார்.

"கனிமொழியை எக்கவுண்டன்ரை பிரிவுக்கும் துஷ்யந்தியை என்றை ஒவ்வீசுக்கும் இடமாற்றம் செய்யுங்கோ.... பிறகு பாத்துச் செய்வம்...." நான் உள்ளக இடமாற்றத்துக்கான அனுமதியை வழங்குகிறேன்.

இந்தச் சம்பவம் காலை பத்து மணியள வில் நடந்தது. பிற்பகல் மூன்றரை மணியள வில் இடமாற்றக் கடிதங்கள் துயந்திக்கும். கனிமொழிக்கும் வழங்கப்பட்டுவிட்டன.

அன்று வழமைபோல் வரவுப் பதிவேட்டில் கைமுடித்திட்ட கனிமொழி எனக்கு முன்னால் வந்து நிற்கிறாள்.... அவளது முகம் வாடிப்போயிருக்கின்றது....

"அம்மா...." கனிமொழி அழைக்கிறாள்.

"கனிமொழி கவலைப்படாதையுங்கோ.... இந்த வலயத்துக்குள்ளைதானே வேலை செய்யப் போறியள்.... ஒவ்வொரு நாளும் சந்திக்கலாம்.... பேசலாம்...." நான் கனிமொழிக்கு

ஆறுதல் கூறுகிறேன்.

"அரசாங்க வேலையிலை இடமாற்றங்கள் வரும்.... நான் எங்கை வேலை செய்யவும் தயாராக இருக்கிறேன்.... இந்தத் திமர் இடமாற்றத்துக்கு என்ன காரணமெண்டுதான் எனக்குப் புரியாமல் இருக்கு.... என்றை கடமையிலை ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்குமா....? என்றுதான் நான் கவலைப்படுகிறேன்...." கனிமொழி பெருந்தன்மையோடு பேசுகிறாள்.

"அப்பிடியொரு பிரச்சினையும் இல்லைக் கனிமொழி.... நிதிப்பிரிவு பணத்தோடை தொடர்பு பட்ட முக்கியமான பிரிவு.... அங்கையொரு பொறுப்பான ஆள் வேணுமெண்டதுக்காகத்தான் நான்தான் உங்களை அந்தப் பிரிவுக்கு மாத்தச் சொல்லி சொன்னான்.... இதேவிட வேறை ஒரு காரணமூலில்லை...." நடந்த இடமாற்றத்துக்கு நான்தான் பொறுப்பென்று கூறி கனிமொழியைச் சமாளிக்கிறேன்.

"நான் எட்டுமாத காலமாக உங்களோடை வேலை செய்யிறேன் ஒரு நாளாவது என்றை மனம் புண்படுகிற மாதிரி நீங்கள் நடந்து கொள்ளயில்லை.... கண்கலங்கிப் போய் அவள் பேசுகிறாள்.

நான் இதுவரையிலை எத்தனையோ கந்தோருகளிலை வேலை செய்திட்டன்.... எத்தனையோ சிற்றூழியர்களைச் சந்தித்திருக்கிறேன்.... யாருமே எனது மனதில் பதிவாகியதில்லை. ஆனால் இவள் கனிமொழி.... இவளின்ரை அடக்கம், நேர்மை, திறமை, புரிந்துணர்வு.... யாவுமே எனது மனதில் பதிவாகிவிட்டது....

இவளின்ரை குடும்பப் பின்னணி என்ன.... இவள் எப்பிடி வளர்ந்தாள்....? இவளிடம் நிறைந்துள்ள இவ்வளவு ஆளுமைகளுக்கும் பின்னணியாக இருந்த சூழல் காரணிகள் என்ன என்பது பற்றி இதுவரை நானும் கேட்டதில்லை.... அவளும் கூறியதில்லை....

கனிமொழியின் பிரிவு என்னையறியாமலேயே எனது இதயத்தில் இலேசான வலிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது.

சிற்றூழியர் தெரிவை நான்தான் நடத்தினேன். இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது.

சிற்றூழியர் நேர்முகத் தேர்வுக்கு வந்திருந்தவர்களிடம் அவர்களின் மனநிலை களை அறிவதற்காக "சிற்றூழியர் வேலை பற்றி உங்களுக்கு தெரியும்.... உங்கடை

மேலதிகாரி பணிக்கின்ற எந்த வேலையையும் நீங்கள் செய்யத் தயாராக இருக்கவேண்டும்... அப்படியிருந்தும் இந்த வேலையை நீங்கள் ஏன் விரும்புகிறீர்கள்?" என்றொரு கேள்வியை சகலரிடமும் கேட்டேன்.

"இந்தக் கேள்விக்கு கனிமொழி இப்படித்தான் பதில் சொன்னாள் "அம்மா எனக்குப் புருசன் இல்லை... என்றை குடும்பமும் வசதியான குடும்பம் இல்லை... எனக்கு ஒரேயொரு மகன்... அவன் இந்த முறை "ஸ்கொலர்சீப்" சோதினையிலை பாஸ் பண்ணியிட்டான்... நான் எப்பிடித்தான் கேவலப் பட்டாலும் என்றை மகன் படிக்கவேணும்... அதாலைதான் நான் இந்த வேலையை விரும்பிறன்..." என்று கூறினாள். எனது இதயம் அவிந்து போய்விட்டது... தெரிவு செய்யப்படப் போகின்ற இருவரில் கனிமொழியை ஒருத்தியாக நான் தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

அடுத்து துஷ்யந்தியிடம் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டபோது... "எனது தகப்பனாரும் ஒரு "கவர்ன்மென்ற் சேவன்ற்".... அவர் காணாமல் போயிட்டார்... நான் ஏதாவது வேலை செய்ய வேணும்... அதாலைதான் நான் இந்த வேலையை விரும்பிறன்..." என்னைப் போலவே அவளுடைய அப்பாவும் ஒரு அரச ஊழியர்... காணாமல் போய்விட்டார்... என்ற உணர்வில் துஷ்யந்தியையும் நான் தெரிவுசெய்தேன்.

எனது கேள்விக்கு ஒவ்வொருவரும் பதில் கூறினார்கள்... ஆனால் கனிமொழியும், துஷ்யந்தியும் கூறிய பதில்கள்... எனது மனத்தை வேதனைப்படுத்தியிருந்தன...

கனிமொழி நிதிப் பிரிவுக்குச் சென்றுவிட, துஷ்யந்தி எனது அலுவலகத்திற்கு வந்தாள். நாட்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. கனிமொழியின் நடவடிக்கைகளில் இருந்த திருப்தியை துஷ்யந்தியின் நடவடிக்கைகளில் என்னால் காணமுடியவில்லை. ஆடம்பரமான ஆடைகளைப் போட்டுக் கொள்வாள். அலுவலகத்தில் நிற்க மாட்டாள். எந்தத் தரத்திலுள்ள அதிகாரி கதைத்தாலும் எதிர்வாதம் புரிவாள். அவளுக்கு வேண்டியவர்கள் யாராவது வந்துவிட்டால் அவர்களுக்காக எங்கனோடு வாதிடுவாள். முக்கியமாக எதையும் உணர்ந்து செய்கின்ற தன்மை அவளிடம் அடியோடு இருக்கவில்லை.

இவள் வெகுளித்தன்மை உள்ளவளா... அல்லது குழந்தைத் தனம் உள்ளவளா... அல்லது அடக்கமில்லாதவளா... இவள் எந்த

ரகத்தைச் சேர்ந்தவள் என்பதை என்னால் கண்டுகொள்ள முடியாமல் இருந்தது... இதனால் இவளை எப்படி வழிப்படுத்தலாம் என்பதைக் கூட என்னால் திட்டமிட முடியாமல் இருந்தது.

இவளின் குடும்பப் பின்னணியைப் பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்ற முடிவை மட்டும் என்னால் எடுக்கக்கூடியதாக இருந்தது. அதையொரு அலுவலகக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தவும் அலுவலகப் பொறுப்புகள் எனக்கு இடங்கொடுக்கவில்லை.

இந்த அலுவலகத்துட்பட்ட அபிவிருத்திப் பிரிவின் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளராக இருக்கிற கணேசன்... இவர் ஒரு "சுடுதண்ணிப் பேர் வழி" நான் கூட இவரோடு பேசிக் கொள்வது குறைவு. இந்த அலுவலகத்தின் பணிப்பாளர் என்ற மதிப்புக்கூட இல்லாமல் என்னையே தூக்கியெறிந்து பேசிவிடக் கூடிய தொரு மனிசன் அவர். இவருடைய பிரிவுக்கு துஷ்யந்தியை இடமாற்றம் செய்தால் சில வேளை துஷ்யந்தி திருந்தக் கூடும் என்ற அபிப்பிராயத்தோடு ஒருநாள் கணேசனின் அலுவலகத்துக்குச் சென்றேன்.

"உங்கடை மடியுக்கை கிடக்கிற மட்டத் தெகிழைப் பிடிச்ச என்றை பொக்கற்றுக்கை விடப் பாக்கிறியள் மடம்... நீங்கள் என்னைத் தேடி என்றை ஒவ்வீசக்கு வந்திட்டியள் மடம்... உங்களை வெறுங்கையோடை திருப்பி அனுப்பக்குடாது... என்றை ஒவ்வீசப் பியோனை நீங்கள் உங்கடை ஒவ்வீசக்கு எடுங்கோ... நான் பியூன் இல்லாமலே என்றை ஒவ்வீசை நடத்திறன்..." கணேசன் இப்படித்தான் கூறினார். நான் சிரித்துச் சமாளித்துக் கொண்டு புறப்பட்டேன்.

துஷ்யந்தியின் குடும்பப் பின்னணி பற்றி விசாரித்ததன் பின்னர் அதுபற்றிச் சிந்திக்கலாம் என்ற முடிவோடு அந்தப் பிரச்சினையை நான் ஆறப்போட்டுவிட்டேன். இந்த வலயக் கல்வி அலுவலகத்தின் கீழ் நாப்பத்திரண்டு பாடசாலைகள் இயங்குகின்றன. இந்த நாப்பத்தியிரண்டு பாடசாலைகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கே காலம் போதாமல் இருந்ததால் துஷ்யந்தியின் பிரச்சினையை முன்னிலைப்படுத்தவோ, அல்லது அது பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவோ எனக்கு நேரம் போதாமல் இருந்தது.

துஷ்யந்தியின் பிரச்சினை கிடப்பில் போடப்பட்டு... துஷ்யந்தியின் நடவடிக்கைகள் எனக்குப் பழக்கப்பட்டவைகளாகி... நான் அதை மறந்து போய்விட்டேன் என்றுகூடக் கூறலாம்.

நேற்றைய தினம் - சனிக்கிழமை, எமது வலயத்துக்குட்பட்ட பாடசாலை ஒன்றில் நடந்த முத்தமிழ் விழாவுக்குச் சென்றிருந்தேன்.

விருந்தினர்களுக்காகப் போடப்பட்டிருந்த கதிரையில் நான் அமர்ந்திருந்தேன். எனது வலது பக்கத்தில் இவ்வித்தியாலய அதிபரும், இடது பக்கத்தில் புதியவர் ஒருவரும் அமர்ந்திருந்தனர். அந்தப் புதியவர்.... இப்பகுதிக்கான கிராமசேவகர் என்பதைப் பின்புதான் நான் தெரிந்துகொண்டேன்.

விழாவுக்கு வந்திருந்த விருந்தினர்களை உபசரிக்கும் குழுவில் துஷ்யந்தியும் உள்ளடங்கியிருந்தாள். அவள்தான் எங்களுக்குச் சிற்றூண்டி வகைகளைப் பரிமாறினாள். எனக்குப் பக்கத்தில் இருந்த கிராமசேவகர் தானாகவே என்னிடம் கதை கொடுத்தார்.

“மடம்.... துஷ்யந்தி உங்கடை கல்வி வலயத்திலைதானே வேலை செய்யிறா....”
“ஜி.எஸ் என்னிடம் கேட்டார்.

“ஓமோம்.... எங்களோடேதான் வேலை செய்யிறா.... கெட்டிக்காரப் பிள்ளை.... எந்த வேலைகளையும் துணிஞ்சு குடுக்கலாம்.... செய்து முடிப்பா....” நான் துஷ்யந்தியைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கூறுகிறேன்.

“துஷ்யந்தியை உங்களுக்குத் தெரியுமா.... சில விநாடிகள் பொறுத்து நான் கேட்கிறேன்.

“ஓம்.... நல்லாய்த் தெரியும்.... என்றை ஜி.எஸ் டிவிசனிலைதான் துஷ்யந்தியின் குடும்பத்தினர் இருக்கினம்....” “ஜி.எஸ் கூறுகிறார். துஷ்யந்தியைப் பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்று எனது மனதில் உறைந்து போயிருந்த உணர்வு இப்போது விரிகின்றது. சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிவு செய்கிறேன்.

“தன்ரை தகப்பன் தவறிப்போனதாய்.... துஷ்யந்தி என்னடடைச் சொல்லி வேதனைப்பட்டா.... பாவமாய் இருந்தது....” நான் ஜி.எஸ்ஸிடம் தூண்டில் கயிற்றை எறிகிறேன்.

“.... ஓம் மடம்.... அவர் யாழ்ப்பாணத்தான். இஞ்சைவந்து கலியாணம் முடிச்சவர். நல்லாய்ப் படிச்சவர். தமிழ். ஆங்கிலம், சிங்களம் மூண்டு மொழியும் தெரிஞ்சவர். வவுனியா கச்சேரியிலை ஏதோவொரு பதவியிலை இருந்தவர்.

இது ஒரு தொழிற் பிரதேசம் மடம்.... இஞ்சை படிச்சாக்கள் குறைவு. அரசாங்கக் கடிதங்கள் வந்தால்.... சனங்கள் அவரிட்டைதான் கொண்டு போகுகங்கள்.... நான் கூட சில சிங்களக் கடிதங்களை அவரிட்டைக் குடுத்துத்தான் வாசிப்பிக்கிறான்....

ஒருநாள் வவுனியாக் கச்சேரியிலை வேலை முடிஞ்சு புறப்பட்டிருக்கிறார்.... ஆனால் வீட்டுக்கு வரவில்லை.... அவருக்கு என்ன நடந்ததென்று

ஆருக்குமே தெரியாது.... இதுவரையிலை தெரியாமலத்தான் இருக்கு.... அவர் காணாமல் போனதுக்குப் பிறகு அந்தக் குடும்பம் கொஞ்சம் ஆடிப்போச்சு....

அந்தக் குடும்பம் நல்ல குடும்பம் மடம்.... ஆனால்.... அதுகளுக்குக் கல்வியும் இருந்து பணமும் இருந்ததலை.... எல்லாரிட்டையும் ஒரு தலைக்கனம் இருந்தது.... ஆரையுமே மதிக்காதுகள்.... துஷ்யந்தியை அவதானிச்சுப் பாருங்கோ.... ஆரையும் மதிக்காததொரு தலைக்கனத் தன்மை தெரியும்....” ஜி.எஸ் மிக விளக்கமாகக் கூறிமுடிக்கின்றார்.

“ஆரையும் மதிக்காததொரு தலைக்கனப் போக்குள்ளவர்கள்” என துஷ்யந்தியின் குடும்பம் பற்றி ஜி.எஸ் கூறிய கருத்துக்கள் எனது மனதில் பதிக்கிறது. துஷ்யந்தி தானாக எதையும் செய்யவில்லை. அவளது குடும்பம் அவளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்த பாடத்தைத்தான் அவள் வலயக் கல்வி அலுவலகத்திலும் அரங்கேற்றிக் கொண்டிருக்கிறாள். இவளைத் தண்டனைகள் மூலமோ அல்லது போதனைகள் மூலமோ திருத்திவிட முடியாது.... அனுபவச் செழுமை ஏற்பட அவள் தானாகவே திருந்துவாள்.

எனது மனம் எனக்குள் கூறிக்கொள்கின்றது. முதலில் சிற்றூண்டி கொண்டுவந்து தந்த துஷ்யந்தி இப்போது “சுல்டிங்ஸ்” கொண்டு வருகின்றாள். நான் ஒரு கிளாசை எடுக்கிறேன். ஜி.எஸ் வேண்டாம் என்று கூறிவிடுகின்றார்.

“நீங்கள்” சுல்டிங்ஸ்” பாவிக்கிறதில்லையா....?” நான் கேட்கிறேன். “எனக்கு “டயப்பிற்றிக்” இருக்கு மடம்.... அதாலை நான் பாவிக்கிறதில்லை” ஜி.எஸ் வெளிப்படையாகவே தனது வருத்தத்தைக் கூறிக்கொள்கிறார்.

சில விநாடிகள் சென்றிருக்கும். “மடம்.... இதற்கு முன் முல்லைத்தீவுப் பகுதிக்கு வந்திருக்கிறீங்களா....” ஜி.எஸ் என்னிடம் கேட்கின்றார்.

“நான் இலங்கையிலை அநேகமான இடங்களுக்குப் போயிருக்கிறேன்.... ஆனால் முல்லைத்தீவுக்கு ஒருக்காலும் வந்ததில்லை.... இப்பதான் வந்திருக்கிறேன்....” நான் உண்மையைக் கூறுகிறேன்.

“கனிமொழியும் உங்கடை ஒவ்வீசிலைதானே வேலை செய்யிறா....” ஜி.எஸ் என்னிடம் கேட்கிறார். எந்தத் தொடர்புமில்லாமல் ஜி.எஸ் திடென்று என்னிடம் இப்படிக் கேட்டது எனக்கு ஒரு மாதிரியாக இருக்கின்றது.

“கனிமொழியை உங்களுக்குத் தெரியுமா....”
“ஓம் மடம்.... நல்லாய்த் தெரியும்....”

புதுக்குடியிருப்பிலை என்றை வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீடுதான் கனிமொழியின்ரை வீடு... பால்குடிப் பருவத்திலையிருந்து எனக்குத் தெரியும் மடம்” ஜி.எஸ் இப்படிக்கூறிய போது நான் அவரது முகத்தைக் கூர்ந்து கவனிக்கின்றேன்.... அவரது முகம் தெளிவாகத்தான் இருக்கின்றது. துவஷ்யந்தியின் குடும்பப் பின்னணியை இவரிடமிருந்து கறந்தது போல்.... கனிமொழியின் குடும்பப் பின்னணியும் இவரிடமிருந்து கறந்துவிட முடிவு செய்கிறேன்.

“கனிமொழி நல்ல பிள்ளை.... எனக்கு கனிமொழியை நல்லாய் புடிச்சுக் கொண்டிது.... நான் தனியப் போக வேண்டி வந்தால் கனிமொழியைத்தான் துணைக்கு கூட்டிக்கொண்டு போறேன்....” தூண்டிலில் ஒரு இரையைக் குத்திப் போடுகிறேன்.

“கனிமொழி சாதாரணமானவளல்ல மடம்... பதினைந்து வரும் இயக்கத்திலை இருந்தவள்.... எத்தினையோ இராணுவ முகாம்களைத் தரைமட்டமாக்கியவள்.... தளபதி வளவன் என்று கேள்விப் பட்டிருப்பியள்.... அந்தத் தளபதியைத்தான் இவள் காதலிச்சுக் கலியாணம் செய்தவள்.... இவளுக்கொரு புள்ளையும் இருக்கு....” ஜி.எஸ் கூறுகின்றார். எனது உடலிலுள்ள இரத்தம் உறைந்து விடும் போலிருக்கின்றது....

“தான் அடிபாடுகளில் கலந்துகொண்டது பற்றியெல்லாம் எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறாள்” என ஜி.எஸ்ஸை உற்சாகப்படுத்துவதற்காக மீண்டும் ஒரு பொய்யைச் சொல்லுகிறேன்.

ஜி.எஸ் மீண்டும் கனிமொழி பற்றிய கதையை ஆரம்பிக்கிறார்.

“கனிமொழியின்ரை புருசன் தளபதி வளவன்.... கடைசி அடிபாட்டிலை இராணுவத்தின்ரை செல்லுக்கை அம்பிட்டு குற்றுயிராய்க் கிடந்தான்.... வளவனுக்கு உதவி செய்யிறதுக்கு அப்போது இயக்கத்திட்டை எந்த வசதியும் இருக்கவில்லை.... வளவன் உயிர் பிழைக்கக் கூடியளவிற்கு எந்தச் சாத்தியங்களும் இருக்கவில்லை....

கனிமொழி வந்தாள்.... கொஞ்ச நேரம் வளவனைக் கட்டிப்பிடித்து அழுதாள்.... அழுது கழைச்சு.... எழுப்பினாள்.... வளவனுடைய கழுத்திலை கிடந்த சயனையிற் குப்பியை அறுத்தெடுத்து.... சயனைற் குப்பியை ஒரு கல்லுக்கு மேலை வைச்சு இன்னொரு கல்லாலை குத்தி உடைச்சு.... ஒரு கையால் வளவன்ரை வாயைத் திறந்து.... அவளது தொண்டைக்குள் அந்தச் சயனைற்றைப் போட்டு வாயை மூடிவிட்டாள்.... சில நிமிடங்களில் வளவனின் உயிர் அடங்கிவிட்டது.... இந்தச்

சம்பவத்தை நேரில் பார்த்த ஒரு போராளி தான் எனக்கு இவ்வளவு செய்திகளையும் கூறினான்.... கனிமொழி தன்ரை மகனோடை இராணுவத்திட்டைச் சரணடைந்து.... விடுதலையாகி.... வீட்டுக்கு வந்தபோது நான் போய்ச் சந்திச்சன்.... அப்போது நடந்த சம்பவங்களை கனிமொழியே ஒத்துக்கொண்டாள்....

“நானும் சயனைற்றைக் கடிச்சுச் செத்துப் போயிருப்பன்.... என்றை புள்ளையை அனாதையாக்கக் கூடாதெண்டுதான் நான் சயனைற்றைக் கடிக்கவில்லை என்றும் அவள் கூறினாள்....” இவ்வளவு செய்திகளையும் கூறிவிட்டு ஜி.எஸ் என்னைப் பார்க்கிறார்....

நான் என்னையிழந்த நிலையில் இருக்கிறேன்.

மறுநாள் என்னால் மனத்திருப்தியோடு வேலை செய்யமுடியவில்லை. கனிமொழியின் முகந்தான் எனக்குத் தெரிந்தது.... ஏதோ ஒரு உணர்வு எனது மனத்தை முரல் மீனாய்க் குத்திக் கொண்டே இருந்தது.

கனிமொழியை அழைத்து அவளிடம் பேசவேண்டுமென ஒரு மனம் என்னைத் தூண்டுகின்றது அவளிடம் எதையும் பேசவேண்டாமென இன்னொரு மனம் தடுக்கின்றது.

கனிமொழியைச் சந்திப்பதென்ற முடிவுக்கு வந்து அவளுக்குச் செய்தி அனுப்பிவிட்டு அவளின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கிறேன்....

நேரம் நாலரையைத் தாண்டிவிட்டது. அலுவலக ஊழியர்கள் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

கனிமொழி வருகின்றாள். அவளது முகத்தைப் பார்க்கிறேன். அவளது முகத்தில் கேள்விக்குறி. வழமைபோல் அவள் எனக்கு முன்னால் வந்து நிக்கிறாள். வழமையான எந்தக் கூச்சமும் இன்றி அவளது முகத்தைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்ற நான்... இன்று அவளது முகத்தைப் பார்க்கமுடியாமல் அவதிப்படுகிறேன்....

“இருங்கோ... கனிமொழி....” இதுவரையில் அவளை இருக்கும்படி நான் சொன்னதில்லை... இப்போது என்னையறியாமலேயே அவளை இருக்கும்படி நான் கூறிவிட்டேன்.

“என்னமமா பதட்டப்படுகிறியள்.... உங்களுக்கு என்ன நடந்தது... உங்கடை முகம் விகாரப் பட்டுப் போயிருக்கு....” அவள் எனது குழப்ப நிலையைப் புரிந்துகொண்டுவிட்டாள்.... எங்களுக்குப் பேனை புடிச்ச அனுபவந்தான் உண்டு....

அவளின்ரை கைகளுக்கு... எந்தப் பெரிய அனுபவங்கள்...

“சொல்லுங்கோ அம்மா... என்ன விஷயம்... உங்கடை மனதுக்கை என்னைப் பற்றிய ஏதோவொரு விஷயம் இருக்கு...” அவள் இப்படிச் கூறிவிட்டு எனது முகத்தைப் பார்க்கிறாள்...

“...என்ரை மகன் “ஸ்கொலசிப்” பரீட்சையிலை பாஸ் பண்ணியிட்டான்... அவனைப் படிப்பிக்க வேணும்... அதாலைதான் நான் இந்த வேலையை விரும்புறன்... என்று இந்த வேலைக்கான நேர்முகத் தேர்விலை நீங்கள் சொன்னது உங்களுக்கு நினைவிருக்குமெண்டு நினைக்கிறன்...” நான் கதையை முடிக்காமல் முடித்துவிட்டு கனிமொழியைப் பார்க்கிறேன்.

“...நான் சொன்னனான்தானம்மா... இது நடந்து எட்டு மாதமாய்ப் போச்சு... அதை ஏன் இப்ப கேக்கிறியள்...” கனிமொழி திருப்பி என்னிடம் கேட்கிறாள்.

“எனிமேல் ... உங்கடை மகன்ரை படிப்புக்கு எது தேவைப்பட்டாலும் என்னடடைச் சொல்லுங்கோ... நான் செய்யிறன்... நான் சில வேளை இடமாற்றம் பெற்றுப் போனாலும் நான் உங்கடை மகனுக்கு உதவி செய்வன்...” நான் கதைக்க நினைத்த அத்தனையையும் எனது மனதுக்குள் உள்ளடக்கி வைத்துக்கொண்டு... இதை மட்டும் கூறுகிறேன்.

“என்னம்மா... “இருங்கோ” எண்ணிறியள்... “நீங்கள்” எண்டு கௌரவம் குடுக்கிறியள்... மகன்ரை படிப்புக்கு உதவி செய்யிறன் எண்ணிறியள்... கதையெல்லாம் மாறுபாடாய் கிடக்கிது... அம்மா என்ரை முகத்தை ஒருக்காப் பாருங்கோ...” கிணற்றுக்குள் நின்று பேசுகிறவனின் குரல் எதிரொலிப்பது போல் கனிமொழியின் குரல் எனது இதயத்துக்குள் எதிரொலிக்கின்றது... என்னால் அவளுடைய முகத்தைப் பார்க்கமுடியவில்லை... நான் தலை நிமிராமலேயே இருக்கிறேன்.

“அம்மா... என்ரை முகத்தை ஒருக்காப் பாருங்கோ...” அவள் மீண்டும் கேட்கிறாள். எனது தலையில்... மிகப் பெரியதொரு சுமை இருப்பது போன்ற ஒரு நிலை எனக்கு... ஒருவாறு தலையை நிமிர்த்தி அவளைப் பார்க்கிறேன்...

கனிமொழியும் என்னைப் பார்க்கிறாள். பார்வைக் கோடுகள்... கண்முளியிலுள்ள கண்மணியைக் குத்தி... இதயம் வரை நீள்கிறது... கனிமொழியின் கண்களிலிருந்து செபமாலைக் கோர்வைபோல் கண்ணீர்

வடிகிறது... நான் எனது இருக்கையை விட்டெழுந்து அவளுக்கருகில் வருகிறேன்... மௌனமாக அமுதவன் இப்போது விம்மி, விம்மி அழுகிறாள்...

“கனிமொழி...” எனது இதயத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து குரல் பிரசவிக்கின்றது.

“அம்மா... என்னைப் பற்றிய விபரங்களை உங்களுக்கு ஆரோ சொல்லியிருக்கினம்... இல்லையா அம்மா...” அவளது வார்த்தைகள் வேதனையில் வதங்கி வெளிவருகின்றன... “நான் அவளது கேள்வியை ஏற்றுக்கொள்வது போல் தலையை மட்டும் ஆட்டுகிறேன்.

சில நிமிடங்களின் பின்னர்... கனிமொழி கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டு என்னைப் பார்க்கிறாள்... “என்ன கனிமொழி...” அக்கறையோடு நான் கேட்கிறேன்.

“... சுதந்திரத் தமிழ் ஈழத்திலை ... மனதுக்குப் பிடிச்ச கணவனோடும்... மகனோடும் சந்தோஷமாக வாழலாமெண்டு நம்பினன்... அதுவும் நூறு வீதம் நம்பினன்...

... சர்வதேச நாடுகளுக்கெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து... எங்கடை போராட்டத்தைத் தோற்கடிச்சப் போட்டாங்கள்...

... என்ரை கணவர்... அவருக்கு நானே எனது கையாலை சயனைற குப்பியைக் குடுக்க வேண்டியதொரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுப் போச்சு... என்ரை கணவனுக்கு சயனைற குப்பியைக் குடுத்த நான் ... என்ரை கழுத்திலை கிடந்த சயனைற குப்பியைக் கடிச்ச நானும் செத்துப் போயிருப்பன்... என்ரை புள்ளை... அனாதையாய் போகிடும்... அதாலைதான் நான் இன்னமும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறன்... அவனைப் படிப்பிச்ச ஒரு மனிசனாக்க வேணும்... இதைவிட வேறே எந்த ஆசையும் எனக்கில்லை...

...துன்பங்களையும்... தியாகங்களையும் ... பொறுப்புக்களையும் சுமந்து வாழ்ந்த என்னைப் போன்ற ஆயிரமாயிரம் போராளிகள் இன்று... எந்த ஆதரவுமின்றி எதிலிகளாய் நடுத்தெருவில் நிற்கிறார்கள்...

...சிங்கள அரசோ அல்லது சிங்கள மக்களோ இந்தப் போராளிகளை ஆதரிக்க மாட்டார்கள்... ஆனால் ... இந்தத் தமிழ் மக்கள்...

அதைத்தான் என்னால் தாங்கிக் கொள்ளமுடியாமலிருக்கு... இப்படிச் கூறிய கனிமொழி வாய்விட்டழுகின்றாள்... விம்மி, விம்மி அழுகின்றாள்...

பங்குச் சந்தை

□ தி. குமாரசாமி

பங்குச் சந்தை என்றால் என்ன? பங்குச் சந்தையில் பணம் முதலீடு செய்வது எப்படி? என்பது பற்றிய அடிப்படை விடயங்கள் தொடர்பில் அறிவுள்ளவர்கள் நிதியியல் அறிவு (Financial literacy) உடையவர்கள் என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் பங்குச் சந்தை பற்றிய அறிமுகம் தவிர்க்கப்பட்டு பங்குச் சந்தையில் என்ன செய்யக் கூடாது? என்ற அடிப்படை எண்ணக் கருவை மையமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள விருந்தினர் விடுதி ஒன்றில் பங்குச் சந்தை

தொடர்பிலான கருத்தரங்கு ஒன்று கொழும்புப் பங்குப் பரிவர்த்தினையின் யாழ்ப்பாணக் கிளை மற்றும் பிணையங்கள் பரிவர்த்தனை ஆணைக்குழு (Securities Exchange Commission of srilanka) என்பவற்றின் அனுசரணையில் இடம் பெற்றது. அதில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த முதலீட்டாளர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் கலந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் பல துறையினரும் இருந்ததைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. பல்கலைக்கழகத்தினர், மருத்துவத்துறையினர், வங்கியாளர்கள், ஆசிரியர்கள், வர்த்தகத்துறையினர், காப்புறுதித்துறையினர்,

அரசு உத்தியோகத்தார், மற்றும் பெண்கள், முதியோர்கள் எனப் பல்வேறு பகுதியினரும் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

முதலீட்டாளர் ஒருவரின் நோக்கம் இலாபம் மட்டுமே அதைத்தவிர வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது அப்படியாயின் வந்திருந்த அனைவரும் பங்குச் சந்தையில் பணம் ஈட்டுவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தல் வேண்டும். எனினும் பங்குச் சந்தையில் அவர்கள் இலாபம் ஈட்டுகின்றாரா? என்பது கேள்விக்குரியது. இது தொடர்பில் அவர்களது கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்ட போது அவதானிக்கப்பட்ட விடயம், அவர்கள் போட்ட பணத்துக்கு இலாபம் கிடைக்கவில்லை. அல்லது இலாபத்துக்காக பெரும் எதிர்பார்ப்புக்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர முடிகின்றது. இதன் அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பங்குச் சந்தையில் என்ன பயன்? என்ற தெளிவுப்பட சில கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன?

இக் கருத்தரங்கில் பங்கு பற்றியதன் விளைவாக ஏற்பட்ட எண்ணங்களின் தொகுப்பே இக்கட்டுரையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. பங்குச் சந்தையினுள் நுழைபவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யக்கூடாது என்பது தொடர்பில் தமது அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இது தொடர்பில் கொழும்பு பங்குச் சந்தையின் (Colombo stock Exchange) யாழ் கிளை பெரும் பங்காற்றி வருகிறது. பெரும் பொருட் செலவில் கருத்தரங்குகளை இலவசமாக நடாத்துகிறது. அதை விட குறிப்பிடப்பட வேண்டிய விடயமாக யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒருவரால் குறிப்பிடப்பட்ட விடயம் தாம் பல்கலைக்கழகத்தில் இது தொடர்பில் படித்திருந்தாலும் தம்மால் பங்குச் சந்தையில் வெற்றிகரமாக பணம் பண்ண முடியவில்லை. என்று குறிப்பிட்டார். இதில் கவனிக்க வேண்டிய விடயம் என்னவெனில் ஏட்டறிவு மட்டும் கைகொடுக்காது என்பதுடன் பல்கலைக்கழகக்கல்வி என்பது முழுமை யானது அல்லது பங்கு பிடித்தால் எல்லாம் தெரிந்து விடம் என்பது வெறும் மாயை/ கற்பனை என்பது பற்றிய யாதார்த்தம் வெளியே வந்தபின்னரே பலருக்கும் ஏற்படுகிறது. பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தால் பங்குச் சந்தையில் இலாபம் ஈட்ட முடியும் என்று எண்ணுவது தவறு.

எனக்கு தெரிந்த ஒருவருக்கு பங்குச் சந்தையில் எவ்வாறு முதலீடு செய்வது என்பதற்கு ஏற்ற வகையில் கணக்குகளை ஆரம்பித்து அறிமுகப்படுத்தி வைத்தேன்.

அவர் ஒரு வியாபார முகாமைத்துவமாணி (B.B.A) யாழ் பல்கலைக்கழக பட்டதாரி என்ற வகையில் படித்தார் என்று எண்ணி அறிமுகத்துடன் எனது கடமை முடிந்தது என்று எண்ணி அவர் தொடர்ந்து பங்குச் சந்தையில் செயற்பட முடியும். என்று விட்டு விட்டேன். அவரும் மேற்கொண்டு பார்த்திருந்தார். எல்லா விடயங்களும் பங்குச் சந்தை ஏறுமுகமாக இருக்கும் போது நன்றாகவே இருந்தது. எனினும் திடீரென்று எனக்கு அவரிடம் இருந்து தகவல் வந்தது தமது பங்குத் தரகர் தம்மை ஏமாற்றி விட்டார் என்றும் எனவே அவரை அறிமுகப்படுத்திய நான் அதற்கு பொறுப்புக் கூற வேண்டும் என்றும் எனக்கு றெருங்கிய நண்பரான கணக்கியல் ஆசிரியர் ஒருவர் மூலம் நெருக்குதல் கொடுக்கப்பட்டது. அக்கணக்கியல் ஆசிரியருக்கு நானே பங்குச் சந்தை தொடர்பில் ஆராய்ந்து பார்க்க குறித்த பங்குச் தரகரை அணுகிய போது உரிய கணக்குகளைக் காட்டி இலாபம் வரும் போது. இருந்தவர்கள் நடம் ஏற்படும் போது முறைப்பாடு செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். இங்கு உண்மையில் வியாபார முகாமைத்துவ பணி பட்டதாரிக்கும் கணக்கியல் ஆசிரிய ராக உள்ளவருக்கும் ஏட்டறிவு மாத்திரமே உள்ளது. அத்துடன் அவர்கள் பங்குச் சந்தைத் தொடர்பில் தொடர்ந்தும் கற்பதற்கு ஆர்வம் அற்றவர்களாக பிறரது முதுகில். செய்யலாம் என்ற எண்ணத்துடன் பங்குச் சந்தையில் நுழைந்தவர்கள் எனவே அவர்களால் இலாபம் ஆட்டமுடியாது போனது. அத்துடன் பங்குத் தரகரை தமது சார்பில் செயற்பட்டு பராமரிக்கும் போது இலாபம் வந்தாலும், நடம் வந்தாலும் தரகர் பொறுப்பு இல்லை. நாமே அதற்கு பொறுப்பு என்பதை நினைவில் கொண்டிருந்தல் வேண்டும்.

இதைப் போல இன்னொரு கசப்பான அனுபவமும் எனக்கு உள்ளது. அவர் ஒருவர்த்தக பாட ஆசிரியர் உயர்தர மாணவர்களுக்கு வர்த்தக பாடத்தைக் கற்பிப்பவர் பங்குச் சந்தை தொடர்பில் என்னைக் கேட்டார் என்ன பங்கு வாங்கலாம். என்று, நான் அச்சயமம் (Bukit Rajah) என்று அழைக்கப்படும். பங்கை குறிப்பிட்டேன். அவ் பங்கு ஒன்று 1300/= என்ற விலையில் விற்பனை ஆகிக்கொண்டு இருந்த சமயம் நான் அதில் 500 பங்குகள் வாங்கி இருந்தேன் இது 2010 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கின்றேன்.

7 ஆண்டுகளின் பின்பு அன்றைய பங்குச் சந்தைக் கருத்தரங்கில் சந்தித்த போது தெரி யாதமாதிரி செல்ல முற்பட்டார். நான் அவருடன்

வலியு பேச்சுக் கொடுத்த போது Buki எப்படி என்று கேட்டார். நான் அதை விற்று விட்டேன் என்று கூறியதும் உம்மை நம்பி நான் கந்தறுந்த போனேன் என்று முணுமுணுத்தவாறு சென்றார். பின்னர் மீண்டும் வாசலிற்கு அருகில் சந்தித்த போது Buki 280/= இல் இருப்பதாகவும் இனி சரிவராது என்றும் குறிப்பிட்டுவிட்டு முகத்தை திருப்பிக் கொண்டார். நானும், நீங்கள் வர்த்தகபாடம் கற்பிப்பதில் பொருத்தமானவர் அல்ல என்று கூறியவாறு வந்து விட்டேன். என்னுடன் வந்திருந்த நண்பன் கேட்டார் என்ன பிரச்சினை என்று அதற்கு நான் கூறியது பங்குச் சந்தைக்கு அவரை அறிமுகம் செய்தது நான் இல்லை அத்துடன் குறிப்பிட்ட வங்கியில் Buki ஐ வாங்கியது என்னைப் பார்த்து ஒழிய எவ்வித அடிப்படையும் இல்லை Buki இனால் எனக்கு பெரும் தொகை நடட்டம். 380/= இல் அதனை விற்று முடித்து விட்டேன். சாராசரியாக எனக்கு 500,00/= இல்லை என்றேன். அவருக்கு 1500/=க்கு 150 Buki வாங்கி வைத்திருக்கிறார். தற்போது அதன் விலை 280/= ஆகவே அவருக்கு நடட்டம் 183000/= ஏற்பட்டுள்ளது. என்றேன். இதைக் கேட்ட அவர் அதற்கு ஏன் உங்களைக் கேட்கிறார். என்று வினாவினான். என்னுடைய பதில் சுய அறிவிலேயே தீர்மானத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். அவர் சொன்னார் என்பதற்காகவோ, எல்லோரும் வாங்கிறார்கள் என்பதற்காகவோ ஒரு பங்கினை முதலீடு செய்யக்கூடாது அத்துடன் குறிப்பிட்ட விலையை விட குறையும் போது உணர்ச்சி வசப்படாமல் விற்றுத்தள்ளி விட வேண்டும். இது Cut loss / stop loss என்று குறிப்பிடப்படும் ஒரு வழிமுறையாகும். கட்டாயம் இதனைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கை வாங்கமுன்பு அதைப்பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள்ள வேண்டும். பங்குத்தரகர் ஒரு பங்கை சிபாரிசு செய்யும் போது அதை ஏன் வாங்க வேண்டும் என்பதற்கு சரியான காரணத்தை கேட்க வேண்டும். ஊகத்தின் அடிப்படையில் எதையும் செய்யக் கூடாது. நீங்கள் சம்பத் வங்கியின் பங்குகளைக் கொள்வனவு செய்ய விரும்பினால் சம்பத் வங்கியின் கிளை ஒன்றுக்கு சென்று அவர்களின் செயற்பாடுகளை நான் முழுவதும் அவதானியுங்கள். அப்போது உங்களுக்கு ஏற்படும் உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப வாங்கலாமா? இல்லையா? என்பதை முடிவு செய்ய இலகுவாக இருக்கும். உலகின் இரண்டாவது பணக்காரர் ஆகிய warren buffer என்பவர் இம்முறையையே பின்பற்றுகிறார். இதன் மூலம் உலகின் இரண்டாவது செல்வந்தராக திகழ முடியுமாயின் அவரின் வழியை பின்பற்றுவதில்

தவறு எதுவும் இல்லை.

எனது நண்பன் ஒருவர் சம்பத் வங்கியின் பங்குகளை 80/= விலையில் 10,000 பங்குகளை வாங்கி வைத்திருந்தார். அவரது தங்கையின் திருமணம் நிச்சயம் ஆகியது. சீதனத்துக்காக பங்குகளை விற்க வேண்டியகட்டாயத்தில் இருந்தார். பங்குகள் இறங்கு முகத்தில் இருந்தது. சம்பத் வங்கியின் பங்குகள் நல்ல பங்குகள். விலை ஏறக்கூடிய சாத்தியம் இருந்தது. எனினும் பங்குகளை எல்லோரும் வாங்கும் வகையில் 1 பங்கை 2 பங்குகளாக பிரித்தார்கள். அப்போது 10,000 பங்குகளை வைத்திருந்தவருக்கு 20,000 பங்குகளாக மாற்றம் அமைந்தது. விலையானது 40/= ஆக இருக்க வேண்டும் ஆனால் பெருந்தொகை பங்குகள் சந்தையில் காணப்பட்டமையால் நிரம்பல் அதிகரித்தது. விளைவு 30/= விலைக்கு பங்குகள் வந்தது. எனினும் இங்கு பயப்பட வேண்டிய அவசியமான எதுவும் இருக்கவில்லை உண்மையிலேயே அவை நல்ல பங்குகள் சற்றுக் காலம் செல்லவும் எல்லோரும் வாங்கத் தொடங்க விலை நிச்சயம் ஏறும். ஆகவே மேலும் ஏற்பட்ட விலைச் சரிவில் 30/= இற்கும் பங்குகளை வாங்கிக் குவித்தால் சராசரி விலைக்குறைவை ஈடுகட்டலாம் (Average) என்பது எல்லாம் எனது நண்பருக்குத் தெரியும். அவர் ஒரு Mse physics பட்டதாரி எனினும் சீதனம் கொடுத்தால் தான் திருமணம் நடைபெறும். என்ற நிலையில் அந்த கடினமான முடிவை அவர் எடுத்தார். 30/= படி அவருடைய 20,000 பங்குகளும் விற்று 600,000/= கிடைத்தது. 200,000/= அவருக்கு ஏற்பட்ட நடட்டம். எனவே அவருக்கு எல்லா அறிவும் இருந்தாலும் அவசர தேவைக்கு என்று வைத்துள்ள பணத்தையோ அல்லது குறிப்பிட்ட செலவுக்கு என்று ஒதுக்கி வைத்துள்ள பணத்தையோ பங்குச் சந்தையில் முதலீடு செய்யக் கூடாது ஏனெனில் பங்குச் சந்தையில் எந்த நேரம் என்ன நிகழும் என்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது ஆகவே நாம் தான் கவனமாக இருத்தல் வேண்டும்.

அப்படி என்னால் முழு நேரமும் பங்குச் சந்தையை தான் கவனித்து வர வேண்டுமா? என்ற கேள்வி எழலாம் என்னைப் பொறுத்த வரையில் பங்குச் சந்தை முதலீடு என்பது நீண்ட கால முதலீடு ஆகும். நீண்டகாலம் என்பது ஆகக் குறைந்தது 3 ஆண்டுகளுக்கு ஆவது பொறுத்திருக்க வேண்டும். அதற்கு குறைந்த காலத்தில் விலை கூடலாம் குறையலாம். ஆனால் நீண்ட காலத்தில் நிச்சயமாக இலாபம் உண்டு. அது சரியான பங்குகளில் சரியான விலையில் முதலீடு செய்யப்படும் போது. நிச்சயம் கிடைக்கும் பங்குச் சந்தையை

ஒவ்வொருநாளும் அவதானிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் எதுவும் இல்லை. ஆனால் எமது முதலீடு எப்படி உள்ளது என்பதை அடிக்கடி பார்த்து உறுதிப்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொருநாளும் முதலீடுகளைப் பார்க்கும் போது நட்டம் ஏற்படும் வாய்ப்புக்களே அதிகம். நாம் நேற்று வாங்கிய பங்கு சற்று விலை அதிகரித்ததுமே உடனடியாக விற்று விடும் மனநிலைக்கு தூண்டப்படுவோம் எனவே நல்ல பங்குகளை பார்த்து வங்கி விட்டால் பின்பு அவற்றை அடிக்கடி விற்று வாங்குவது கூடாது.

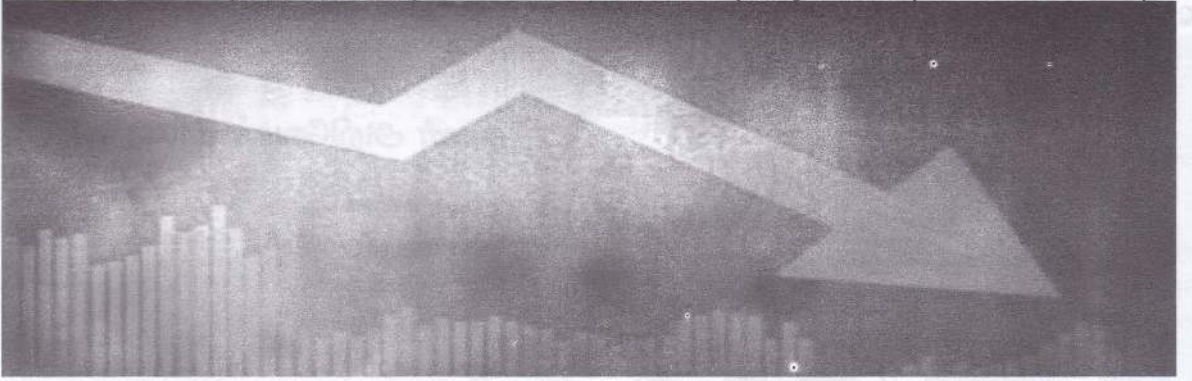
நானும் எனது நண்பன் ஒருவரும் 2006ம் ஆண்டு பங்குச் சந்தையில் காலடி எடுத்து வைத்தோம். அப்போது 10 சதம் உள்ள பங்குகளில் 100 பங்குகளை மட்டுமே வாங்குவோம். பின்னர் 20 சதமாக மாறியது விற்று விடுவோம் இப்போது விலை குறைந்த பங்குகளை வாங்கினோம் எனது நண்பன் ஒரு படவரைஞர் அவர் ஆரம்பத்தில் இவ்வாறு பழகியதும் Tokyo cement, vallibel pauer, HNB Assurance ஆகிய பங்குகளை 10 ரூபாவுக்கும் குறைந்த விலையில் Jkyo, VPEL-1, HNBA-12/ என்ற விலைகளில் ஒவ்வொன்றும் 1000 என்ற எண்ணிக்கையில் வாங்கி விட்டு பங்குச்சந்தைப்பக்கம் வருவதே இல்லை தனது தொழிலில் பிசியாகி விட்டார் நான் தொடர்ந்தும் online வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டேன் 10 வருடங்களின் பின் திருப்பிப் பார்த்தாள் பங்கு வர்த்தகத்தின் கிட்டத்தட்ட 1000,000 இனை ஈட்டி அதனை பங்குச்சந்தையின் ஏற்ற இறக்கங்களில் இழந்து விட்டேன் அனுபவம் மட்டுமே எஞ்சி உள்ளது ஆனால் அவருடைய portfolio இனை பார்த்தால் HNB Assurance பங்கு ஒன்றின் தற்போதைய விலை 68 vallibel porer பங்கொன்றின் தற்போதைய விலை 7.50 Tokyo cement பங்கொன்றின் தற்போதைய விலை 72 ஆகும் சராசரியாக அவரது முதலீடு 7 மடங்குகளாக வளர்ந்துள்ளதுக் காணலாம். ஆகவே நீண்டகால முதலீடு மாத்திரமே இலாபம் தரக்கூடியது எனவே அதற்கு பொறுமையாக காத்திருக்கும் வகையில் சொந்தப் பணத்தை அவசரதேவைக்கு வேண்டிய பணத்தை தவிர வேறு வகையில் தேவைப்படாத பணத்தை மட்டுமே பங்குச்சந்தையில் முதலீடு செய்ய வேண்டும் நீண்ட கால அடிப்படையில் பங்குச்சந்தை இலாபத்தை கொடுக்கக்கூடியது நாங்களாகக் கெடுக்காத முறையில் பொதுவாக பங்குச்சந்தையின் சுழற்சிக்காலம் 3 வருடங்கள் ஆகவே பங்குச் சந்தையானது 3 வருடத்துக்கு ஒரு முறை ஏற்ற இறக்கங்களைச் சந்திக்கும்

அது தொடர்பில் விழிப்பாக இருத்தல் வேண்டும். ஒருவர் எவ்வளவு பணத்தை முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்ற கேள்வி முக்கியமானது எமது சேமிப்பில் இருந்து தான் முதலிட வேண்டும் அதன் சதவீதம் எமது வயதுக்கு ஏற்ப இருத்தல் வேண்டும் 100 - எமது வயது கழித்து வரும் சதவீதத்தினை எமது சேமிப்பில் இருந்து முதலிடலாம் சேமிப்பு என்பது செலவு போக மிஞ்சுவது அல்ல

வருமானம் - சேமிப்பு = செலவு என்பதை பின்பற்ற வேண்டும் வருமாத்தின் 25% இனையாவது சேமித்தல் வேண்டும் மிகுதியையே செலவழித்தல் வேண்டும். ஆகவே எமது வருமானத்துக்கும் எமது வயதுக்கும் ஏற்ப பங்குச் சந்தையில் முதலீடு செய்யலாம் 20 வயது உள்ளவர் தமது சேமிப்பில் இருந்து 80% இனை பங்கின் முதலிட முடியும் 40 வயது உள்ளவர் தமது சேமிப்பில் இருந்து 60% இனை முதலிட முடியும் 60 வயதுள்ளவன் தனது சேமிப்பில் இருந்து 40% இனை முதலிட முடியும் இது உச்சபட்ச அளவு உண்மையில் வேறு விடயங்களை ஆராய்ந்து முதலீட்டின் அளவை தீர்மானிக்க முடியும்

பங்குச் சந்தை முதலீடு என்பது உண்மையில் நாம் சொந்தமாக செய்ய இயலாத வர்த்தகம் தொழில் முயற்சி ஒன்றில் இன்னொருவர் வெற்றிகரமாக ஈடுபடும் போதும் அதில் நாம் முதலீடு செய்வதன் மூலம் இலாபத்தில் ஒரு பகுதியைப் பெறுவதாகும் எனவே எமது சொந்த வியாபாரம் மூலம் பங்குச் சந்தை முதலீட்டையும் கவனிக்க வேண்டும் சொந்த வியாபாரத்தில் இலாபம் வரலாம் நட்டம் வரலாம் இன்னொருவரை பொறுப்பாக்க முடியாது அதே போலவே பங்கு வர்த்தக முதலீடும் ஆகும் எனவே இலாபமும் நட்டமும் ஏற்பட இடம் உண்டு ஆகவே பங்குகளில் முதலீடு செய்யும் போது குறித்த பங்குக்குரிய நிறுவனத்தில் இருந்து காலாண்டு அறிக்கைகள் நிதி அறிக்கைகள் வருடாந்த அறிக்கைகள் ஆகியவை தொடர்பில் ஆராய்ந்து அறிதல் வேண்டும் அதை கவனமாக படித்து முதலீட்டை தொடர்வதா இல்லையா என முடிவு செய்தல் வேண்டும்.

பங்குச் சந்தை முதலீடு என்பது சூதாட்டமா? இல்லை இது ஒரு அறிவு பூர்வமான முதலீடு இங்கு அறிவுபூர்வமான என்பதன் அர்த்தம் எண் அறிவோ, எழுத்தறிவோ அல்ல நிதியியல் அறிவே குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆகவே பங்குச்சந்தையில் முதலீடும் முன் நிதியியல் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள் பங்குச்சந்தை முதலீடு என்பது யுக வாணிபமா?

இல்லை எது ஒரு ஆய்வின் அடிப்படையில் செய்யப்படும் முதலீடு ஆகவே குறித்த பங்கில் முதலிட முடியுமா? என்பதை ஆய்வு செய்து முடிவு எடுங்கள் பங்குத் தரக்களிடம் விசாரியுங்கள் அனுபவம் உள்ளவர்களிடம் விசாரியுங்கள் அறிக்கைகளை ஆராயுங்கள். பின்னரே வாங்குங்கள்.

பங்குச்சந்தையை தினமும் அவதானிக்க வேண்டுமா? இல்லை ஆனால் உங்களின் முதலீடு இலாபமும் நட்டமும் உங்களுக்கு எனவே தரக்களை பொறுப்பாக்க முடியாது. நீங்களே வனமாக இருந்து முடிவு எடுங்கள்.

பங்குச்சந்தை யாழ்ப்பாணத்துக்கு தேவையா? ஆம் இது தொடர்பில் எதிர்மறை மனப்பாங்கு காணப்படுகின்றது. பணத்தை இழந்தவர்களும் இடரை ஏற்க விரும்பாதவர்களும் கட்டக் கூடிய காரணங்கள் பங்குச் சந்தையில் முதலீடு செய்வதன் மூலம் இலாபம் உழைப்பதை விட இங்குள்ள தொழில் முயற்சியாளர்களும் தமக்கு வேண்டிய மூலதனத்தை திரட்டிக் கொள்ள முடியும். சிறு, குழு நிறுவனங்கள் (Small and medium scale) நிறுவனங்கள் தற்போது அறிமுகப்படுத்தல் பட உள்ள 3ம் பலகை (3rd Board) ஊடாக தமது நிறுவனங்களை பட்டியல்படுத்துவதன் மூலம் கடன் முதல் மற்றும் உரிமை முதல்களைத் திரட்டிக் கொள்ள முடியும். எனவே யாழ்ப்பாணத்தின் தொழில் முதலீட்டாளர்கள் இது தொடர்பில் அக்கறை எடுத்தல் வேண்டும்.

பங்குச் சந்தை தொடர்பிலான கருத்தரங்கின் போது கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் பொருளியல் விரிவுரையாளர் ஆகிய கலாநிதி ஒருவர் உரையாற்றிய போது யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் பேராசிரியர் ஒருவர் கேள்வி ஒன்றைக் கேட்டார் யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஏற்ற வகையில் பங்குச் சந்தையை எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பில் தாங்கள் என்ன ஆய்வு செய்துள்ளீர்கள், தங்களின் ஆலோசனைகள் எவை? எவ்வாறாக

அது அமைந்திருந்தது இதற்கு அவர் அளித்த பதில் இப்பகுதியில் உள்ள பல்கலைக்கழகமே இது தொடர்பில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய உதவிகளை விரும்பினால் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற அடிப்படையில் வழங்க முடியும். என்று குறிப்பிட்டார். இவ் உரையாடல் மூலம் நாங்கள் இன்னும் யாழ்ப்பாணம் என்று சொல்லி குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டிக்கொண்டு இருக்கிறோமா? என்ற கேள்வி எழுவதைத் தவிர்க்கமுடியாதுள்ளது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயற்பாடுகள் மாணவர்களின் ஆய்வுகள் பொருளாதாரத் துறையில் பயன் உடையவையாக இருப்பதாக தெரியவில்லை. அல்லது பயனுறுதி வாய்ந்த ஆய்வுகள் சமூகத்துக்கு வெளிப்படுத்தப்படுவதில்லை. யாழ்ப்பாணம் என்ற வட்டத்துக்குள் மட்டுமே சிந்திக்கிறோம். அது மாற்றப்பட வேண்டும். காலத்துக்கு ஏற்ப மாற வேண்டும். எங்கிருந்தோ வந்து இங்கு உதவி வழங்குவார்கள் என்று காத்திருப்பதில் பயனில்லை. அந்தக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் சிங்கப்பூரை விட எங்கேயோ இருந்தது என்று பழங்கதை கூறிக்கொண்டிருக்க முடியாது. முப்பது வருடங்களில் இழந்ததை ஈடு செய்தல் வேண்டும். பாரம்பரியத்தைக் கைவிட்டு காலத்தின் ஓட்டத்துக்கு ஏற்ப வளப்படுத்த வேண்டும். விவசாயத்துக்குப் பாரம்பரிய முறையே சிறந்தது. ஆனால் வர்த்தகத்துக்கு நவீன முறையே சிறந்தது என்பதனடிப்படையில் வர்த்தகத்துறையை மேம்படுத்த வேண்டும். அதற்கு உரிய வழியாக பங்குச் சந்தையைப் பயன்படுத்த வேண்டும். எல்லோரும் எல்லாமும் பெறவேண்டும். ஆகவே பங்குச் சந்தை தொடர்பில் எம் நிதியியல் அறிவை மேம்படுத்த வேண்டும். அறிவுபூர்வமான முதலீடுகளை மேற்கொண்டு இலாபம் பெற முயற்சிக்க வேண்டும்.

நான் அறிவேன் அதை..!

உன்னை அவர்கள்
எங்கே புதைத்திருப்பார்கள்
அதை அந்நேரம் நான்..

எத்தனை காதலாரும்
உன் இருப்போடு என்னை
சுமந்துவந்திருப்பாய்..?
உனக்கு,
பசுத்துக்கூட இருக்காது
இன்று இவர்கள் சொல்லும்
அன்று நடந்தவைகளை கேட்கும்போது தெரிக்குது.

சர்க்கடைநீர் கூட
சர்க்கரைத்தண்ணீர்
ஆனதாமே அன்று..
நீயும் அதைத்தானே
குடித்திருப்பாய் எனக்காக..

எனக்கு பால்சொடுக்க
நீ என்னவெல்லாம்
உண்டிருப்பாய்..

நான் யாராலோ கைவிடப்பட்டு,
தன்மையே அழகுசொண்டிருந்தபோது
அடைக்கலம் கொடுத்ததாய்
அவர்கள் சொன்னார்கள்.
நான் அந்நேரம்,
உன் உயிர்ப்பியும் இறுதிக்கணத்தில்தான்
என்னை அணைத்திருந்த
உன்கையை
நீ எடுத்திருப்பாய்..!

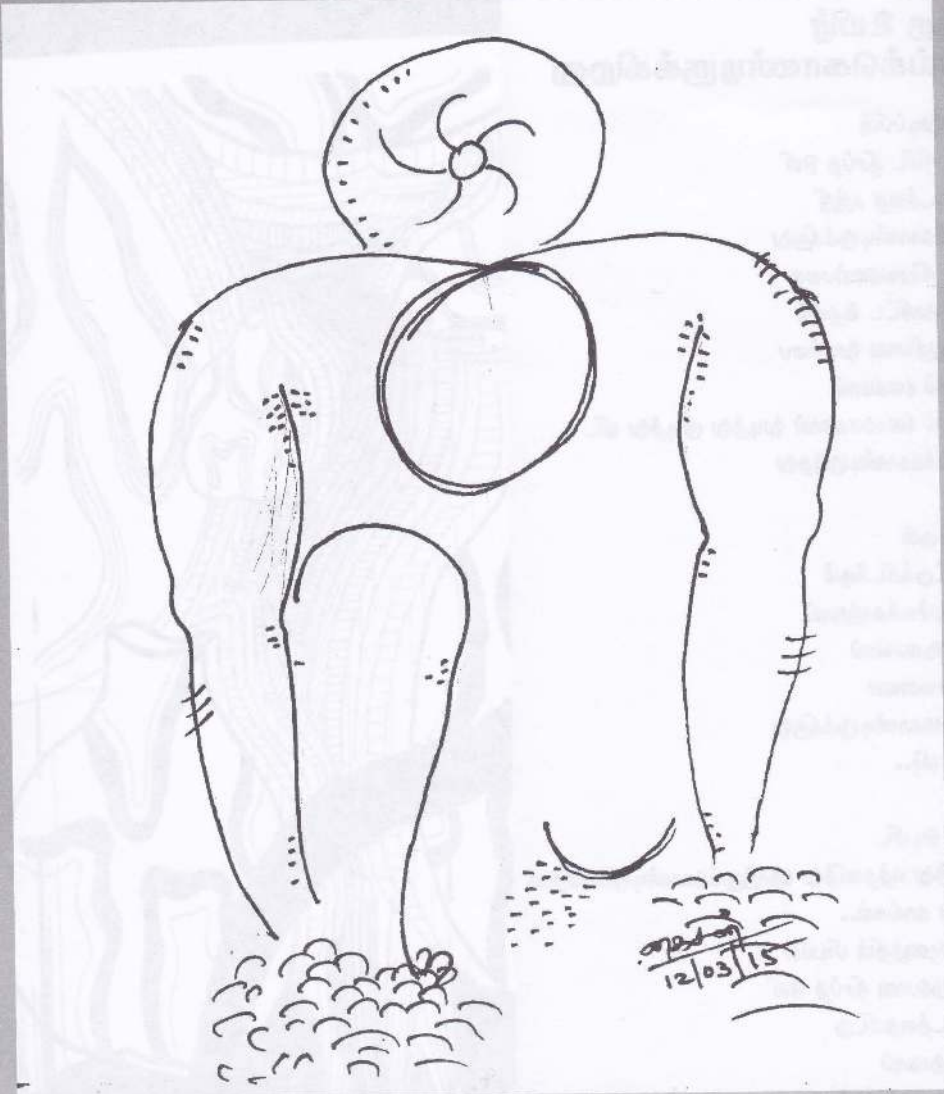
அந்த உயிர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது

இதயத்துடிப்பின்
கடைசீ நுமி நசப்த ஒலி
அந்த இடத்தை சுற்று
கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது
மரணம் நசபயமென்பதை
உணர்ந்துவிட்ட இதயம்
தன் இயுத்யான துடிப்பை
கொஞ்சம் வேகமாய்
கொஞ்சம் வேகவேகமாய் துடித்து முடித்து விட
துடித்துக்கொண்டிருந்தது

உடலுக்குள்
அடைபட்டுக்கிடக்கும்
இயுத்யு மூச்சுக்காற்றுமீ
கடைசீ ஆசையாய்
மணவாசனையை
முகர்ந்துகொண்டிருக்கிறது
அந்த உயிர்..

எழுந்து ஓடிவிட
வந்தணுத்து வந்தணுத்து தோற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன
நசுங்கிய கால்கள்..
நசபய மரணத்தின் விடியல்
சீக்குண்டுபோன நசப்த ஒலி
அந்த இடத்தைவிட்டு
மெதுமெதுவாய்
நகர்ந்துகொண்டிருந்தது
தன் இயுத்யு விநாடியல்
தனக்காய் காத்திருக்கப்போகும்
உயிர்களை எண்ணியபடியே
போய்க்கொண்டிருந்தது
தன் இயுத்யு விநாடியல்
தனக்காய் காத்திருக்கப்போகும்
உயிர்களை எண்ணியபடியே
போய்க்கொண்டிருந்தது
அந்த உயிர்..!

அன்புள்ள ரஜீப்,

□ அஷ். சேஷஷ்

“மதியம்” சஞ்சிகை தொடர்பில் ஏற்கனவே உன்னுடன் பேசிக்கொண்டமை தொடர்பில், உன்னால் முன்மொழியப்பட்டு பொருத்தமாயிருக்குமெனக் கருதிய விடயம் கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டது. அதன்படி கல்வியாளர்கள், படைப்பாளிகள் மற்றும் வாசிப்பிலுள்ளவர்கள் என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட நூற்றிப்பன்னிரண்டு

பேருக்கு நேரிலும் ஈமெயிலிலும் தொலைபேசியிலும் தகவல் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. நானும் கண்ணனும் நேரடியாக மேற்கொண்டோம்.

அதன்படி பேருந்து வழித்தடத்திலுள்ள பாடசாலை மண்டபத்தில் ஒன்றுகூடலிற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. அதனையும் நாமிருவருமே செய்தோம்.

19.02.2018 மாலை மூன்று மணிக்கு தீர்மானிக்கப்பட்டபடி மண்டபத்திலிருந்தோம். நான்கு மணிக்கு முப்பத்தொரு பேரின் வருகையுடன் கலந்துரையாடலைத் தொடக்கினோம்.

தொலைபேசி அழைப்புக்கு பேசியபடியே இடையில் மூன்று பேர் போனாலும் ஐந்து மணிக்கு ஒருவரும் ஐந்து பத்திற்கு மூவருமாக இணைந்துகொண்டனர். கலந்துரையாடலின் ஒலி வடிவத்தை சீ.டி. யிலும் அதன் சுருக்கத்தையும் இத்துடன் இணைக்கிறேன். உன்னுடைய அபிப்பிராயத்தை கூடிய விரைவில் அனுப்பு. முதலாவது இதழ் அச்சாகிறது. சித்திரை புதுவருடத்துக்கு மறுவாரமள வில் 21-04-2018 மாலை மூன்று முப்பதுக்கு பெண்கள் கல்லூரி செல்லாச்சி மண்டபத்தில் வெளியீட்டுரைக்கு உன்னைத்தான் நம்பியிருக்கிறோம். தவறினால் ஆய்வுரை நேரத்தை குறித்து வை. டம்மிக் கொப்பியும் இத்துடன் அனுப்புகிறேன்.

1) பேராசிரியர் ஞானகுனியம்

சுமார் பன்னிரண்டு நிமிடம் பேசியதன் தொகுப்பு (அவரது சுய மேதாவிடைய புராணம் கவனத்தில் இல்லை. ஒலித்தொகுப்பைக் கேள்) நான் இப்போது எந்தவொரு நூலையும் விசேடமாக பத்திரிகைகள் கூட படிப்பது கிடையாது. நேரமின்மையும் விருப்பமின்மையுமே காரணம். விருப்பமின்மையானது, அதிலதிலுள்ள எழுத்து, வசன, கருத்துப் பிழைகளும் காரணம். மேலும் அச்ச முறை கூட பெரும் இடராகவேயுள்ளது. இந்நிலையில் வாசிப்பு என்பது தொடர்பில் இன்று மிக பலவீனமானதொரு நிலையே உள்ளது. எனவே வாசகர் பரப்பொன்றை குறிப்பாக இளையோரை தயார்செய்துகொள்ள வேண்டிய பெருந்தேவை ஒன்று உங்கள் முன் உள்ளதை விசேடமான கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

2. பேராசிரியர் சுப்பிர. சுதந்திரன்

ஞானகுனியன் ஐயாவின் கருத்துடன் நானும் உடன்படுகிறேன். நான்கூட பதினைந்து நூல்களை வெளியிட்டுள்ளேன். ஒவ்வொரு வெளியீடும் ஒவ்வொரு சோதனைதான். புத்தகம் போடும் பணம் கிடைப்பதே அரிது. கைநட்டம் தான். வெளிநாட்டு அன்பர்களும் உள்ளூர் வர்த்தக அன்பர்களும் கூட இருந்து உதவியும் செலவை ஈடுகட்டுவது கடினம்தான். முதலாவது புத்தகம் (நூற்பட்டியலை ஆண்டு ரீதியாக முன்வைத்தார். சில வருமாறு ஆகும் விதிகளும் வழிபாடும், ஈழத்தில் வினாயக வழிபாடு, மன அமைதிக்கு திரு-

நீறு, சமஸ்கிருதத்தில் விஞ்ஞானம், கோபுரம், மகோற்சவ மகிமை... சோதிடமும் திருமணப் பொருத்தமும்... என) வாசிப்போரை தேடி வழங்கினால் பல்கலைக்கழக மாணவரிலிருந்தும் சாத்தியமாகலாம். கண்டு பிடிக்க கடும் முயற்சி எடுங்கோ.

3. அதிபர் ஆறுமுகம்பிள்ளை

அன்றாடம் புதினப்பத்திரிகை பார்க்கிறதே கடும் கஸ்ரமானதாகிப் போச்சு. வாரப்பத்திரிகையில் வாற விசயங்களைப் பற்றியே நினைத்தும் பார்க்கேலாது. படிப்பின் மீதான ஆர்வம் முன்னர் இருந்ததைப்போல இப்போது இல்லை. அப்போது நாங்கள் அம்புலிமாமா, நட்சத்திரமாமா, ராணிகொமிக்ஸ் அது இதுவென்று எவ்வளவை வாசித்தோம். இப்போது பாடநூலையே வாசிப்பது கிடையாது. எனவே இது நல்ல முயற்சி என்றாலும் வாசக தளத்தை கண்டு பிடிப்பது முதலில் நடக்கவேண்டும். அப்போது உங்கள் முயற்சி வெற்றியளிக்கும். நீங்கள் பாடசாலைகள் நிறுவனங்களுக்கு அமைச்சர் செயலாளர் ஊடாக கடிதம் அனுப்பினால் கட்டாயமாக வாங்குவார்கள். அதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். அது முக்கியமானது.

4. தமிழாசிரியர் இந்திரஜித்

வாசிப்பின் மீதான நாட்டம் இல்லாமலாகி கவனம் முழுவதும் திரும்பிவிட்டது. பெரியோரும் சரி இளையோரும் சரி இணையம், கேபிள் இரண்டிலும் சிக்குப்பட்டுச் சின்னாபின்னமாகிச் சீரழிகிறார்கள். இவற்றின் பாதிப்புக்களைப் பற்றி நிறைய எழுதுங்கோ. வாசிப்பை ஊக்கப்படுத்தினாலன்றி பயனேதுமில்லை. பெரியோரை இதற்குள் கவர்வதை விட இளைஞர் யுவதிகளை இலக்காகக் கொண்ட வாசிப்பு வெளி ஒன்றை நிறுவுவதே நீண்டகால செயற்பாடாயமையும். எனவே பாடத்திட்டத்திலுள்ள விடயங்கள் பற்றிய தெளிவான விளக்கமாக கட்டுரைகளை சம்மந்தப்பட்ட ஆசிரியர்களிடம் கேட்டு எழுதச்செய்து பதிப்பிக்க வேண்டும். ஒரு வினாக்கொத்தை ஒரு இதழிலும் அடுத்த இதழில் விடைகளையும் கொண்ட போட்டியொன்றை நடாத்தி பெறுமதிமிக்க பரிசு கொடுப்பதனுடாக அதிகளவானோரை ஈடுபடவைக்கலாம். பரிசுக்கு வர்த்தகப் பிரமுகர்களிடம் "ஸ்பொன்சர்" கேட்கலாம். புத்தக விற்பனையைக் கூட்டுவதாயிருந்தால் நூலிலுள்ள விடைத்தாளிலேயே விடையனுப்பவேண்டுமென

நிபந்தனைப்படுத்தலாம். கவனத்தில் எடுங்கோ.

5. தமிழாசிரியர் மணி. ஹரிஷ்சந்திரன்
நண்பர் இந்திரஜித் நல்லதொரு
நாடறிந்த தமிழாசான். அவருடைய
கருத்துக்கள் பெறுமதியானவை மட்டுமல்ல
கவனத்தில் எடுக்கப்படவேண்டியவை.
அவர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து நானும் சில
கருத்துக்களை உங்கள் முன் வைக்கிறேன்.
வாசிப்பின் மீதான வெறுப்பு அனேகமாக
இந்த புதிய நவீன கவிதைகள் கதைகளால்
ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஒன்றுமே புரியக்கூடாது
என்று நினைத்து கஸ்டப்பட்டு எழுதுகிறார்களோ
என்றுதான் யோசிக்க வேண்டியுள்ளது. பழைய
இலக்கியங்களில் யாப்பு - விதிகளுக்கு சேவ-
கம் செய்கின்றன. மொழிப் புலமையிருந்தாலும்
யாப்பு தெரிந்தாலே படித்து அனுபவிக்கமுடியும்.
பழையது அப்படி புதியது இப்படி எனக்கே
பல தடவைகள் தலையைச் சுத்துகின்றது.
இப்படியான படைப்புக்களுக்குள் நல்லவையும்
இருக்கும் என நினைக்கிறேன். அவற்றைத்
தேர்வுசெய்து பேராசிரியர்களிடம் கொடுத்து
விளக்கக் கட்டுரைகளாக கேள்வி பதில்களாக
சுருக்கமாக ஆக்கி பிரசுரிப்பதுதான் காலத்தின்
தேவையாக இருக்குமெனக் கருதுகிறேன்.
அதை "மதியம்" குழுமம் செய்யவேண்டும்
என்ற விண்ணப்பத்துடன் அமர்கிறேன்.

6. செத்தையூர் செல்வராசு
என்னைப்பற்றி நானே சொல்வது
பொருத்தமற்றது. தேவையும் இல்லை.
எல்லோருக்கும் என்னைத் தெரியும். தாலாட்டுப்
பாடல் தொடக்கம் சுடுகாட்டு ஒப்பாரிவரை
நிறைய எழுதிவிட்டேன். இரண்டொரு புத்தகமும்
போட்டேன். விற்பனைதான் பிரச்சனை. விழா
என்று செலவு செய்து ஏற்பாடு செய்தும்
முப்பது நாற்பதுக்கு மேல் தாண்டவில்லை.
செலவுக்கு மேல் செலவு. வீடு தேடிப்போய்
புத்தகம் கொடுத்தும் பார்த்தேன். காசு
வருவதில்லை. வாங்கி வைத்துவிடுகிறார்கள்.
படிக்கிறார்களோ தெரியாது. மகனின் உதவி-
யோடு இணையத்தில் போட்டுள்ளேன். ஐயா
யிரம் பேர்வரை பார்த்துள்ளதாக அறிந்த
மகிழ்ச்சியுடன் எழுதி வருகிறேன். நீங்களும்
மதியத்தை இப்படிச் செய்தால் அதிகம்
பேர் பார்ப்பார்கள் செலவுமில்லை. எனது
"செத்தை.செல்.அரசு டொட்கொம்"மில் எடுத்துப்
பாவிக்கலாம். ஒரு குறளுக்கு இருகதைகள்
சிறுவர் - வயது வந்தோர் வீதம் எழுதியுள்
ளேன். புறநானூற்றைத் தழுவியதாக
எண்ணாறு கவிதைகள், அகநானூறு தழுவி
அறுநூறு குறும்பாக்கள், பேருந்துப்

பயணம் பற்றி ஒரு ஐநூறு பாடல்கள்....
என்று எவ்வளவோ எழுதினாலும்
வெளிநாட்டுக்காரர்தான் இணையத்தில் பார்த்து
வருகிறார்கள். உள்ளூர் பத்திரிகைக்காரர்கள் கூட
கவனிக்கிறார்களில்லை. இந்த வருடம் அறுபது
வயதாகிறது. 2018 கலாசோதி விருதுக்கும்
2019 கல்கலாகாலஜோதிமணி விருதுக்கும்
விண்ணப்பித்து உள்ளதால் ஓய்வுபெறப்
போகிறேன். அதற்கிடையில் என்னை
முழுமையாக பயன்படுத்தலாம். பேட்டி
வேண்டுமானால் தரலாம். நன்றி

7. சங்கர. சாரதாமணி (பெண் எழுத்தாளர்)
பெண்கள் சார்ந்து எழுதுவதால்
பெண்ணியவாதி என்று குறிப்பிட்டார்கள்.
அப்படியில்லை. பெண்களை ஒருக்குவோர்
பற்றிய கொதிப்புகளை பதிவிடுகிறேன்.
அவ்வளவுதான். "மதியத்தில்" பெண்களையும்
இணைக்கவேண்டும். படைப்பு மற்றும் வாசிப்பு
சார்ந்து நிறைய புதியவர்களை இணைப்பது
கட்டாயமானது. என்னைப் போலவே எனது
மகளுக்கும் நிறைய ஈடுபாடு உள்ளது.
இப்போது தரம் 10 இல் படிக்கிறார். நான்
அவருக்கு உயர்தரப் பரீட்சை முடிந்தபின்
எழுதுவதற்கும் அதிகம் படிப்பதற்கும் முழுச்
சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறேன். அவரும்
எழுதுவார். நீங்கள் "மதியம்" சஞ்சிகையூடாக
நிறையப்பேரை சமூகவெளிக்குக் கொண்டுவர
வேண்டும். வாழ்த்துக்கள்.

8. கலாஜோதி, சங்க இலக்கிய கலாமணி,
வி. இளம்பரலிங்கம்
புதிதாகச் சொல்வதற்கொன்றுமில்லை.
ஏற்கனவே இங்கே பேசப்பட்ட விடயங்கள்
தான். அவற்றையே வலியுறுத்த
விரும்புகிறேன். எம்மைப்போன்ற மூத்த
எழுத்தாளர்களின் ஆலோசனைகள் எப்போதும்
பெறப்படவேண்டும். குழந்தைச்சாமி,
கபாலீசமுர்த்தி, கண்ணுமணிக்குட்டி
போன்றவர்களின் ஆலோசனைகளை கட்டாயம்
பெறவேண்டும். (இடைமறித்த சாரங்கா
கண்ணுமணிக்குட்டி இறந்து ஆறுமாதமா-
கிறது என்பதை நினைவுட்டினார்) அட
எனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது.
அஞ்சலிக் கூட்டம் ஒன்றை மதியம் குழுமம்
மேற்கொண்டு அவருடன் நெருக்கமாயிருந்த
என்போன்றவர்களிடம் அவர் பற்றிய தகவல்கள்
கொண்ட தொகுப்பொன்றை வெளியிட
வேண்டும். மேலும் என்போன்றவர்களின்
எழுத்துக்களை நாம் உயிரோடிருக்கும்
போதே நூலாக வெளியிட உங்களைப்
போன்ற துடினமானவர்களால்தான் முடியும்.

அதையும் செய்யுங்கோ.

9. இரா. தர்மேஸ்வரநாதன் (திட்டமிடல் பணிப்பாளர், அபிவிருத்தி மற்றும் அனர்த்த அழிவுகள் திணைக்களம்)

நான் எழுத்தாளனில்லை. வாசிப்பவனும் இல்லை. இலக்கிய ஈடுபாடுகளும் பெரியளவில் இல்லை. அழைக்காமலேயே வந்துள்ளேன். நூல் விற்பனை தொடர்பில் அதிக சவால்கள் இருப்பதாகப் பேசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் திட்டமிடல் சரியாக இருந்தால் அச்சகத்தில் வைத்தே ஆயிரம் பிரதிகளை சிரமம் இல்லாமலேயே வினியோகிக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். எதையும் கஸ்டம் முடியாது சரிவராது என்று எதிர்ப்பறை எண்ணத்தில் யோசிப்பதே எமது வழமையாகிப் போயுள்ளது. இனத்தின் சாபக்கேடும் இதுதான். முடியும் என்று எடுத்து வழியை ஆராய வேண்டும். நான் போதிய ஆதாரங்களை கொண்டு வரவில்லை. ஒரு குத்துமதிப்பாகப் பார்த்தாலும் யாழ் மாவட்டத்துள் மட்டும் நானூற்றைம்பது பாடசாலைகள், பதினான்கு பிரதேச செயலகங்கள், அதேயளவு பிரதேச சபைகள், அவற்றின் நூலகங்கள், இவற்றில் பாடசாலைக்கு ஒன்று, நூலகங்களுக்கு ஒன்று வீதமும் பிரதேச செயலகம், சபைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு ஐந்து வீதமும் பாருங்கள். யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இருநூறு வேண்டாம் ஒரு நூறு கல்வியியல் கல்லூரி, ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரி ஒவ்வொன்றுக்கும் ஐம்பது கொடுக்கலாம். இது குறைந்த தொகை ஒரு எண்ணூற்றுத் தொண்ணூறு. இது மினிமம் நம்பர். ஒவ்வொரு புத்தகக் கடையிலும் ஒரு புத்து. நண்பர்கள் அன்பர்கள் அது இது என்று ஆயிரம் புத்தகம் சம்மா.... ஒரு கஸ்டமும் இல்லாமல் நகரும். திணைக்களங்களுக்குள்ளாக நகர்த்தலாம். அமைச்சர்களுடையதும் திணைக்கள தலைவர்களதும் கடிதங்களோடு ஒரு பணியாளரை வைத்து நகர்த்தலாம். நான் பட்டியல் (List) போட்டு அனுப்பி வைக்கிறேன். தாராளமாக செய்யலாம். நன்றி.

நஜீப், இன்னும் பலர் பலவித ஆலோசனைகளை முன்வைத்தனர். பலர் வாயே திறக்கவில்லை (இரண்டாம் தடவை பற்றிஸ் வழங்கிய தாலாயும் இருக்கலாம்) வகை மாதிரி ஒன்பது குறிப்புகள் மட்டும் அனுப்புகிறேன். உனது வெளியீட்டுரையில் சேர்த்துக் கொள்வாய் என நம்புகிறேன். நானும் கண்ணனும் பலதடவைகள் கேட்டுத்தான் இச் சுருக்கக் குறிப்புக்களைப் பெற்றுள்ளோம். பலமுறை கேட்டும் புரியாத கேள்விகள் உண்டு. இவற்றையும் கவனத்தில்

எடு. கருத்துக்களின் ஒழுங்கில் கேள்விகள் வருமாறு.

1) பேராசிரியர் ஞானகுனியம் - பிழைகளுக்குக் காரணம் அடிப்படையில் யார்?

திருத்துவது யார் பொறுப்பு?

2) பேரா. சுப்பிர. சுதந்திரன்

இவரது நூல்களின் சமூகப் பெறுமானம் என்ன?

இவை இவரது (பதவி உயர்வுகளுக்கும்) பட்டங்களுக்கும் சமர்ப்பித்த கட்டுரைகள் போல இல்லையா?

3) அதிபர் ஆறுமுகம்பிள்ளை

மாணவர் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தவும் தூண்டி ஊக்கப்படுத்தவும் செவ்வாய்க்கிரகம் அல்லது வேறு கிரகங்களிலிருந்து யாராவது வருவார்களா?

4) தமிழாசிரியர் இந்திரஜித்

வினா விடைத் தொகுப்புக்கும் சஞ்சிகைக்கும் இடையே வேறுபாடிருப்பது தெரியாத இவர் ஆசிரியரா?

5) தமிழாசிரியர் ஹரிஷ்கண்ணா

பாடநூலை வாசித்து விளக்கம் பெறவே உதவிகோரும் இவரால் தமிழறிவுள்ள ஒரு சமூகத்தை உருவாக்க முடியுமா?

6) செத்தையூர் செல்வரசு

விருது பெறுவதற்காகவே எழுதுவதாயின் ஆயிரக்கணக்கில் எழுதுவேண்டும் என்ற தப்பான கணிப்பீட்டுடன் வாழும்வருக்கு எழுதாமலே விருது பெறும் வித்தை தெரியாதா?

7) சங்கர. சாரங்கா

அம்மணியின் மகளுக்கான சுதந்திரத்தைப் பறித்தவர் மீது அம்மணிக்கு கொதிப்பு வராதா?

8) கலாஜோதி, சங்க இலக்கிய கலாமணி, வி. இளம்பரலிங்கம்

ஒரு சகோதரப் படைப்பாளி இறந்தது ஆறு மாதங் கடந்தும் தெரியாத இவரிடம் ஆலோசனை பெறுவதால் பயனுண்டா?

9) இரா. தர்மேஸ்வரநாதன்

யாழ்ப்பாணத்தில் படித்தவர்கள் அதிகம் என்பதால் முழுத் தொகையான ஐந்து இலட்சத்தில் ஒரு இலட்சம் பேருக்காவது புத்தகம் அனுப்பலாம் என்பதை மறந்துபோனாரா?

நஜீப். கடிதம் நீள்கிறது. முடிக்கிறேன். விரைவாக பதிலுக்கும் 21.04.2018 வெளியீட்டு விழாவில் உன் வெளியீட்டுரைக்கும் காத்தபடி.

அன்பன்
றொபேட் நிக்சன்

01.03.2018

பூர்வதப்பாட்டியின் உடல்நிலை மிகவும் மோசமாயிருந்தது. சில சமயங்களில் அறிவு தெளிவதும் பாதி நேரம் மயக்கத்திலும் அவளது உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது. எலும்பும் தோலுமாய் ஒடுங்கிப்போய்க் கிடந்தவளது கண்கள் மட்டும் குழிக்குள் புதைந்திருந்து ஒரு சில சமயங்களில் இமைகள் வெட்டுவதை மட்டும் அவதானிக்க முடிந்தது.

பாட்டியின் கண்கள் அசைவதை அவதானித்த மகள் மங்களம் அருகில் வந்தாள். தாயின் காதருகில் குனிந்து மெதுவாக கிசுகிசுத்தாள்.

“அம்மா! பால் கொஞ்சம் பருக்கி விடுறன் குடியெணை”

கரண்டியால் பாலைச் சிறிது சிறிதாக வாயில் ஊற்றி, வறண்டிருந்த நாக்கைச் சிறிது அசைத்து மெதுமெதுவாக விழுங்கினாள். பாட்டி. பாலைப் பருகியதும் அவளுக்குச்

பொழுது சீறிவந்த எறிகணையால் சிதறுண்டுபோன கணவனை இழந்த மங்களம் தனித்திருந்த தாயுடன் வந்து தஞ்சமாகிவிட்டாள்.

பாட்டி சற்றுக் கண்டிப்பானவள். பேரனைக் கண்டிக்கும் வேளையில் மங்களம் குறுக்கே புகுந்து மகனை அணைத்து அவனைத் தன் வழியிலேயே போகவிட்டுவிட்டாள். அவன் விரும்பியதெல்லாவற்றையும் கொடுத்து அவன் மகிழ்வுறுவதைப் பார்த்து தான் நிறைவடைவாள். “பிள்ளையைக் கட்டுக்கோப்போட வளர்க்கவேணும். நீ என்னடா எண்டால் செல்லம் குடுத்துக் குடுத்தே அவனைக் குட்டிச்சவராக்கப் போறாய்” பாட்டி அலுத்துக் கொள்ளுவாள்.

“நீ சும்மா இரணை அம்மா. அவன் விளையாட்டுப் பிள்ளை. வயசு வந்ததும் திருந்திவிடுவான்” தாயை மங்களம் மடக்கிவிடுவாள். மகிந்தனோ பத்தாம் வகுப்புடன் பாடசாலைக்கு டாட்டா காட்டிவிட்டு

இதற்காகத்தானா?

[மலர்ச்சி]

சற்றுத் தென்பு வந்தது.

“பாட்டிக்கு வயது போயிட்டுது. இனி எங்கை மனிசி எழும்பி உலாவுறது.

இது பக்கத்து வீட்டுப் பரமேசுவின் குரல்.

“விசர்க்கதை கதையாதயெண அக்கா பிள்ளையையும் பறிகுடுத்திட்டு இருக்கிறன் நான். அம்மாவும் இல்லாட்டி... நான் ஏன் உயிரோடை இருந்து”

தொண்ணூறு வயதிலும் தாயைப் பிரிய மனமில்லாத மகள் மங்களத்தின் கதை இது. மகளின் வார்த்தைகள் மூளையில் பதிந்த வேளையில் பேரனது நினைவுகள் வந்து பாட்டியின் மனதில் நிழலாடத் தொடங்கின.

மங்களத்தின் ஒரே மகன் மகிந்தன். பாட்டியினதும் அம்மாவினதும் ஒரே செல்லப்பிள்ளை. இள வயதிலேயே தந்தையை இழந்தவன். வயலுக்குள் உழுது கொண்டிருந்த

ஊர் சுற்றத் தொடங்கிவிட்டான். எப்போதும் நண்பர் கூட்டமொன்று அவனைச் சூழ்ந்திருக்கும். அவர்களுடன் கூடி அவன் வேண்டாத பழக்கங்களுக்கெல்லாம் அடிமையாகிவிட்டான்.

அதனைக் கண்டும் காணாமலும் இருந்துவிட்டான் மங்களம். மனம் பொறுக்காமல் பாட்டி எதையாவது சொல்லப்போனால் அது பெரிய ரகளையாகிவிடும்.

“போக்கிடமில்லாமல் உன்னோடு வந்து இருக்கிறதாலானே நீயும் வாய்க்கு வந்தபடி பேசறாயெண அம்மா” என்று மங்களம் சொல்லிவிட்டு இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீரையும் விட்டுவிட்டால் போதும் பெட்டிப் பாம்பாக அடங்கிவிடுவான் பாட்டி.

எந்தநேரமும் நண்பர்களுடன் சுற்றித் திரிவது போதாதென்று வீட்டில் இருக்கும் வேளையிலும் அவர்களுடன் தொடர்புகொள்ள அனுசரணையாக கைபேசி ஒன்றை வாங்கித் தருமாறு மங்களத்திடம் அடம்பிடித்து

நிற்க மங்களமும் மகனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைத்தாள். பாட்டிக்கு அது பொறுக்காமல் உள்ளத்திலிருந்து கிளர்ந்தெழும் வார்த்தைகளைத் தொண்டைக்குள்ளேயே அமிழ்த்திக் கொள்ளுவாள். வாயைத் திறந்தால் ஏற்படப்போகும் வீண் வில்லங்கத்தை எண்ணி வாளாவிருந்துவிடுவாள். இப்படியாகக் காலம் போய்க்கொண்டிருக்க, இருந்தாற்போல் ஒருநாள் மகிந்தனுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் ஆசை வந்துவிட்டது.

“அம்மா! என்றை பிரண்ட்ஸ் கீதன்,

சாந்தன் எல்லாரும் மோட்டார் சைக்கிள் வாங்கிப்போட்டாங்கள். நான்தான் ஒரு பேயன் மாதிரி உந்த சைக்கிளை உழக்கிக் கொண்டு திரியிறன்”

“அவங்கள் உழைக்கிறார்கள். கீதன் மேசன் வேலைக்குப் போறான். சாந்தன் மரக்கறி வியாபாரம் செய்கிறான். உழைச்ச காசில அவங்கள் மோட்டார் சயிக்கிள் வேண்டி ஓடித் திரியிறார்கள். ஊர் சுத்துறதைத் தவிர நீ என்ன முயற்சி செய்யிறாய். இல்லை நான் தெரியாமத்தான் கேக்கிறன்”

“இன்றைக்குத்தான் மங்களம் ஒரு உருப்படியான கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறாள்” பாட்டிக்கு அது திருப்தியை ஏற்படுத்தியது. என்னதான் வாக்குவாதப் பட்டாலும் கடைசியில் மகிந்தனது வேண்டுகோளுக்கு மங்களம் அடிபணிய வேண்டியதாயிற்று. பாட்டிக்கு அது அறவே பிடிக்கவில்லை. மனதில் பட்டதை வெளியில் போட்டு உடைத்துவிட்டாள்.

“மங்களம்! நீ செய்யிறது எனக்கு துப்பரவாய்ப் பிடிக்கேல்ல. மோட்டார் சயிக்கிளை வேண்டிக் குடுத்துப்போட்டு தினமும் பெற்றோலுக்குக் காசை அளந்து கொண்டிருக்கப் போறாய்”

மங்களத்துக்கு தாயின்மீது கோபம் சீறிக்கொண்டு வந்தது.

“நீ சும்மா இரணை அம்மா. உனக்கு உன்ரை மகன் எனக்குக் காச அனுப்புறதால என்னை அடக்கி ஆளலாம் எண்டு பாக்கிறாய்”

அத்தோடு பாட்டி வாயை மூடிக்கொண்டாள். அவளது இளைய மகன் வெளிநாட்டிலிருந்து புருசனை இழந்தவள் என்ற கழிவிருக்கத்தால் அக்காவுக்கு பணம் அனுப்பி வருகிறான். இங்கு பணம் படும் பாட்டை அவன் அறிந்தானில்லை.

மகிந்தன் மோட்டார் சைக்கிள் வாங்கி முற்றாக மூன்று மாதம் ஓடவில்லை. அன்று காலையில் அவன் தாயிடம் காச தருமாறு கெஞ்சியும் மிஞ்சியும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். மங்களம் சுளையாக ஐநூறு ரூபாய் நோட்டை எடுத்து அவனிடம் நீட்டி. “இதுதான் கடைசி இனிமேல் என்னடைய காச கேட்கக்கூடாது. முடிஞ்சால் உன்னுடைய சிநேகிதர்களைப் போல உழைச்சுச் செல்வழி இந்தா தொலைஞ்சு போ!”

அவன் பேசிய சில வார்த்தைகள் மங்களத்தை வெறுப்பேற்றி விட்டிருந்தது. எனினும் பாட்டிக்கு அவன் மகனைத் திட்டி அனுப்பியது மனதை உறுத்தியது.

“பிள்ளை! நீ அவனுக்கு கண்டபடி செல்லம் குடுத்து வளத்துப்போட்டு இப்ப இப்பிடித் திட்டுறது சரியோ. வாழும் வளரும் பிள்ளையெல்லோ”

மகிந்தன் எதுவித சலனமுமில்லாமல் பணத்துடன் மோட்டார் சைக்கிளை முறுக்கிக் கொண்டு போய்விட்டான்.

நேரம் சரியாக ஒரு மணி இருக்கும். அப்பொழுதுதான் அந்தச் செய்தி வந்தது. மகிந்தன் நிறை போதையில் கண்மண் தெரியாமல் மோட்டார் சைக்கிளுடன் ஒரு மின்கம்பத்தில் மோதிவிட்டானாம். உயிருக்கு ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும் அவனை கிளிநொச்சி ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்திருக்கிறார்களாம். செய்தியறிந்த மங்களம்

அயலவரின் உதவியுடன் ஆட்டோ ஒன்றைப் பிடித்துக் கொண்டு வைத்தியசாலைக்குப் போனாள். என்ன ஏமாற்றம் அவர்கள் யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலைக்கு அனுப்பி விட்டார்கள். புத்தி பேதலித்து நின்றவளை அயல்வீட்டு பரமேஸ் அக்கா பஸ்ஸில் ஏற்றி யாழ்ப்பாணத்துக்கு அழைத்து வந்தாள். அங்கும் அவனைக் காணமுடியவில்லை. பிரேத அறைக்குக் கொண்டு போய்விட்டதாகத் தகவல் கிடைத்தது.

உறவினர்களும் அயலவர்கள் சிலருமாக அலைந்து அவனது வெற்றுடலை வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்க மூன்று நாட்களாகிவிட்டது. பிறகென்ன காரியங்கள் யாவும் ஒப்பேறி முடிந்தன. மங்களம் சொல்லிக் கதறிய அந்த வார்த்தைகள் இப்போதும் பாட்டியின் நினைவில் நீங்காத வசை மொழியாய் நிலைத்திருக்கிறது.

“என்ரை பிள்ளை மோட்டார் சயிக்கிள் வாங்கப்போறன் என்று சொன்ன உடனயே பல்லி சொன்ன மாதிரி நீதானென தடுத்தீர். அதனாலதான் என்ரை பிள்ளை ஆசைப்பட்டு வாங்கின அந்தச் சயிக்கிளினை ஒரு மூன்று மாசம் கூட முழுசாய் ஓடவில்லை. எல்லாத்துக்கும் நீதான் காரணம்”

தாயின் மீது பழி போட்டாள் மங்களம். மனதால் ஒரு கெடுதியையும் நினைத்திராத பாட்டிக்கு அது ஆறாத ரணத்தை மனதில் ஏற்படுத்திவிட்டது. பாட்டி படுத்த படுக்கையானாள். புத்திர சோகத்தால் சுரணையற்றிருந்த நிலையில் அவளுக்கு அம்மாவைத் தான் திட்டியது நினைவில் இருக்கவில்லை. ஆனால் பர்வதப் பாட்டிக்கு அது முள்ளாக நெஞ்சில் தைத்தபோதும் மகளின் நிலை கண்டு மனமுருகி வருத்தமடைந்தாள். பெற்றவளாயிற்றே பிள்ளைப் பாசத்தை அதன் பிரிவுத்துயரை அவளும் அனுபவித்தவள்தானே.

“பரமேஸ் அக்கா! அம்மா தன்ரை பிள்ளையை இழந்தபோதுகூட இப்பிடி நொடிச்சுப் போகேல்ல. பேரனுடைய பாசத்தாலதான் இப்பிடித் துவண்டு போயிட்டா”

மங்களம் கூறியது பாட்டியின் காதிலும் விழுந்தது. தனது மூத்த மகனின் நினைவுகள் அவள் உள்ளத்தை முற்றாக ஆட்கொண்டது. கடைசியாக அவன் வீட்டிற்கு வந்திருந்த சமயம் அப்போது பரமசிவம், பர்வதத்தின் கணவர் உயிரோடு இருந்தார். அவர் ஓடோடிப் போய் மகனுக்குப் பிடித்த கறிவகைகளை வாங்கி வர, பர்வதம் அதைப் பக்குவமாக மகனுக்குப் பிடித்த விதத்தில் சமைத்துப் பரிமாறினாள். சாப்பிடும்பொழுது அவன் அடிக்கடி அம்மாவின் முகத்தைப் பார்ப்பதும், அவள் பார்த்தவுடன்

குனிந்து சாப்பிடுவதுமாய் இருந்தான். சாப்பிட்டு முடிந்ததும் “அம்மா! நான் முந்தியெல்லாம் உங்கட மடியில் தலை வைச்சுப் படுக்கிறனானெல்லே. என்னவோ எனக்கு இண்டைக்கும் அப்பிடிப் படுக்கவேணும் போல இருக்கு” என்று சொன்னதும் பர்வதத்துக்கு தனது மகனின் தாய்ப்பாசத்தை எண்ணி மேனி சிலிர்த்தது. மடியில் தலை வைத்துப் படுத்தவனின் மயிரைக் கோதிவிட்டாள். இளமைப் பருவத்தில் அவன் அப்படிப் படுப்பது வழக்கம்.

தம்பியின் வரவைக் கேள்வியுற்று மங்களம் தனது கைக்குழந்தையான மகிந்தனுடன் வந்திருந்தாள். மகிந்தனைத் தூக்கி மடியில் வைத்துக் கொஞ்சினாள்.

“அக்கா! இவனை நல்லாப் படிக்கவை அக்கா”

“ஏன் தம்பி நீ நல்லாய்த்தானே படிச்சுக்கொண்டிருந்தீ. ஏன் இடையில் படிப்பைக் குழப்பினீ. அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் அதுதான் கவலை”

“இல்லையக்கா எங்களுக்கு படிக்கக்கூடிய சூழல் அமையேல்ல. ஆனால் எங்கட சந்ததிக்காவது அது அமையவேண்டும் என்பதுதான் எங்கட நோக்கம். ஆறிலும் சாவு

நூறிலும் சாவு தாயகம் காப்பது கடமை என்று நாங்கள் வாழறும்”

குடும்பத்தவர் அனைவரும் நின்று அவனை வழியனுப்பி வைத்தனர். போகும்போது அவன் திரும்பித்திரும்பி அவர்களைப் பார்த்துக் கையசைத்து விடைபெற்றுச் சென்றான்.

நான்கு நாட்களின் பின் வந்த செய்தி கேட்டு பர்வதத்தின் பெற்ற வயிறு கலங்கியது. இளைய தலைமுறை இன்னலின்றி வாழவேண்டுமென தன் இன்னுயிரைத் தற்கொடையாக்கித் தியாகம் செய்த மகனைப் பெற்றதனால் பிரிவுத்துயரால் வெந்த உள்ளமும் சாந்தமடைந்தது.

“மகனே! உன்னுடைய சந்ததி நன்றாக வாழவேண்டுமென்றுதானே நீ விரும்பினாய். இப்படித் தறிகெட்டு போதையிலும் கலாச்சாரச் சீரழிவுகளிலும் அழிந்து போவதற்காகத்தானா.... உன்னைப் போல் ஆயிரமாயிரம் பேர் உங்களது இளமையையும் கல்வியையும் வாழ்க்கையையும் தியாகம் செய்தீர்கள்”

“பர்வதப் பாட்டியின் நெஞ்சை இறுக்கிப் பிழிந்த வேதனையும் ஏக்கமும் அடிவயிற்றிலிருந்து புரண்டு எழுந்து நீண்ட நெடிய மூச்சாய் வாய்வழியே வெளியேற, அவளது மேனி சுரணையை இழந்தது.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் தடம் பதித்த பெண் படைப்பாளர்கள்

□ பேராசிரியர் ஓ.லோகாசா

ஈழத்துக் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை முதலான இலக்கியத் துறைகளில் முன்னோடிகளாகவும் அவற்றை அகலப்படுத்தி, ஆழப்படுத்தி வந்தவர்களாகவும் திகழ்கின்ற முக்கியமான பெண் ஆளுமைகள் பற்றி நினைவுகூர்வது காலத்தின் நிர்ப்பந்தமாகின்றது.

1

கவிதை என்கின்றபோது மரபுக்கவிதை முன்னோடியாக விளங்குபவர் பண்டிதை பத்மாசனி அம்மையார். இவ்விதத்தில் இவரியற்றிய புலோலி பசுபதீஸ்வரர் பதிற்றுப்

பத்தந்தாதி குறிப்பிடத்தக்கது.

நவீன கவிதை என்று நோக்கும்போது சென்ற நூற்றாண்டின் இருபதுகளளவிலிருந்து இன்று வரையான ஆய்வின்படி மூன்று கவிதைகளை இனங்காண்கிறோம்.

இவர்களில் ஒருவர் மலையகம் சார்ந்த மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர். இவரது "இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை" (1940) இன்றைய இலங்கை அரசுக்கெதிரான அரசியல் சார் எதிர்ப்புக் குரலாகப் பரிணமித்துள்ளது. உதாரணம் -

“சிங்கள மந்திரிகள் காற்று - மிக
சீருகெட்டதென்று சாற்று
சங்கடமே நேருமெனத் தோற்று இந்திய
சமூகம் நெருப்பாய் வரும் காற்று”
“நன்றி கெட்டுப் பேசும் மந்திரியாரே - உங்கள்
நியாயமென்ன சொல்லுவீரே
இன்றியமையாதவொரு போரே செய்ய
இடமுண்டாக்குகிறீர் நீரே”

தொழிலாளர் எழுச்சிக் குரலாவும்
ஒலிக்கின்றது. உதாரணம்

“தொழிலாளர் ஒன்றுகூடுங்கள் - இந்த நிமிசமே
துணிந்து வழியைத் தேடுங்கள்”

மேற்கூறிய செய்திகளைப் பொதுமக்களிடம்
கொண்டு செல்லும் நோக்குடன்
மெட்டுக்களோடும் இசையோடும் மேற்குறித்த
பாடல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

மற்றொரு கவிஞை மணி மயிலிட்(மயிலிட்டி
வாசியான) சி.ஞானாம்பிகை இவரது மேலைத்
தேய மதுபானக் கும்மி(1925?) காலனித்துவ
ஆட்சிக்கெதிரான பண்பாடுசார் எதிர்ப்புக்
குரலாகின்றது. அதுமட்டுமன்றி, போலித் தேசோ
காரிகைகளைக் கண்டிப்பதனுடாக அரசியல்
சார் எதிர்ப்புக் குரலாகவும் மிளிர்கின்றது.

எ-டு

“சாதுசன் யாசியென வேஷ மிட்டூரில்
தனிகாச ரியத்தை முடிப்ப ரிவர்களைத்
தே சோப காரிக ளென்றுஞ் சொல்லலாமோ
சிந்தித்து நீரிதைப் பாருமடி

ஊரிற் தமக்கு மதிப்பொன் றுண்டாக்கு
முபாயத்தைக் கொண்டு பலவேஷம் போட்டிவர்
ஆரினும் மேலவர் தேசோப காரிக
ளாமென ஆடிறார் பாருமடி
தேசநன் மைக்கென்று கல்வியும் வேண்டுவார்
தேசோப காரிகள் என்று முழங்குவார்
பேசுவ தன்றித் தம்மைச் சதமொன்றும்
விரிய விடாரிவர் பாருமடி”

பிறிதொரு ஆளுமை திருநெல்வேலி
ஆசு வித்தியாசுவல்லி அம்மையார். ஏறத்தாழ
இந்தக்காலப்பகுதியில் எழுதிய “நீமான் சேனா
திராசா கொலை விசித்திரக் கவிகள்” உள்ளூர்
பிரமுகர் ஒருவர் பற்றி எழுந்த பாடல்களை
கொண்டது. (நூலினைப் பார்வைக்குத் தந்தவர்,
பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜாவுக்கு நன்றிகள்)
“கொலைச் சிந்து” என்ற முச்சந்தி இலக்கிய
வகையினுள் அடங்கக் கூடியது.

மேற்குறிப்பிட்ட கவிஞைகள் மூவரும்
வெவ்வேறு நோக்கும் போக்கும் கொண்ட
கவிதைகளைப் பொது மக்களிடம் கொண்டு

சென்றவர்கள். இவ்விதத்திலும் பொருளடக்க
ரீதியிலும் முன்னோடிகளானவர்கள்.

ஐம்பதுகளிலே ஈழத்து நவீன கவிதை மொழி
உணர்ச்சி பற்றிப் பேசியபோது அதுபற்றி
எழுதிய இராஜபாரதி தொடக்கம் காசி
ஆனந்தன் வரை பலர் எழுதிய காலத்தில்,
எழுதிய கவிதை என்ற விதத்தில் கல்முனை
நோ.இராசம்மா முக்கியானவர். உதாரணம் -

“எழுந்தார் செயல் அரிந்தார் - இனி
ஏறுநடை எமக்கு

எழுந்தார் மிடை திரண்டார் - இனி

என்றும் இணை பிரியார்

கடந்த பகை மறந்து இனம்

காக்க வகை கண்டார்

கிடந்த குகை நிலை வாழ்தமிழ்

இனியே மொழி விழியே”

பெண் நிலைவாதச் சிந்தனைகள் அவ்வளவு
தூரம் பரவாத காலத்திலே பெண்களின்
உருக்கமான அவலக்குரலை முதலில்
வெளிப்படுத்தியவர்(கோப்பாய்) செளமினி.

உதாரணம் -

“நாம் பாட நினைத்து

வாய் திறந்தால்

எம்மைச் சூழ உள்ள

கூண்டின் கம்பிகள்

எம்மை ஊமையாக்குகின்றன

நாம் ஆடவென்று

உடலசைத்தால்

அச்சுறுத்தும் பல விழிகள்

எம்மை விழுங்குகின்றன”

நவீன கவிதை, புதுக்கவிதை, மரபுக் கவிதை,
கவியரங்கக் கவிதை, மெல்லிசைப்பாடல்
முதலான பல்வகைப் பரிமாணக் கவிதை
வடிவில் முற்போக்கு நோக்குடன் கவிதை
யெழுதிய முன்னோடியும் அவராகின்றார்.

உதாரணம் -

முதலாளித்துவம் புதுயுகம் என்னும்

முரட்டுத் தளைக்குள்

அடங்கி ஓடுங்கி

எங்களை நாங்களே

ஏமாற்றி வாழ்ந்த காலம்

அது எங்களை விட்டு

ஓடி மறைந்தது

நாளை மலர இருப்பதோ

புதுயுகம்

எங்களின் கரங்களின்

சக்தியால்

முதலாளித்துவ விலங்குகள் சிதறி

வீழ்ந்திடும் வேளையில்

நாங்களும் மலர்வோம்” (1975)

பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகள் பரவிய ஆரம்பகாலத்தில் முதற்தொகுப்பாக வெளிவந்தது, "சொல்லாத சேதிகள்" (1986). இதன் தொகுப்பாளர் என்பதற்கப்பால் அத்தகைய பிரக்ஞையுடன் கவிதை எழுதியவரென்ற விதத்திலும் முக்கியமானவர் சங்கரி

எ-டு -

"அவர்கள் பார்வையில்

எனக்கு

முகம் இல்லை

ஆத்மாவும் இல்லை

அவர்கள் பார்வையில்

இரண்டு மார்புகள்

நீண்ட கூந்தல்

சிறிய இடை

பருத்த தொடை

இவைகளே உள்ளன

சமையல் செய்தல்

படுக்கையை விரித்தல்

குழந்தை பெறுதல்

பணிந்து நடத்தல்

இவையே எனது கடமைகள் ஆகும்

கற்பு பற்றியும்

மழை பெய்யெனப் பெய்வது பற்றியும்

கதைக்கும் அவர்கள்

எப்போதும் எனது உடலையே

நோக்குவர்

கணவன் தொடக்கம்

கடைக்காரன் வரைக்கும்

இதுவே வழக்கம்"

ஈழத்துக் கவிஞர்களுக்குள் தமிழ் நாட்டிலும்

தனது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளவரான அனார்,

"உடலைப் போற்றுதல், பெண் மொழிக்

கையாள்கை ஆகிய விதங்களில் தனித்துவமான

கவிஞராகத் திகழ்வார். அவ்விதங்களிலும்

அதற்கப்பால் பல்வேறு பொருள் பற்றி

எழுதுபவர்கள் என்ற விதத்திலும் சிறப்பிடம்

பெறுபவர் புகலிடக் கவிஞரான ஆழியாள்.

ஹைக்கூ கவிதை எழுதியவரென்ற

சிறப்புக்குரியவர், பாலரஞ்சினி சர்மா.

பெண் போராளிக் கவிஞர்கள்

பலரிருப்பினும் பிரச்சாரமற்ற விதத்திலே

பொருட் பொலிவோடு அழகியலம்சமும் மிக்க

கவிதைகளை எழுதியவரென்ற விதத்திலே

முதன்மை பெறுபவர் அம்புலி.

சிறுகதை முன்னோடிகள் என்ற விதத்திலே

ஈழகேசரியில் பல கவனத்துக்குரியவர்கள்

எழுதியிருப்பினும் (தகவல் - செங்கை

யாழியான்) உறுதி செய்ய முடியாமை

காரணமாக "பெயரளவில்" மட்டுமே

அறியப்பட்டவரென்பதால் அவரைத் தவிர்த்து நோக்கும்போது "மறுமலர்ச்சி" சஞ்சிகையிலெழுதிய கதிராயித்தேவி, பத்மா துரைராஜா ஆகியோரை முன்னோடிகளாகக் கருதலாம்.

எனினும் அதிகம் எழுதியவரென்ற வித்திலான முன்னோடியாக பத்மா சோம காந்தன் அல்லது குறமகள் அமையலாம். கிராமிய வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்திய முன்னோடி மண்தூர் அசோகாவாகலாம்.

பெண் நிலைவாத நோக்கிலே எழுதிய முன்னோடி எழுத்தாளர் பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளையாவார். "கடவுள் மன்னிப்பாரா?" என்பது அவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பு.

அவ்வழி தொடர்ந்து எழுதியவர்களுள் சிதம்பர பத்தினி, கோகிலா மகேந்திரன், ஆகியோர் கவனத்துக்குரியவர்கள். எனினும் பின்வந்தோருள் அவ்விதத்திலே சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்குரியவர் ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம். புகலிட அனுபவங்கள் சார்ந்து அவரது சிறுகதை களும் மிக முக்கியமானவை. அவ்வழியில் ஒரு பாலுறவு சார்ந்த சிறுகதையெழுதிச் சர்ச்சைக்குட்பட்டவரென்ற விதத்திலே குறிப்பிடத்தக்கவர் சுமதிருபன். சிறந்த மொழிநடைக்குரியவர் குந்தவை தமிழ்நதி. கவிதையிலே அம்புலி சாதித்ததுபோன்று, சிறுகதைத் துறையில் கவனத்தை ஈர்க்கின்ற பெண் போராளி மலைமகளாவார்.

போர்க்கால அவலங்கள் பற்றி கிளிநெச்சி பிரதேசம் சார்ந்து அதிகம் எழுதிய பெருமைக்குரியவர் தாமரைச் செல்வி. அவ்விதத்திலான திருகோணமலைப் பிரதேச எழுத்தாளர், சித்ரா நாக நாதன்.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பற்றி அதிகமெழுதியவரென்ற விதத்திலே முக்கியமானவர் இந்திரா ராணியாவார் (மட்டக்களப்பு). மலையகத்தின் முன்னோடிப் பெண் எழுத்தாளராக நயீமா சித்தீக் அவர்களைக் கருதலாம்.

அதில் மொழி நடையைத் திறம்படக் கையாள்கின்ற புகலிடம் சாரா முத்த எழுத்தாளர்களுள் குந்தவையும் சமகால எழுத்தாளர்களுள் தாட்சாயினியும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

ஈழத்துப் பெண் நாவலாசிரியர்களுள் முன்னோடியாகத் திகழ்பவர் "நொறுங்குண்ட இருதயம்" எழுதிய மங்கள நாயகம் தம்பையா (1914). ஈழத்தின் யதார்த்தச்

சாயல் மிக்க முதல் நாவலாகத் திகழக்கூடிய இந்நாவல் பாத்திர வார்ப்பக் காரணமாகவும் கவனம் பெறுகின்றது. அதாவது இந்நாவலின் இரு பெண் பாத்திரப் படைப்புகளை பாரம்பரியமாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டினைப் பிரதிபலிக்கின்ற கண்மணி, துணிவும் புத்தி சாதூர்யமும் ஆண்களுக்கே ஆலோசனை கூறுகின்ற நுண்மதியும் கொண்ட பொன்மணி ஆகியோரை சமகால ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களிலும் காண்பதரிது.

கவனத்துக்குரிய மலையகம் சார்ந்து முதற் பிரதேச நாவலெழுதியவரென்ற பெருமை கோகிலம் சுப்பையாவின் "தூரத்தப் பச்சைக்கு" உண்டு. அவ்வழி கிளிநெச்சியை முதன்மைப்படுத்திய சிறப்பு தாமரைச் செல்விக்குரியது. கோளாவின் பிரதேசத்தை முதன்மைப்படுத்தியவர் இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் (தில்லையாற்றங்கரை)

டெண்ணிலை வாத நோக்கிலே முதல் நாவல் எழுதிய பெருமை கோகிலா மகேந்திரனுக்குரியது (துயிலும் ஓர் நாள் கலையும்). அவ்விதத்தில் பல நாவல்களை எழுதிய சிறப்பு இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்துக்குமுள்ளது. (உதாரணம் - பனி பெய்யும் இரவுகள் - 1983, உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள் 1991, தேம்ஸ் நதிக்கரையில் 1992

தமிழ்பேசம் நல்லுலகிலேயே (இன்ற வரையான ஆய்வின்படி) முதல் வரலாற்று நாவல் எழுதிய பெருமைக்குரியவர் திக்கம் யோகமலர் ஜெயக்குமார் (அடிமையின் காதலி - 1999)

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் சார்ந்து முதன் முதலாக குறுநாவலொன்றை (ஒரு தீப்பிழம்பும் சில அரும்புகளும்) எழுதியிருக்கின்றார் லநீனாறைக்.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை உலக இலக்கியத்தோடு சங்கமிக்கச் செய்தவை போர்க்கால இலக்கியங்கள் எனில் அவை பலவற்றை வீச்சுடன் எழுதியவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். (கவிதை, சிறுகதை பற்றி ஏலவே சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது) பெண்களாவர். இவ்விதத்தில் தமிழ்க்கவி, வெற்றிச் செல்வி, சாந்தி ஆகியோர் எழுதிய நாவல்கள் அனைத்தும் கவனத்துக்குரியவை.

இன்று பல்கிப் பெருகியுள்ள கட்டுரையும், நவீன இலக்கியவாடிவங்களினொன்றே. எனினும் இதனைக் கவனத்துக்குப்படுத்துவோர் அரிதே. இத்துறை சார்ந்த முன்னோடிகளுள் முற்குறிப்பிட்ட பண்டிதை பத்மினி அம்மையார், மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர், தையலம்மா, முதலானோர் ஆரம்பகால முன்னோடிகளாகின்றனர். இவர்களனைவரும் சென்ற நூற்றாண்டில் ஏறத்தாழ இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் தசாப்தங்களில் எழுதியோராவர்.

மொழி பெயர்ப்பு முன்னோடிகளுள் கவிதைத்துறையில் முற்குறிப்பிட்ட பண்டிதை பத்மினி அம்மையார் முக்கியமானவர். தோமஸ் குறோ இயற்றிய elegy written in a country church என்னும் கவிதை நூலை (1926-1927) மொழிபெயர்த்துச் செந்தமிழ்ச் சஞ்சிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அறுபதுகளளவிலே கோகிலாம் சுப்பையா சங்க இலக்கியச் செய்யுட்கள் சில ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்க்கப்பட உறுதுணையாக விளங்கினார்.

சமகாலத்திலே ஆங்கிலப் படைப்புக்கள் பலவற்றை தமிழுக்குத்தரும் முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபடுபவர் கெக்கிறாவை சுலைகா. ஆங்கிலத்தோடு, சிங்களத்திலிருந்தும் நேரடி மொழி பெயர்ப்புகள் பல தருகின்ற ஆற்றல் மிக்க ஆளுமையாக

மருத்துவர் த. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் எழுதும் 'சவால்களுக்கு மத்தியில் உன்னதமான மானுடநேய மருத்துவ சேவை முழங்காவிலில் இருந்து முள்ளீவாய்க்கால் வரை' தொடர் அடுத்த இதழில் தொடரும்

அறிவாளிகள் - அடைவு, அடக்க முடியாது அடுத்தடுத்தெழும் வினாக்கள்

|| சிவசூன் சப்பிரமணியம்

“எல்லோருமே புத்திசாலிகளாக இருப்பதால் அவர்கள் யாருடைய கருத்தையும் கேட்க வேண்டிய தேவை இல்லாமலாகி விட்டது. அதேவேளை தனது சிந்தனையை சொல்லி வழிநடாத்த ஆட்களில்லை என்கிற குறையும் உள்ளது. பிறர் சொல் கேட்பதில் தனக்குள் ஆர்வம் போன்றே பிறரதும் என்று நினைக்க மட்டும் முடியவில்லை” எனக் கூறப்பட்டதை எவரும் கதையாகக் கருத முடியாது.

எல்லோருமே புத்திசாலிகளாக இருப்பதாலும் யாருடனும் பேசமுடியவில்லையாதலாலும் ஆறியிருந்து நிறையவே யோசிப்பதாகப்படுகிறது. அதிலும் உயர்மட்டத்திலுள்ளோர் தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட படி நிலைகளுடன் பேசுவதில் நிறையவே சங்கடங்களைச் சந்திக்கின்றனர். தமது யோசனையை எப்படிச்

சொல்வது? அவர்கள் ஏற்பார்களா? மற்றும் கீழுள்ளவர்களுக்கு கட்டளையாக அல்லது அறிவித்தலாக மட்டுமே வழங்குவதுதான் பிழையானதா? போன்றவாறு இருக்க, தாம் நினைத்தது சரியா? பிழையா? என்பதை மட்டும் தமக்குள் கூட கேட்பதே கிடையாது தாம் எண்ணியதே சரி தாம் சொல்வதையே பிறர் செய்ய வேண்டும் எனும் மனோநிலை வேறு.

நினைப்பு என்று வரும் போது ஒரு விடயத்தை விட்டு விட்டு அப்பால் செல்வது முடியாதிருக்கிறது. முன் கூறிய மேல் நிலை அல்லது உயர்மட்டம் எனக் கருதிக்கொள்வோரது சிந்தனை அல்லது நினைப்பு சுயமாயெழுந்ததா? தூண்டலினாவெழுந்ததா என்பது இங்கு பெருந்த வினாவாக விடைதேட வேண்டியதாக உள்ளது. ஏனெனில் தாம் தமது பதவி

உயர்வுகளுக்கான சான்றிதழ்களைத் திரட்டுவதற்காக மேலைநாட்டுச் சிந்தனைகளை அல்லது கருத்துருவாக்கங்களை விழுங்கிக் கொண்டதில் கழிவகற்றல் பொறிமுறைக்குள் சிக்காது எஞ்சியவை அவ்வப்போது குடைகின்ற போது அவற்றை கக்குவதோடு அவற்றையே புத்துருவாக்கச் சிந்தனையென்று கூவி அவதானிப்பு கேலிக்கோ புறந்தள்ளுவதற்கோ உட்பட்டும் வருவதாக உள்ளது.

சூழல், சந்தர்ப்பம், பயன்படுத்துவோரதும் பயன்பெறவேண்டியோரதும் தன்மை மற்றும் இயல்பு, பொருத்தப்பாடு போன்ற எவற்றையுமே கவனத்தில் கொள்ளாது அங்கே அவர்களது சூழலில் பரீட்சிக்கப்பட்ட வல்லுக் நடைமுறைப்படுத்திக் கைவிட்ட வட்டயங்களை தலைக்குள் திணித்து பின்பட்டங்களுக்கான மட்டைகளைப் பெற்றதோடு நின்றுவிடாது இதையே பெரிதாக்கி தமது சிந்தனைகளாக பிரயோகிக்க வற்புறுத்துவது இவர்களது இயல்பாக மாறியுள்ளது. இவர்களுடாக நடைமுறைப்படுத்துவது இலகு என்பதால் தமது மூளையால் நிரம்பட்ட இவர்களையே தமது முகவர்களாகக் கொண்டு உதவி நிறுவனங்களும் பெருமளவு நிதிமுதலீட்டில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் தமது மேலதிக ஆய்வுகளுக்காகவும் தம்மைச் சார்ந்த சிந்தனையாளர்கள், மற்றும் தொழில்தேடிகளை உருவாக்கவும் போட்டிபோட்டியடி முன் வருகின்றன.

எமது பாரம்பரிய, மரபுசார் சிந்தனைக் கட்டமைப்பு, விழிமியங்கள் என எல்லாமும் முற்குறித்த திணிப்புகளால் சிதைக்கப்படுவது ஒருபுறமும் இனிமேல் தான் சார்ந்தும் தன் மண்சார்ந்தும் சிந்திக்க முடியாத ஒரு சமூகம் உருவாகி வருவது கண்கூடு. இவை சிந்தனைக்கு எட்டுவது இல்லையா?

சிந்திக்க முடிந்தவர்கள் யுத்த சூழல் காரணமாக புலம்பெயர்ந்து விட்டதாகவும் அவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் தாம் குடியேறிய நாட்டின் பிள்ளைகளாகவேமாறி சாதிப்பதாகவும் வாய் நிறையப் பேசுவோர் இங்குள்ள சிந்தனையாளர்களுக்கு சுயபுத்தி வேலை செய்வதற்கும் மண்சார்ந்து, சிந்திப்பதற்கும் முடியாது போனது ஏன்? அப்படியாயின் அவர்கள் தமக்கடுத்துள்ள தலைமுறைகளைச் சுயசிந்தனையில் சிறந்து விளங்க எதைச் செய்தார்கள்? செய்கிறார்கள்? செய்வார்கள் ?????

சிந்திக்கத் தெரியாத ஒரு தலைமுறை உருவாகி வருவதாகவும் அது ஏன் என்றும் வினாவெழுப்ப முடிகிற இவர்களால் (இங்கு இன்று சிந்தனையாளராகவும் செயற்பாட்டாளராகவும் தம்மைத்தாமே முன்னிறுத்துவோர்) இதற்கான காரணம் பற்றி ஏதேனும் ஆராய முடிகிறதா?

ஆரம்பக்கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி, உயர்கல்வி, பட்ட மேற்கல்வி என உள்ள

கட்டமைப்புகளினூடாக இவர்களால் முன்னெடுக்க முடிந்தன எவ்வளவு? இவர்கள் முயன்றது எவ்வளவு? முயலக்கூடியது எவ்வளவு? இதைப்பற்றியாவது ஏதாவது கொஞ்சமாவது செய்யவிட்டாலும் யோசித்தாவது உள்ளார்களா?

இன்றுள்ள கல்வித்துறைப்போக்கு அறிவுசார்ந்த புலமையாளர்கள் தொகையை உருப்போட்டு ஒப்புவித்து தடைதாண்டு வோரின் விகிதாசாரத்தைப் பட்டியலிடுவதுடன் நின்று போவது பற்றி யாராவது யோசித்தார்களா? பேசினார்களா? முற்சொன்ன சிந்தனையாளர்கள் கூட தமது பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளது புலமைப்பரிசில், க.பொ.த சாதாரண, உயர்தர பெறுபேற்று அடிப்படையில் பறக்கின்றனரே தவிர, அறிவுத்தேடல், சிந்தனை விரிவுசார்ந்த, வழிப்படுத்தல்கள் பற்றியேதாவது சிந்தித்தார்களா? சிந்திக்கிறார்களா? இனிமேலாவது சிந்திப்பார்களா? ஊரோடு ஒத்தோடுதல் என சமாதானம் சொல்வதை விடுத்து புதிய வழியைப்பற்றி விரல் சுட்ட முடிகிறதா?

உயர்கல்விகளாக பட்டம், பட்டயக்கற்கைகளில் கூட, சுயசிந்திப்பு, சுயதேடல், சுய ஆக்கம் போன்றவற்றுக்கான வழிகளை இறுக முடிவிட்டு குறுகிய சத்துகளை மட்டும் காட்டி வழிப்படுத்துவதால் பயன் என்ன? என்றாவது சிந்திக்கிறார்களா? என்றால் விடை இல்லை. குறித்த ஒரு குறுகிய பாடப்பரப்பினுள் உள்ள ஒரு புள்ளி பற்றி பல ஆண்டுகளாக சுற்றிவருதாகவே ஆய்வுகள் உள்ளன. பல்லாண்டுகளாக மேற்கொள்ளப்படுவதால் அனேகமாக முன் செய்யப்பட்ட சமாளிப்புகளின் பிரதிகளாகவே புதியவை இருப்பது பற்றியாவது கவனம் கொண்டார்களா என்பது கூட பெரிய வினாதான்.

இதற்கு நல்ல (கெட்டதுதான்) எடுத்துக்காட்டாக எழுத்தறிவூட்டல் செயற்றிட்ட ஆய்வுகள், செயற்பாடுகள் பற்றி பேசமுடியும். இவர்களது ஆய்வுகள் தீர்வுகள் எல்லாம் சரியாகவும் நேரியதாகவும் இருந்திருப்பின் இன்றுள்ள

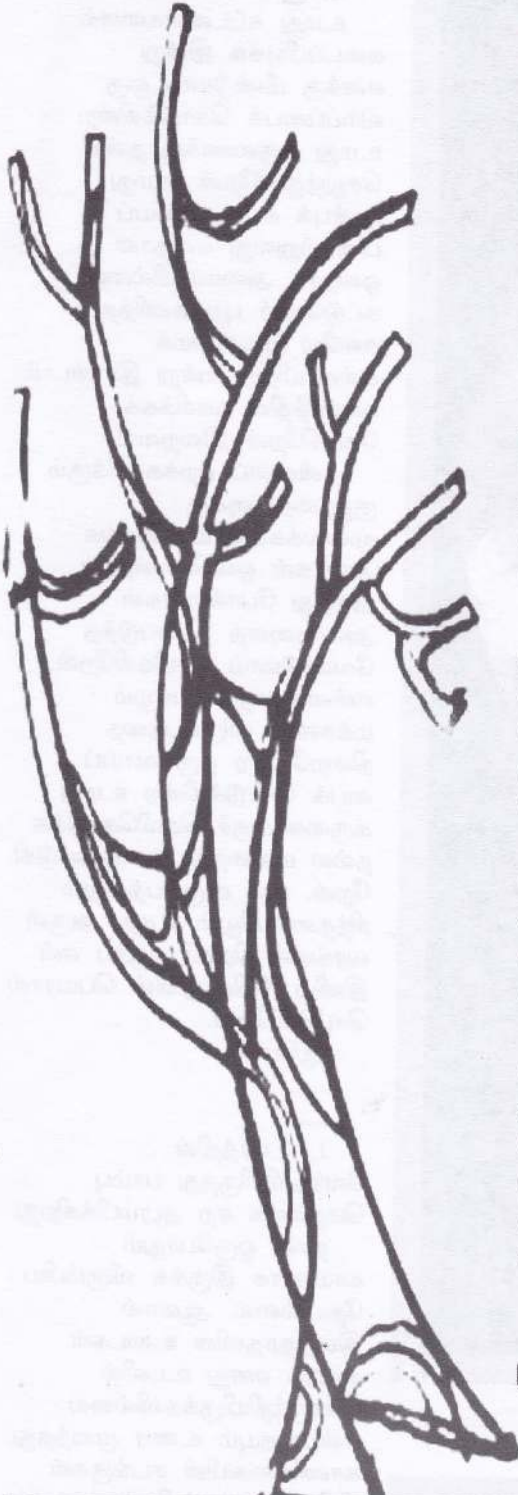
எழுத்தறிவற்றவர்கள் (பாடசாலைகளில் தரம் 10,11 களில்) எங்கிருந்து வந்தார்கள்? அவர்கள் எப்படி உருவாகுகின்றனர் என்றோ? எங்கிருந்து வருகிறார்கள் என்றோ? அதற்கான பரிகாரங்கள் தொடர்பாகவோ? ஏதேனும் முயற்சிகள் நடந்துள்ளனவா? நடக்கிறதா?

பள்ளி வளாகத்தின் நுழைந்து வகுப்பறையில் நுழையும் போதாவது கற்ற விடயத்தை மீள் நினைக்க முடிந்த மாணவரை உருவாக்குவது பற்றி ஏதும் ஆய்வுகள், அதன் வழியான முன்மொழிவுகள் ஏதும் உண்டா? அந்தப்பிள்ளைகளின் நினைவாற்றல் திறன், நுண்ணறிவு வீதம் தொடர்விலும், பெற்றோர், அவர்களது கற்பித்தல் ஊக்கம், ஒத்துழைப்பு, வழிப்படுத்தல் தொடர்பான பின்புலம்சார் ஆய்வுகளும் அவற்றின்பால் சூழல் தொடர்பினை பரிகாரமுன்மொழிவுகள் தொடர்பில் ஆய்வுகளுக்கும் செயற்றிட்டங் களுக்குமான வழிகாட்டல்களேதும் இடம்பெறுகின்றனவா?

சித்திவீதத்தை உயர்த்துதல் என்ற கோசமும் செயற்பாடுகளதும் முழுவீச்சில் இடம் பெறும் அளவிற்கு அடிப்படை மற்றும் புறக்காரணிகள் தொடர்பான பேச்சுகள் ஏதும் இடம்பெற்றனவா? உரையாடல்கள் கலந்தாய்வுகள் ஏதும் நடைபெற்றனவா? அப்படியேதும் நடைபெற்றாலும் ஒருசில பெரியவர்கள் தமது சிந்தனையைக் கொண்டுவந்து கொட்டுவதை விட பங்காளர்களின் கருத்துகள், அவதானிப்புகள், என்பவை ஏதும் கேட்கப்பட்டனவா?

கால்கள் குறையக்குறைய தவளையின் கேட்கும் ஆற்றல் குறைவதாக தீர்ப்பெழுதிய அறிஞர்களின் கதையாகவே இன்றைய எமது நிலை இருக்கிறது என்பதையாவது ஏற்றுக் கொள்ள முடிகிறதா? நிறையப் பேசவும் விவாதிக்கவும் பரிகாரம் காணவும் நெட்டுருச் சிந்தனாவாதிகளால் (?) முடியுமா?

முடிகின்ற ஒரு பொழுதில் எல்லா விடைகளும் கிடைக்கும்

எல்லாவற்றிற்கும் தூக்கஞ்சென்ற
 மூன்றையர் தீனம், சாதலத்தினம் போல
 மூழ்வதற்கும் சீர்ப்பதற்கும் கூட
 தீனங்கொடுக்கக்கூடாமல்
 சிக்கக் கிடக்கிறோம்

உறவின்னின் மருணலிடுடனில்
 குழற்குக் குழற்குக் மூழ்காவும்
 கண்ணிர் வருவதில்லை
 மூல மூழ்வதற்குரிய தூணாய்ருப்பதில்லை

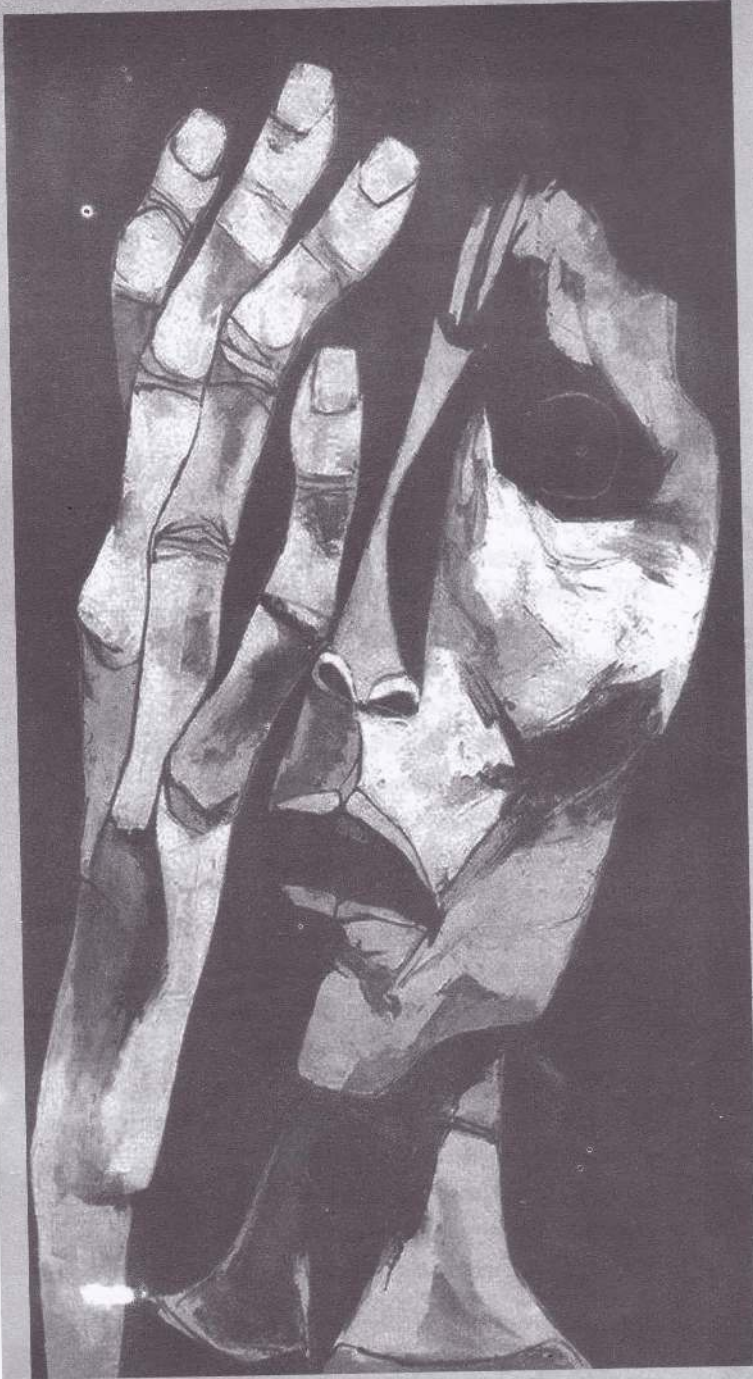
நடைச்சுவையெய்க் கெட்டவுடன்
 சீர்க்க முடிவதில்லை...
 சீர்ப்பதற்குரிய தூண்
 மாதத்தின் மூலத்திற் சனிக்கமுமை
 சீர்ப்புமன்றத்தல் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்

காணாமல் போன சகிசாதமுனைத் தீதலும்
 காலம்போன கவிஞனாக் கு மூலசல் செய்யவும்
 ஒருதூண் மூலக்கியிருக்கிறோம்...
 உக்கிரமான கவிதைகொடுக்கான தூணாகவும்
 மூலத்தையக் குறித்திச்சொன்னலாம்

மூலக்கப்பட்டாத தூண்கள்
 எதிர்ப்பாறாமல் வந்தவரும் தூண்கள் கூட
 மூன்றாடத்தைக் குவைத்திவருக்கறும்..
 எதிர்ப்பவை மூன்றின் எல்லாவற்றின் கீழும் கிடக்கிறும்...

குறிப்பிட்டேன் தூண்களெல்லாம்
 தீகழ்ச்சிகளின் பின்னால் மூலக்கொண்டிருக்கின்றன
 எல்லாவற்றுக்குமொரு தூணை
 தூணும் குறித்திவைத்திருக்கிறேன்
 எனக்கென்றொரு தூணாயும்
 உங்களில் யாருவும் குறித்தி வைத்திருக்கலாம்

குறிப்பேட்டிலிருந்து...

நான் - அவன்

□ கு. மய்யரூபன்

ஆண்டவரே இயேசுவே!

உமது கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்க இன்று எனக்கு மீண்டுமாக ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுக்கின்ற உமது கருணைக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். உமது அன்புக் கட்டளையைப் பின்பற்றுவது எளிதான ஒன்றாக அமையவில்லை. கட்டுவோர் புறக்கணித்த கல்லே முதன்மைக் கல்லாயிற்று என்று இரண்டாம் வாசகத்தில் வாசிக்கக் கேட்கிறேன் இறைவா!

தன்னைப் புறக்கணிக்கும் குழந்தைகளுக்கு முலைக்கல்லாய் விளங்க அவர்கள் ஒவ்வொன்றாய் இழந்து போகிறார்கள். அவர்களைத் திடப்படுத்த வேண்டுமாய் செபிக்கிறேன். என்னைச்சுற்றி வாழும் மக்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுக்கின்ற உமது கருணைக்குச் செவிகொடுக்க நல்ல மனதைத் தர வேண்டுகிறேன். என் விருப்பத்திலும் சிந்தனையிலும் உமது அருள் வரங்கள் நிரம்பி வழிய என் இனிய கிறிஸ்துவின் பெயரால் செபிக்கிறேன்.

ஆமென்.

.....

.....

1. மரத்தின் வேர்களிலிருந்து பாம்பு மெதுவாக ஏற ஆரம்பிக்கிறது. நான் ஒருபோதும் காயினாக இருக்க விரும்பிய தேயில்லை. ஆனால் இறைதூதனின் உடைகள் சற்றும் எனது உடலில் பொருந்தியிருக்கவில்லை என்பதையும் உணர முடிந்தது. காணிக்கையின் சடங்குகள் மீதியாய் வைத்திருந்த நறுமணத்தின் சுவடுகளை

எனதுடைகளின் இழைகளில்
நுகரவே முடியவில்லை. பலியாட்டின்
கழுத்திலிருந்து இரத்தம் ஒழுகிக்
காய்ந்து பின் மணக்கும் இழையாய் அது
உறைந்திருக்க உணர்ந்தேன்.

நான் என்னில் நுகரும் காயினின்
வியர்வையை நீங்களும் நுகர்ந்திருக்கிறீர்களா?

என்னை அப்படிப் பார்க்காதீர்கள். உங்கள்
முகத்தின் தசை நெளியை உன்னிப்பாகப்
பார்க்கிறேன். மூக்கின் அசைவில் எனது
விழிகள் கவனமாயே இருக்கின்றன.

உதட்டை ஏன் இப்படிச் சுழிக்கிறீர்கள்?
என்னை அறிந்துவிட்டீர்களா?

ஆதாமுக்கு ஒருபோதும் இரண்டு
மைந்தர்கள் இருக்கமுடியாது. பாவந்தான்
வளரவேண்டுமென்பது படைப்பின் ஒவ்வொரு
துளைகளிலும் நிரம்பிவரும் மது.

உங்களுக்குத் தெரியுமா? உண்மையில்
ஆபேல் ஒரு பொருந்தாப் படைப்பு.

படைப்பின் அந்த இடுக்குகளில் சொட்டும்
மதுவை அழைந்தள்ளி மயங்கும் பாவத்தின்
மைந்தன் நான். அந்தச் சதை நிலத்தின்
மணல் துளைக்குள் அவனைப் புதைத்தேன்.
இரத்தத்தில் திரண்ட மணல் இன்னமும் என்
மூளைக்குள் குறுகுறுத்தவண்ணம் உருண்டு
கொண்டிருக்கின்றன.

பாவம், என்னைச் சிக்கவைக்க ஒவ்வொரு
மூலைமுடுக்கிலும் காத்து நிற்கிறது. அது
மரணமா? இந்த மரணத்துடன் பாவம்
முடிந்துவிடும். அப்படி முடிந்துவிட்டால்.

முடியாது.

என்மேல் பொறிக்கப்பட்ட அடையாளம்
தெரிகிறதா உனக்கு?

அதையா இவ்வளவு நேரமும் தேடுகிறாய்?
குறிசுட்ட மாடு நான். அடையாளங்
காணும் நீ ஒருபோதும் என்னைக் கொலை
செய்யமாட்டாய்.

பாவம் முடிந்துவிடக் கூடாது.

2. பாம்பு மரத்தின் தண்டுப்
பகுதியை சுற்றியபடி மேல்நோக்கி
வளர்ந்துகொண்டிருந்தது.

“பாவங்களின் பெயரால் இந்தமண்
அழிக்கப்பட இருக்கிறது. நீ உன் மனைவி
பிள்ளைகளோடு ஓடித்தப்பு”

தூதர்கள் சொன்னார்கள்.

என்மேல் பொறிக்கப்பட்ட அடையாளம்
அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது: நான்

அவ்வாறுதான் நினைத்தேன்.

மண்ணைப்பார்த்தேன். ஆதாமும் ஏவாளும்
கலவி கொண்ட மண்.

பாவங்கள் நிறைந்திருக்கின்றனவா?

பாவத்தை அழிக்கும் வல்லமை ஒருவருக்கும்
வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

மீண்டும் எச்சரித்தார்கள்.

“இங்கிருந்து திரும்பிப் பார்க்காமல்
ஓடித்தப்புங்கள். திரும்பிப் பார்த்தால்
சுடப்படுவீர்கள்.”

மணலில் புதைந்து கடலில் மிதந்து
ஓடினார்கள். திரும்பிப் பார்க்கமுடியாதா என்
மண்ணை.

யுத்தம் உச்சமடைந்திருந்தபோது அவன்
யுத்த களத்தில் இருந்தான். அவனது குடும்பம்
யுத்தத்தை தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.
குண்டுகள் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன. இரவுகள்
தொடர்ந்து வெடித்துப் பிளந்துகொண்டிருந்தன.
இரத்தம் எங்கும் ஊற்றெடுக்கத்
தொடங்கியிருந்தது.

பகலும் இரவும் பங்கருக்குள்ளேயே
தொடர்ந்து வந்து போகத் தொடங்கியிருந்தது.
முற்றுமுழுதான சுடலையாய் அந்த
நிலம் விரிந்திருந்தது. ஏங்கும்
எரிந்துகொண்டேயிருந்தது.

“இன்னும் கொஞ்ச நேரங்கூட நிக்கேலாது.
எல்லாப்பக்கத்தாலயும் அடிச்சுக் கொண்டு
வாறாங்கள். கடற்கரைப் பக்கத்தாலயும்
அசையேலாது”. இப்ப இதில் மாட்டுப்
பட்டுச் செத்தால் அது அநியாயம்”.
என்ன பிரயோசனம் இருக்கு”

ஒன்றுமே பிரயோசனமில்லைத்தான்.

காயப்பட்டு உடல் கிழிந்து கிடந்தவர்களின்
கதறல்கள் காற்றை மாரடித்து அழவைத்துக்
கொண்டிருந்தது. உன்மத்தங் கொண்டதுபோல்
அது சுழன்றடித்து வீசத் தொடங்கியிருந்தது.

வானத்திலிருந்து தீப்பிழம்புகள் மண்மீது
கொட்டுப்பட்டன. அந்தப்பாவ மண் தீப்பிடித்
தெரிந்தது. லோத்துவின் மனைவியென ஒரு
கணம் அவள் திரும்பிப் பார்த்தாள். உப்புக்கல்
சிலையாய்க் கடலில் கரைந்து போனாள்.

பாவம் செய்தவன் கடந்து போனான்.

வாழ்க்கை பாவத்தின் மீதேறிக்
கொடிபிடித்துச் சிரித்தது.

3. பாம்பு நிற்காமல் மரத்தின் உச்சியை
நோக்கி நகர்ந்துகொண்டேயிருந்தது
என்னை இரகசியமாய் ஆட்சித் துணையாய்

அழைத்தார்கள்.

அரசு அந்தஸ்து அது. அதிகாரம் காலடியில் வாலாட்டிக் கொண்டு நின்றது.

குடமுழுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. பூக்கள் தூவவில்லை. தலைக்கு எண்ணெய் ஊற்றாமலேயே கதிரையில் காலருகுக்கு இழுத்தார்கள்.

மனதுக்குள் பறை, மூலை முடுக்கெல்லாம் அதிர வாசித்துக் கொண்டிருந்தது. அவனது பயமும் மகிழ்ச்சியும் பதட்டமும் பறையொலியில் சிக்குப்பட்டு அலைந்தலைந்து அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

மனதின் புதர்களெல்லாம் இருட்டில் மண்ட. பறையொலி மட்டும் எக்காளமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. பொல்லாத ஆவியாய் மனம் குத்துக்கரணமிட்டுக் குதித்தது.

என் மனதின் பறையதிர்வால் இந்த ஆவியை ஓட்ட முடியவேயில்லை.

நான் முகாமுக்குள் அடைபட்டபோது, தாவீதைக் கொன்றிருந்தேன்.

என் மனதைத் தன் பறையால் தொடர்ந்து அருட்டிக் கொண்டிருந்தவன் அவன். தான் கடவுளின் துணையோடு என்னைக் கொல்வேன் என சபதமிட்டிருந்தான். எல்லோரும் சேர்ந்து அவனை அட்டினார்கள். ஓடிவிடு எனத் துரத்தினார்கள். அவன் அசையவேயில்லை.

போருடையைத் தூக்கியெறிந்தான். சாரத்துடனும் சேட்டுடனும் என்னுடன் போர் புரியத் தயாரானான். அவனிடம் பாரிய ஆயுதம் எதுவுமேயில்லை.

என்னிடம் கத்தி ஒன்றிருந்தது. கற்களால் என்னை அடிக்கத் தொடங்கினான். வெறுஞ்சிறுபயல்.

கடவுளின் பெயரால் என்னை அடித்துக் கொண்டேயிருந்தான். என்னைக் கொல்பவனை ஆயிரமாயிரம் பாவங்கள் சூழ்ந்துகொள்ளுமென்ற கடவுளின் சாபவரத்தை அவன் அறிந்திருக்கவேயில்லை.

எனக்குள்ளிருந்த ஆவி துடியாட்டம் போடத் தொடங்கியது. மெதுவான பறையொலி ஒலிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. கத்தியெடுத்து அவனைக் கொன்று போட்டேன். சரசரவென்று அவன் தலையை அறுத்தெடுத்துக் கொண்டேன். மணலில் இரத்தம் கொப்பளித்துப் பரவி ஊறத் தொடங்கியிருந்தது.

அவனது கண்கள் என்னையே வெறிக்கப் பார்த்தபடி நிலைகுத்தியிருந்தன. என் மனதின்

இருளுக்குள் அந்தக் கண்கள் மெது மெதுவாய்ப் புதைந்தும் போயின.

நான் கோலியாத் என்பதை அவன் மட்டுமே சொல்ல முடியும்.

4. இப்போது பாம்பு மரத்தை நன்றாகச் சுற்றிவளைத்து உச்சியில் தலைவைத்து கொத்துவதற்குத் தயாராக இருந்தது.

இந்த அடையாளம்.

இது மட்டும் எனது உடலிலிருந்து மறையவுமில்லை, மாறவுமில்லை.

அதைத் தேடிப் பலர் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

அவர்கள் தாவீதைத் தேடுகிறார்களா?

இல்லை கோலியாத்தைத் தேடுகிறார்களா?

அது யாராயினும், கதிரையும்

காத்திருக்கின்றது.

மரணமும் காத்திருக்கின்றது.

பாவம் என்பது ஒருபோதும் கொல்லப்பட முடியாதது. என் மரணம் தொலைந்துவிட்டது. தொலைந்ததை ஏன் தேடுகிறாய்?

இணைந்து செப்பிப்போம்

ஆண்டவரே இயேசுவே!

நான் போவதால் நீங்கள் பயனடைவீர்கள் என்ற இறைவார்த்தையை இன்று வாசிக்கக் கேட்கிறேன், நன்றி. தாங்கள் என்மீது பிரியம் கொண்டு இந்த அடையாளத்தைப் பொறித்தீர்கள், மரணத்தை தொலைவில் நிற்கச் செய்தீர்கள். நன்றி செலுத்துகிறேன். பிரிவு என்பது என்னுடைய பார்வையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் காரணியாக பார்க்கிறேன். ஆனால் இன்று என் வாழ்க்கைப்பாதை அதனால் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளது என்று பெருமை யோடு உம் திருப்பாதத்தில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள எனக்கு வாய்ப்பைக் கொடுக்கின்ற உமது கருணைக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். பிரிவினால் வரும் இன்பத்தையும், துன்பத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் திடத்தை கொடுத்தருள மன்றாடுகின்றேன். நீர் எனக்கு துணையாக பரிசுத்த ஆவியை கொடுத்து உமது அருளையும், அன்பையும் பொழியும் இரக்கத்திற்கு நன்றி செலுத்தி போற்றுகிறேன். பிரிவினால் வரும் இழப்பை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொள்ள உமது பரிசுத்த ஆவியின் கொடைகளை கொண்டு நிரப்ப வேண்டுமாய் என் இனிய கிறிஸ்துவின் பெயரால் செபிக்கின்றேன். ஆமென்

ரகசியங்களை பணயமாக்கும் நீ

முடிவுகட்ட முடியாதொரு கனத்த இருளில்
நீ யானொரு யூக்கீகமுடியாத
மெளனத்தைக் கையாண்டு
புத்திசாலித்தனமாய்க் கைப்பற்றிய
என் ரகசியங்களை
உன் அமொரியன்
ஏதோவொரு அகழயிஸ்தான்
ஒளித்துவைத்திருப்பாய்

அப்படியே இருக்கட்டும்

என்னிடம் இருக்கும்வகைதான்
அவை என்னுடையவை

கைமாளியபின் அதன் நிரம்மாறும் தன்மை
பாவம் நீ அடியாதது

இனி
என்னை பயமுறுத்தவே பணியவைக்கவே
எனக்கெதிராய் அதை நீ பிரயோகப்பாய்

கொஞ்சமும் அசராது
ஏதெல்லொரு பாடலில் நீதிக்கொண்டிருப்பேன்

இப்போது நீ பகிரங்கப்படுத்துவாய்

உன்னைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்
செய்தமொகத்திற்கு தீவிதருவதாய்ச் சொல்லி
என்னைக் கைநீட்டுவாய்

நாக்கு நீளம் அவைகளின் கெள்விகளுக்கும்
எச்சில் ஒழுகும் அவைகளின் பார்வைகளுக்கும்
பச்சை ரொட்டித்துண்டுகள் என்னிடம் ஏராளமுண்டு
அப்படியே

உன்னை எறாக்கி ஏவிவிடும் கைங்கர்யமும்
கற்றுத்தரப்பட்டிருக்கிறது

நீ ஏவிவிட்டு

நான் திகைத்துப்பிட்டு

அவைகளின் கோரப்படுகளுக்கு

சத்தியமாய் உன்னை விட்டுவைக்கும் குணம்ருக்காது

கதறக் கதற

நீ குதறியெழியப்பும் அதெப்பொழுதில்

நான் எனக்கான பாடல்களைத்

தேர்வுசெய்துகொண்டிருப்பேன்

எழுத்தாளர் பற்றி :

பெஸ் ஹெட் (Bessie Head)

தென்னாபிரிக்க பெண் எழுத்தாளரான பெஸ் ஹெட் 1937 ஆம் ஆண்டு, ஜூலை மாதம் ஆறாம் திகதி பிறந்தவர். வீரதுகள் பல பெற்ற பல நாவல்களையும், சிறுகதைத் தொகுப்புக்களையும் எழுதியுள்ள இவர் இன்றும் கூட ஆளுமை மிக்க எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக அறியப்படுகிறார்.

1950 களின் பின்னர் ஆசிரியையாகவும், 'டீரம்' எனும் சஞ்சீகையில் ஊடகவியலாளராகவும் கடமையாற்றிய இவர், அரசியல் நிலவரங்களின் காரணமாக 1984 ஆம் ஆண்டு பொல்த்வானாவிற்கு ஒரு அகதியாக புலம்பெயர்ந்தார். அங்கு 1986 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 17 ஆம் திகதி காலமான பெஸ் ஹெட்டின் புகழ்பெற்ற சிறுகதைத் தொகுப்பான 'The Collector of Treasures' எனும் தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதை இங்கு தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

-மொ.பெ.

மழை மேகக் கடவுளுக்காக...

[தென்னாபிரிக்க நாட்டுச் சிறுகதை]

- ஓபல் ஓஹட், தந்தில் - எம்.ரஹ்மான் ஓஹட்

LDக்கள் விவசாயம் செய்வதற்காகச் செல்லும் பயிர்நிலம் பாழடைந்து போயிருந்தது. காட்டின் பெரும்பகுதியை சுத்தப்படுத்தி அப் பயிர்நிலம் தயார் செய்யப்பட்டிருந்தது. அடர் வளாந்தரமும் பாழடைந்து போயிருந்தது. எல்லாப் பயிர்நிலங்களும் கிராமத்திலிருந்து நடந்து செல்லும் தொலைவிலேயே அமைந்திருந்தன. காட்டின் சில பகுதிகளில் நிலத்தையொட்டியே தண்ணீரைக் காணக் கிடைத்தது. அவ்வாறான இடங்களில் ஆழமற்ற கிணறுகளைத் தோண்டிய மக்கள் விவசாய நிலங்களுக்குச் செல்லும்போது ஏற்படும் தாகத்தைத் தணித்துக் கொள்வதற்காக ஓய்வு ஸ்தலங்களையும் கட்டினர்.

கிராமத்துக்கு வெளியே சென்றவர்கள் பல விதமான அனுபவங்களுக்கு முகம்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. முன்பு நிரையண்டிய நிழல் பூமியில் நன்கு செழித்து வளர்ந்திருந்த புற்களின் மீதமர்ந்து அவர்களுக்கு ஓய்வெடுக்க முடிந்தது. பல நிறங்களிலாலான காட்டுப் பூக்களால் நிறைந்த கிளைகளைப் பரவ விட்டிருக்கும் மரங்களையும், மெல்லிய பச்சை நிறப் பாசிகளையும் காண்பதோடு, காட்டு விளாம்பழங்களையும், பருவ காலக்

கொடிக் கற்றாழைகளைப் பறித்துக் கொள்வதன் மூலமும் சிறுவர்கள் குதூகலித்தனர்.

எனினும் 1958 ஆம் ஆண்டு ஏழாண்டுக் கால கோடை வந்தது. தண்ணீரிருந்த இடங்களெல்லாம் வரண்டு போய்

சோபையிழந்து போயிற்று. விருட்சங்களில் இலைகள் சுருண்டு காய்ந்து போய்கிளைகள், தண்டுகள் மாத்திரமே எஞ்சியிருந்தன. கிளைகளும் இலைகளுமாய்ப் பரவியிருந்த மரங்களின் நிழலில் கறுப்பு வெள்ளைப் புழுதி உருவானது. மழையற்றுப் போனதே அதற்குக் காரணம். ஒருவர் மழையைச் சேகரித்துக் கொள்ள கோப்பையொன்றை ஏந்தினால் அவருக்கு தேக்கரண்டியளவையே சேகரித்துக் கொள்ள முடியுமென மக்கள் கேலியாகக் கதைத்துக் கொண்டனர்.

கோடையின் ஏழாவது ஆண்டின் இறுதியில் வந்த வேனிற்காலம் ஜீவிதங்களுக்கும் தேகங்களுக்கும் மிகுந்த வேதனையைக் கொண்டு வந்தது. வரண்ட ஈரப்பதனற்ற காற்றினால் தோல் வெந்துபோயிற்று. வெப்பக் காற்றின் கொடுமையிலிருந்து தப்பிச் செல்வது எங்கனமென எவரும் அறியவில்லை. அவ் வேனிற்கால முடிவில் ஊர்வாசிகளில் பலரும் தமது வீடுகளிலிருந்து வெளியேறிச் சென்று மரங்களில் தூக்கிலிட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டனர்.

மக்களில் பெரும்பான்மையானோர் தானிய வகைகளைப் பயிரிட்டே வாழ்ந்து வந்தனர். இரண்டு வருடங்களாக விவசாயம் செய்ய முடியாமல் போனமையால், அவர்களது வீடுகளின் சமையல் பாத்திரங்களைத் தூரப் போட வேண்டியிருந்தது. மக்கள்

தோல் போர்த்திய எலும்புக் கூடுகளாயினர். நாட்டு வைத்தியர்களும், மந்திரவாதிகளும், பேயோட்டுபவர்களும் இக் காலத்தில் நன்கு சம்பாதித்துக் கொண்டனர். ஏனெனில் மழையையும், விவசாயத்தை வளப்படுத்தவும் வேண்டி தாயத்துக்களையும், மருந்து மூலிகைகளையும் பெற்றுக் கொள்வதற்காக மக்கள் அவர்களிடம் போய்க் கொண்டே இருந்தனர்.

அந்த வருடத்திலும் மழை தாமதித்தது. பாரிய மழை வீழ்ச்சி நிகழுமென சகுன சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டது போல நவம்பர் மாதத்தின் தொடக்கத்தில் மழை பெய்தது. ஆனால் அம் மழை அடைமழையல்ல. சாதாரண தூறல் மழையாகவே இருந்தது. அம் மழையின் காரணமாக நிலம் மிருதுவானதோடு விதைப்புக்குப் பொருத்தமானதாக ஆனது. மிருகங்கள் உணவாகக் கொள்ளும் பச்சை நிற சிறு செடிகள் எல்லா இடங்களிலும் தளைத்து நின்றன. விதைப்பதற்கான காலம் வந்திருப்பதை அறிவிப்பதற்காக கிராம மக்கள் ஒன்று திரட்டப்பட்டனர். உற்சாகத்துக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் ஆளான மக்கள் குடும்பத்தோடு விவசாய நிலம் செல்லத் தயாரானார்கள்.

முதியவரான மொக்கொப்ஜாவின் குடும்பம் முதலாவதாக விவசாய நிலம் நோக்கிச் சென்ற குடும்பங்களில் ஒன்று. அவர்களிடம் மாட்டு வண்டியொன்று இருந்ததால் எல்லாப் பொருட்களும் அதில் ஏற்றப்பட்டன. எழுபது வயதைக் கடக்கும் மொக்கொப்ஜாவும், நியோ, பெஸியன்கோ எனப் பெயரிடப்பட்டிருந்த

சிறுமிகள் இருவரும், அவர்களது தாயான டீரோவும், அவளது திருமணமாகாத சகோதரி நெஸ்டாவும், தந்தையும், குடும்பத் தலைவருமான ரமாடியும் இப் பயணத்தில் இணைந்து கொண்டிருந்தனர்.

மழை தந்த எதிர்பார்ப்புக்களோடு ரமாடியும், அவருடன் வந்த பெண்களிருவரும் முட்புதர்களையகற்றி, பெரியதொரு இடத்தைத் துப்புரவாக்கி தமது பயிர்நிலத்தைத் தயார்படுத்திக் கொண்டார்கள். பாலைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக தாம் கூட்டி வந்திருந்த ஆடுகளைப் பாதுகாப்பதற்காக பயிர்நிலத்தைச் சூழவும் முட்புதர் வேலி யொன்றையும் அமைத்துக் கொண்டார்கள். பழைய கிணற்றின் சேற்று நீரை இரைத்துத் தூய்மைப்படுத்தி கிணற்றை ஆழப்படுத்தினார்கள். எருதுகளிரண்டைப் பெற்றுக் கொண்ட ரமாடி, நிலத்தின் மண்ணைப் புரட்டி பயிர் செய்வதற்காகத் தயார்படுத்தினார்.

அறுவடையை எதிர்பார்த்து நிலம் தயார்படுத்தப்பட்டது. இரவு நேரத்தில் பூமி விழிப்போடு இருந்ததோடு, உணவு தேடிப் பாடியபடி அலையும் பூச்சிகளுக்கும் குறைவிருக்கவில்லை.

எனினும் திடீரென ஆகாயத்தை நிர்வாணப் படுத்தி விட்டு, நவம்பர் மாத மழை மேகங்கள் காணாமல் போயின. சூரியன் வினோதமான கொடூரத்தைக் காட்டியபடி வானத்தில் நிலைத்திருந்தது. நிலத்திலிருந்த கடைசிச் சொட்டு ஈரத்தையும் சூரியக் கீற்றுகள் உறிஞ்சி, கொண்டதால் பூமியானது புழுதி மேகங்களால் மூடப்பட்டிருந்தது.

மொக்கொப்ஜாவின் குடும்பம் கவலையோடும், எதிர்பார்ப்போடும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்களது எதிர்பார்ப்பு உயர் மட்டத்திலிருந்தது. பாலைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது தமது உணவிற்கு ஆட்டுப் பாலை ஊற்றிச் சாப்பிட அவர்கள் ஆசையோடு பார்த்திருந்தனர். இப்பொழுது அவர்களுக்கு பாலேயில்லாத கனியைச் சாப்பிட வேண்டியிருந்தது. சோளம், பூசணி, தர்பூசணி, தானியங்கள் போன்றன எல்லாமும் வரண்ட நிலத்தில் எவ்வாறு முளைக்கும்? மழை போய்விட்டதனால் அவர்கள் யோசித்துக் கொண்டிருப்பதை நிறுத்தி விட்டு, குடிசைக்கு முன்பிருந்த நிழலில் நாள் முழுவதும் அமர்ந்திருந்தனர்.

எனினும் சிறுமிகளான நியோவும் பெஸியங் கோவும் மாத்திரம் தமது சிறுவர் பராயத்தை ஏனைய சிறுவர்களோடு மகிழ்ச்சியாகக் கழித்தனர். தமது தாய்மாரைப் பின்பற்றி, சிறிய குடும்பத் தலைவிகளாக விளையாடியவர்கள் ஒருவரோடொருவர் இரகசியமாகக் கதைத்துக் கொண்டனர். குச்சிகளில், கந்தைத் துணிகளைச் சுற்றிச் செய்த பொம்மைகளுக்கு, தாய்மார் தமக்கு ஏகவதைப் போல ஏசியபடி, குச்சியால் அடித்தார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு ஏகம் சப்தத்தை நாள் முழுவதும் கேட்க முடிந்தது.

“நீங்க சொல்பேச்சுக் கேட்காத பிள்ளைகள். நான் உங்களுக்கு தண்ணீர் கொண்டு வரத் தந்தால், வழியில் தண்ணீர் வாளியில் பாதினையக் கொட்டிடீங்க”

“நீங்க சொல்பேச்சுக் கேட்காத பிள்ளைகள். ரொட்டி சுட்டு முடியும் வரைக்கும் உங்க வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்க ஏலாதா?” எனக் கேட்டபடி கந்தைகளால் செய்யப்பட்டிருந்த அப் பொம்மைகளுக்கு குச்சியால் அடித்தனர்.

பெரியவர்கள் இவ் விளையாட்டில் தமது கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை. அவர்கள் மழையை வேண்டிப் பார்த்திருந்தனர். அதை விட வேறெதுவும் முக்கியமல்ல. கடந்து சென்ற துரதிர்ஷ்டமான வருடங்களில் அவர்கள் தம்மிடமிருந்த அனைத்து விலங்குகளையும் விற்றிருந்தார்கள். இப்போது அவர்களிடம் மீதமிருப்பது ஆடுகளிரண்டு மாத்திரமே.

இறுதியில் வயதான மொக்கொப்ஜாவின் மனதில் பழைய ஞாபகமொன்று உதித்தது. தனது யௌவனக் காலத்தில் தனது மூதாதையர் பின்பற்றிய சடங்கொன்று நினைவில் வந்தது. மழையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் விழாவொன்றில் பங்குகொண்ட சாட்சியாளனாக இருக்கும் அதிர்ஷ்டம் அவனுக்கும் வாய்த்திருந்தது. கிறிஸ்துவப் பள்ளிகளுக்கு பிரார்த்திக்கப் போவதால் மறந்திருந்த, காலத்தால் மூடப்பட்டிருந்த, அப் பழைய ஞாபகக் குறிப்புகளை மீண்டும் நினைவுபடுத்திப் பார்க்க பெரும் பிரயத்தனத்தை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவருக்கு ஓரளவு நினைவு வந்ததுமே அவர் தனது இளைய மகனான ரமாடியிடம் அதனைத் தெரிவித்து அவனது எண்ணத்தைக் கேட்டார்.

குழந்தைகளின் உடல்களை மாத்திரம்

ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு வகையான மழை மேகக் கடவுளைப் பற்றி அம் முதியவர் குறிப்பிட்டார். அப்போதுதான் மழை நன்றாகப் பெய்து பூமி வளம் பெறும். அதைத் தெரிவிக்கும்போது அவரது ஞாபகங்கள் மீண்டும் மீண்டும் புதிப்பிக்கப்பட்டு, அவர் மிகுந்த பொறுப்புணர்வோடும் நம்பிக்கையோடும் அச் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் குறித்து விபரமாக விளக்கினார்.

தொடர்ந்து ஆண்களிருவரும், பெண்களிருவரையும் அழைத்தனர். பெண்களின் ஓலத்தினால் ரமாடியின் உடல் அதிர்ந்தது. சுற்றியிருந்த சிறுவர்கள் தொடர்ந்தும் விளையாடிக் கொண்டேயிருந்தனர்.

“நீங்க சொல்பேச்சுக் கேட்காத பிள்ளைகள். கடைக்குப் போகும்போது நீங்கள் காசைத் தொலைத்தது எப்படி? நீங்கள் திரும்ப ஆடத் தொடங்கியிருக்க வேணும்”

அனைத்தும் நிறைவுற்றதன் பிற்பாடு, சிறுமியர் இருவரதும் உடல் பாகங்கள் விவசாய நிலம் முழுவதும் விசிறப்பட்டன. எனினும் மழை பெய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இரவானது, அச்சம் தரக் கூடிய அமைதியைக் கொண்டிருந்தது. சூரியனின் வெப்பம் நாளுக்கு நாள் உக்கிரமடைந்து கொண்டிருந்தது. பீதி முழுக் குடும்பத்தையும் ஆட்கொண்டது. அவர்கள் தமது மூட்டை முடிச்சுக்களைக் கட்டிக் கொண்டு மீண்டும் கிராமத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

மழையை எதிர்பார்த்து மிகுந்த துயரத்தோடு காத்திருந்த பெண்கள் இறுதியில் தோல்வியைத் தழுவினர். உண்மையில் சிறுமிகள் இருவரினதும் மரணத்துக்கு இப் பெண்கள்தான் காரணமென எண்ணி, ஒவ்வொரு இரவிலும் அவர்களது மெதுவான குரலிலான முனகல் ஒலி படிப்படியாக அழகையாகி அமைதியடைந்து பிறகு மயக்கம் வரை வளர்ந்தது. ஆண்கள் மௌனமாக, தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு இருப்பது முக்கியமானது. ஏற்கெனவே அவர்களது எதிர்பார்ப்புகள் சிதைந்து போயிருந்தன. வரும் வருடத்தில் எதிர் கொள்ளப் போகும் பட்டினி, ஏனைய பெண்களையும் விழுங்கி விடும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

கிராமவாசிகள் சிறுமியர் இருவரும் காணாமல் போயிருப்பது குறித்து விரைவில்

அறிந்து கொண்டனர். அவர்கள் விவசாய பூமியில் வைத்துக் காலமானதாகவும், சடலங்களை அங்கேயே புதைத்து விட்டு வந்ததாகவும் குடும்பத்தினர் கூறி வந்தனர். எனினும் அவர்களது சோபையிழந்த முகங்களுக்குள் மறைந்திருந்த பீதியை மக்கள் உணர்ந்துகொண்டனர். சிறுமிகளின் மரணத்துக்குக் காரணமானது எது? அவர்களுக்குத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் வெறுமனே செத்துப் போயினர் என்பதே குடும்பத்தினரது பதிலாக இருந்தது. ஒரே நேரத்தில் இரண்டு மரணங்கள் நிகழ்வது அபூர்வமான விடயமெனக் கருதிய மக்கள் ஒருவரோடொருவர் அதைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டனர்.

பிறகு போலிஸ் வந்தது. குடும்பத்தினர், மரணங்கள் பற்றிய பழைய பல்லவியையே கூறிக் கொண்டிருந்தனர். சிறுமிகள் இறந்தது ஏதனால் எனக் கூற அவர்களால் இயலவில்லை. புதைகுழிகளைக் காட்டும்படி போலிஸ் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டது. தொடர்ந்து சிறுமிகளின் தாய் அழுது புலம்பியபடி அனைத்தையும் விவரித்தாள்.

பயங்கரமான வேளிக்காலம் முழுவதும் சிறுமிகள் பற்றிய கதையானது, துயரக் கருமேகம் போல ஊருக்கு மேலாகப் பரவியிருந்தது. மதச் சம்பிரதாயங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக, கொலை செய்திருப்பது சம்பந்தமாக ரமாடிக்கும் முதியவருக்கும் எதிராக மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட போதிலும் மக்களுக்குள்ளிருந்த கவலை அடங்கவில்லை. சட்டப் புத்தகங்களுக்கேற்ப இக் கொலைகள் சட்டவிரோதமானவை என்பதோடு அதற்கான தண்டனை மரணமாக இருந்தது. வறுமையும், பட்டினியும், ஏமாற்றங்களும் நீதிமன்றத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய சாட்சிகள் அல்ல.

மொக்கொப்ஜாவின் குடும்பத்துக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த விதியிலிருந்து தாம் மிகவும் இறுதிக் கட்டத்தில் தப்பித்துக் கொண்டோம் என்பது, விவசாயம் செய்ய வழியற்று கையாலாகாத நிலையிலிருந்த மக்கள் அனேகரது உள்ளங்களிலிருந்த எண்ணமாக இருந்தது. மழையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக எவரையும் கொலை செய்வதென்பது அவர்களது கையாலும் நிகழ்ந்து விட அதிகம் வாய்ப்பிருந்தது.

“நான் பெண்ணியம்
என்கிற வட்டத்துக்குள்
இருக்க விரும்பியதில்லை.”

— மலரன்னை

மலரன்னை.

அற்புதராணி காசிலிங்கம் எனும் இயற்பெயருள்ள பெயர் குறிப்பிடத்தக்க இயங்குநிலையிலுள்ள பெண் எழுத்தாளர். நான்கு புதல்வர்களின் தாய். “போர் உலா” எனும் போரிலயக்கியத்தை எமக்களித்த மாவீரன் கப்டன் மலரவன் அவர்களில் ஒருவன் இதனைவிட கச்சாயில் இரத்தினம் என அறியப்பட்ட மூத்த படைப்பாளியின் புதல்வி. இவரது மூத்த புதல்வன் மருத்துவர் சுஜந்தனும் ஒரு அறியப்பட்ட படைப்பாளியாவார்.

சிறுவயது முதல் கொண்டிருந்த தீவிர வாசிப்பார்வம் இளைய புதனல்வன் விஜிந்தனின் (மலரவன்) வீரச்சாவையடுத்து மனஅமைதி காண எழுதத்தொடங்கியவர். 1993இல் பருந்தின் பசி எனும் இவரது முதற்சிறுகதை ஈழநாதம் பத்திரிகையில் வெளியாகியது. தோடர்ந்து பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் வானொலி என தனது எழுத்துப்பணியை விரிபு செய்து கொண்டு இன்றுவரை தளம்பாத பற்றுடன் எழுதிவரும் கவனிப்பிற்குரிய படைப்பாளி.

சூழலின் தாக்கமும் வாசிப்பின் பலனும் இணைந்ததாக சமூக மாற்றத்தை எதிர்பார்த்தாக எனது படைப்புகளை முன்வைப்பது மனப்பாரத்தைக் குறைக்கிறது எனக்கூறும் இவர் இதுவரை ஐந்து நூல்களைத் தந்துள்ளார். வேர் பதிக்கும் விழுதுகள்(2015) கீறல்(2016) அனலிடைப் புழு(2017)ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் மூன்றுடன் மறையாத சூரியன் (2016) மௌனத்தின் சிறகுகள்(2017) ஆகிய இரண்டுநாவல்களுமே அவை.

கவிதையிலும் பரிச்சயமானவர் கொற்ஸ்பிறிங் ஆங்கில இதழில் பத்துவரையான கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். மேலும் தனது சிறுகதைகள் நாவல்கள் நாடகப்பிரதிகளுக்காக பரிசில்கள் விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது மண்ணிலிருந்துகொண்டு சமூகம்சார் பற்றோடும் பொறுப்போடும் சமூகப்பதிவாக படைப்புகளை தந்துகொண்டிருக்கும் மலரன்னையுடனான பகிர்வுகளை நன்றிகளுடன் முன்வைப்பதில் தளவாசல் நிறைவடைகிறது.

கை. சரவணன்

ந. மயூரகுபன்

ந. மயூரகுபன்

நன்றி

இளங்கீரன்

கா.ஜெயந்தன்

2- மலரன்னை தன்னை ஒரு பெண்ணியப் படைப்பாளியாக முன்னிறுத்த வினைகிறாரா?

நான் என்னை ஒரு பெண்ணியவாதியாகவோ பெண்ணியப்படைப்பாளி என்றோ முன்னிலைப் படுத்தவோ பிரகடனப்படுத்தவோ நினைக்க வில்லை. அதற்கான தேவையுமில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

7- ஆயினும் உங்கள் படைப்புகளில் பெண்கள் அவர்களின் பிரச்சனைகள் அவர்களின் வாழ்வியல் நெருக்கடிகள் அதிகம் முன்னிலைப்படுத்தப்படுவதாக சொல்ல முடியும் அது எவ்வகையானது?

அவ்வாறு நான் இவைகளை முதன்மைப் படுத்துவதால் என்னையும் பெண்ணிய சித்தாந்தங்களுக்குள் கொண்டுவந்து பார்க்கிறீர்கள் என நினைக்கிறேன்.

நான் பெண்ணியம் என்கிற வட்டத்துக்குள் இருக்க விரும்பியதில்லை.

ஆனால் நடைமுறையிலுள்ள யதார்த்த வாழ்வியலில் பெண்களே அதிக சமைகளைத் தாங்க

வேண்டியவர்களாகவும் அதனால் நிறைய பிரச்சனைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

நான் வாழ்வின் யதார்த்த இயல்பு கொண்ட பிரச்சனைகளை எழுதுகின்றேன் அதனால் இவை தன்னியல்பாகவே எனது எழுத்துக்குள் வந்து விடுகிறது.

7- அப்படியாயின் பெண்ணியம் என்கிற சித்தாந்தத்தை நீங்கள் ஏற்கவில்லையா?

எமது சூழலில் பெண்ணியம் என்றால் ஒரு இறுக்கமான சித்தாந்தமாக எதையும் போட்டுடைக்கும் அல்லது மறுகின்ற வகையானதான தோற்றப்பாடு ஒன்றே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இங்கு பெண்ணிய சித்தாந்தத்தை மென்போக்குரைவில் சொன்னால் அது பெண்ணிய சித்தாந்த வகைக்குள் இல்லையா என்கிற கேள்வி எனக்குள் இருக்கிறது. ஆனாலும் நான் இந்த சித்தாந்தங்களை நினைத்து எழுதுவதில்லை. எனது எழுத்துக்களில் பொதுவாக

மென்போக்கையே கடைப்பிடிக்கிறேன்.

ஏனெனில் தாய்மை அன்பு என்பனவாக அவ்வாறானவையாகவே இருக்கும். தாய்மை அன்பு என்பன கொண்டுள்ள சித்தாந்தங்களும் எழுத்துக்களும் பெண்ணிய கோட்பாட்டுக்கு எதிரானவையா?

7- தற்போது பெண்ணிய சிந்தனைக்குள் வாசிக்கப்படும் படைப்புகள் தொடர்பில் உங்களது எண்ணங்கள் என்ன?

பெண்கள் தொடர்பான கொச்சைகள் விரும்பப்படுகின்ற நிலைமையும்

ஏற்பட்டள்ளது. ஆனால்

சித்தாந்தம் என்ற ஒன்றுக்காக

மட்டும் எல்லாவற்றையும்

ஏற்றுக்கொண்டுவிட

முடியாது. ஒரு பரபரப்புச்

சூழல் மற்றும்

விற்பனைக்காகவே

இவைகள்

வருகின்றன

என நினைக்

கின்றேன்.

வலிந்த சர்ச்சையை ஏற்படுத்தி பிரபலமாக கதைக்கப்பட வேண்டும் என எழுதுபவர்கள் நினைக்கிறார்களோ எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

?- தனித்த கலாச்சாரம் பண்பாடு மற்றும் அடையாளங்களை எழுத்துக்கள் பேச வேண்டுமென நினைக்கிறீர்களா?

கலாச்சாரம் பண்பாடு என்பன தமிழர் என்கிற ரீதியில் எமக்கு அவசியம். நான் ஒரு தமிழிச்சி எகும் புள்ளியில் இருந்தே எனது எழுத்துக்களை தொடக்குகிறேன் அவையே என்னை இயக்குகின்றன. தமிழ்ப்பண்பாடு கலாச்சாரத்தில் ஆழ்ந்த பற்று எனக்குண்டு

?- அப்படியாயின் எங்களது பண்பாடு கலாச்சாரங்கள் கொண்டிருக்கிற சீல கால விழக்கிறந்த அல்லது பிற்போக்குத்தனமான கூறுகளை விமர்சனங்களின்றி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென நினைக்கிறீர்களா?

எங்களுக்கான அடையாளத்தை அல்லது நான் யாரென்ற கேள்விக்கு ஒரு சமூகப் பதிலை எமது பண்பாடும் கலாச்சாரமும் தான் தருகிறது. எங்களது இந்த அடையாளத்தை எங்களது அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்ல வேண்டிய கடமை எமது எழுத்துக்களுக்கு வேண்டும். இந்த அர்த்தத்தில் தான் நான் கூறினேன். அதற்கான அவை கொண்டிருக்கிற பிற்போக்குத்தனங்களை நாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஏற்க வேண்டுமென்கிற அர்த்தத்தில்லை. அவ்வாறான தொடர்பில் எனக்கு உடன் பாடுமில்லை.

?- பண்பாட்டுச் சீதைவு என்பது இன்று ஐனரஞ்சக பேசு பொருளாக இருக்குமா. எமது சூழ்நிலைகளிலும் இவற்றை அடையாளப்படுத்த முடிகிறதா இவை தொடர்பில் உங்களது மனப்பதவு என்ன?

இதைப்பற்றி அதிகம் பேசவும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய தேவையும் இருக்கிறது. ஆனால்

பண்பாட்டுக்கூறுகள் சந்ததி வழி கையளிப்பதில் எமது இடையூறுகளை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது

குறிப்பாக இடம்பெயர்வு புலப்பெயர்வு தனிக் குடும்பமாக வாழ்கிற சூழல் போன்றவை சில காரணங்களாக அடையாளப்படுத்தலாம். எனினும் பொதுவான காரணம் எல்லோரது அக்கறையினமே. அவற்றைப்பற்றிப் பேசுகின்ற அளவிற்கு செயற்படுகின்ற தன்மை இல்லாமலிருப்பதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

?- சரி அப்படியானால் செயற்பாடுகள் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்கிறீர்கள்.?

உண்மையில் இவற்றை தனி நபர் ஒருவரால் மட்டும் நின்று நிமிர்த்திவிட முடியாது. ஆனால் ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் இது பற்றிய விழிப்புணர்வு அவசியம். அதனுடான ஒரு இணைந்த சமூக விழிப்புணர்வால் மட்டுமே பேணவோ பாதுகாக்கவோ முடியும். ஏனென்றால்

இதற்கென்றிருக்கின்ற அமைப்புக்களோ திணைக்களங்களோ நிறுவனங்களோ வெறுமனே தொழிலுக்கு செய்கின்ற வேலை என்கிற மட்டுப்பாட்டுக்குள் நிற்கின்றன. அது ஒரு பெரிய குறையாகவே இருக்கிறது.

?- நல்லது. உங்களது அனுபவத்துக்கூடாக காலம் உணர்வடைந்த சூழல் மாற்றங்களின் வேறுபாடுகளை உங்களால் உரை முடிகிறதா? நிச்சயமாக

அன்றிருந்த பல நல்ல விடயங்களை தற்போது காணமுடியாதிருக்கிறது. அன்று இளம்பிள்ளைகளுக்கு விளையாடுவதற்கு படிப்பதற்கு படித்ததை சுயமாக மீட்டுவதற்கு வாசிப்பதற்கு குழ்ச்சி செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கு குடும்ப சமூக நிகழ்வுகளில்

முழுமையாக பங்குபற்றுவதற்கு ஏராளம் வாய்ப்புகள் இருந்தன. இன்று பாடசாலை ரியூட்டறி பிரத்தியேக வகுப்பு என்பதற்கப்பால் எதுவுமில்லை என்கிற வாழ்க்கையே கிடைத்திருக்கிறது. பரீட்சைக்கு வெளியில் ஒரு உலகம் உண்டென்பதை அறியாத உணராத ஒரு தலைமுறை தோற்றங்கொள்வதை அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் இது யாருடைய பிழை?

எமது சிஸ்டம் தான் பிழை

ரியூசன் தான் உலகம் சுய தேடல் சுயகற்றல் ஆக்க வெளிப்பாடு என்பவை மறுக்கப்பட்ட அல்லது இல்லாத ஒரு சிஸ்டம் திணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதனை நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றோம்.

?- நீங்கள் கூறியவற்றிலிருந்து கால ஒப்பீட்டை அவதானிக்க முடிகிறதா. கல்வியையும் அவ்வாறு கூறங்களேன்?

அன்றிருந்த பண்புத்தன்மை இன்றைக்கு மிகவும் குறைந்துவிட்டது. சூழலை இயற்கையை அவதானித்து அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து அனுபவிக்கின்ற மனோநிலை இப்போது அருகிவிட்டது. தொலைக் காட்சி இணையம் போன்றவற்றை கூட இந்த இயற்கை தொடர்பாகவோ சூழல் தொடர்பாகவோ ஏதாவது பயன்படுகின்றதோ தெரியாது. அதில் எதுவித அனுபவம் ஏற்படப்போகிறது? இதற்கப்பால் ஒரு முக்கியமான விடயம் அன்று மாணவர்களை ஆசிரியர்கள்தான் தெரிவு செய்வார்கள். ஆனால் இன்று அப்படியாக இருக்கிறது? மாணவர்கள் தான் ஆசிரியர்களை தேர்வு செய்கின்ற நிலை.

?- ஒரு கிடத்தில் வாசிப்பு தொடர்பான விடயத்தைக் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். இந்த கிடத்தில் வாசிப்பிற்கான களம் மற்றும் வளம் எவ்வாறுள்ளது? -

நேரமின்மை எனும் மறைப்புக்குள் ஆர்வமின்மை அல்லது அக்கறையின்மை அதிகமாகியுள்ளது. வாசிப்பு என்பது பரீட்சைக்கான குறிப்புகள் அதுவும் யாராவது தயாரித்து வைத்ததுள் குறுகிப்போயுள்ளது. பாடம் தொடர்பான மேலதிக வாசிப்பு இல்லையெனினுமளவில்தான் உள்ளது. அவசர உலகம் போகிறபோக்கில் ஐ-போனில் தேடி குறுகிய வடிவிலுள்ள தகவல்களை அறிவதுடன் சரி. ஆராய்ந்தறிவதற்கான வாசிப்பு முடற்சியேதுமில்லை. அன்று எனது இளமை நாட்களிலிருந்த வாசிப்பார்வத்தை இன்றைய தலைமுறையினரிடம் காண்பதரிது. குாரணங்களை ஏற்கனவே கூறியுள்ளேன்.

துற்போது முன்காலங்களை விட அதிக

வெளியீடுகள் வருகின்றன. இலகுவில் பெற முடிகிறது என்பது ஆரோக்கியமானதுதான். ஏன்றாலும் வாசிப்போர் தொகை கேள்விக் குரியதே. இவ்விடத்தில் வெளியீடுகள் தொடர்பிலும் சில குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இது வாசகனை அந்நியப்படுத்துவதாகவும் கருதமுடியும். சமூகப் பெறுமானம் பண்பாட்டு பெறுமானங்கள் நிதானமான தீர்க்கமான கருத்தியல் போன்றவற்றை விட கவர்ச்சி பரபரப்பு விற்பனை போன்றவிடயங்கள் முதன்மைப்படுத்தப்படுவதாக உள்ளது போலுள்ளது. வாசகனை நோக்கியதாக யதார்த்தமானதாக இருப்பின் நன்றாக இருக்கும்.

7- நீங்கள் எங்களை தேசியம் தொடர்பான எண்ணங்களை உங்களுக்குள் எவ்வாறு நிரப்படுத்தியுள்ளீர்கள்?

உண்மைகள் என்றும் மாறாதவை. மறைக்கப்படவும் முடியாதவை. கடந்துபோன காலங்கள் நினைவிருத்தவும் வாழவுமென விட்டுச்சென்றவை ஏராளமேராளம். அனைத்துமே வரலாறு. ஆவணமாக்கப்பட வேண்டியவை. தியாகங்கள் அர்ப்பணிப்புகள்

உழைப்புகள் யாவும் சரியாகவும் முறை யாகவும் பேணப்படவேண்டும். வரலாற்றறிவு சந்ததிவழி பேணப்படல் அவசியமானது. புடைப்புகள்வழி ஆவணமாக்கப்பட வேண்டும். அதில் ஒரு சிறுதுளிப்பங்கை ஆற்றுவது எனக்கு ஆறதலைத்தருகிறது. எப்பொழுதும் நான் ஒருவள்தான். வரலாற்றை மறந்த இனம் வாழ்வது கடினம்.

7- நீங்கள் உங்களை எவ்வாறு சொல்லக்கொள்ள விரும்புகிறீர்கள்?

நான் ஒரு தமிழிச்சி. தாய். அதற்கப்பால்தான் எழுத்தாளி. கரு கிடைத்தால் ஆறவிட்டு மனதுள் திரட்டி பின் ஒரேமுறையில் இறுதி வடிவம் கொடுக்கிறேன். சமூக நிலைமைகள் தான் முதன்மையானது. இளைய புதல்வனின் இழப்பின் வலியை குறைக்கும் விதமாக எழுதத்தொடங்கி சமூக வலிகளைப் பேசுகிறேன். நல்ல மாற்றம் ஒன்றையே விரும்பி என்னால் முடிந்தளவில் எழுதுகிறேன். சமூகத்துக்கு பயனுள்ள வகையில் எழுதுவதில் நிறைவுகொள்ளிறேன்.. வேறொதை என்னைப்பற்றிச் சொல்ல?

தாயக மற்றும் புலம்பெயர் உறவுகளே!

ஊடகவியலாளர் பஸ்துறைசார் இலக்கியச்செயற்பாட்டாளர் அமரர் பு.சத்தியமூர்த்தியின் முழுமையான நினைவுகளடங்கிய நூலொன்றினை அவரது 10வது நினைவுநாளன்று (12.02.2019) வெளியிடவுள்ளோம். எனவே அவர்பற்றிய தங்களிடமிருக்கும்

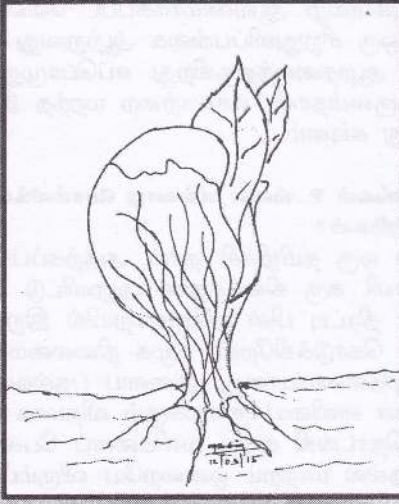
1. அவருடனான உங்கள் நினைவுகள்
2. அவரது மற்றும் அவருடன் சம்மந்தப்பட்ட புகைப்படங்கள்
3. அவரால் எழுதப்பட்ட ஆக்கங்கள் கட்டுரைகள்
4. அவர் பற்றி வெளிவந்த கட்டுரைகள் குறிப்புகள்.

போன்ற விடயங்களை நேரிலோ அஞ்சல்மூலமோ மின்னஞ்சல் மூலமோ தந்துதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்..

தொடர்புகளுக்கு - ந.மயூரபுன்
(செயலாளர் எழு கலை இலக்கியப் பேரவை)
கைபேசி - 0779364781
அஞ்சல் - பழைய பொலீஸ் நிலைய வீத
வல்வெட்டி வல்வெட்டித்துறை.
மின்னஞ்சல் - ammank16@yahoo.com.

கை. சுவாமிநாதன்

(நினைவில் வரும்போது தலைப்பைக் குறித்துத் தருகிறேன்).

அறிமுகக்குறிப்பு.
மூன்று நாட்கள்
முழுதாக முழு நாட்களாக
போய் முடிந்திருந்தது.

நிறையப் பேர்கள்.
மேடையிலிருந்தவர்களை விட
சற்றுக்குறைவாக
நிறைந்திருந்தது சபை.

முதல்நாளிலிருந்தவர்
இரண்டாம்.. மூன்றாம் நாளில்
காணாமல் போயிருக்க
புதிது புதிதாய்
சபையின் நிறைவை
பலரும் காத்திருந்த
கடமையுணர்வும்
பொறுப்புணர்வும்
பாராட்டுக்குரியதாகிறது.

விடயக் குறிப்பு..1.
முயலைப் பற்றியதானது.

இனங்காணப்பட்ட
இனங்களைப் பற்றி
இதுவரை பேசப்படாதன எல்லாம்
இதுவரையில் இல்லாதவறாய்
கட்டுக்குலையாமல்
விபரிக்கப்பட்டது.

குணங்களைப்பற்றி
குறைவேயில்லாமல்
ஆச்சரியங்களுடன்
சரியாக முன்வைக்கப்பட்டது.

இனப்பெருக்கம் பற்றி
பாலினம் தொடர்பில்
இயல்பான ஆழமான அறிதலுடன்
விரிவாகவும் வெட்கமற்றும்
வெளிப்படையாகப் பேசப்பட்டது.

இன்னும்
நிறையவே
உணவுப் பழக்கங்கள்
வாழ்விடங்கள்
வளர்ப்பு முறைகள்
இன்னுமின்னும் நிறையவே
சபையை நிறைத்திருந்தது.

முதலாம் நாள் நிறைவுற்றது.

விடயக்குறிப்பு..2.
வான்கோழிகள் பற்றியது.

இனங்கள் பற்றி
குணங்கள் பற்றி
இனப்பெருக்கம் பற்றி
இன்னும் நிறையவே
உணவுப் பழக்கங்கள்
வாழ்விடங்கள்

வளர்ப்பு முறைகள்
இன்னுமின்னும் நிறையவே
சபையை நிறைத்திருந்தது.

இரண்டாம் நாள் இனிதாகியது.

விடயக்குறிப்பு.3.
புறொயிலர் பற்றியது.

முன்னிரு நாட்களின்
அதேயொழுங்கில்
அட்டவணையிட்டது போன்றே
அத்தனை விடயங்களும்
தப்பாமலிடம் பெற்றிருந்தன.
சிறப்பாயுமிருந்தது.

மூன்றாம் நாள் முற்றிற்று.

அவதானக்குறிப்பு.1.

1.முதலாம் நாள்
வந்துபோன முயல்களுக்கெல்லாம்
மூன்றே மூன்று கால்களே
இருந்தன.

2.இரண்டாம் நாள்
பேசப்பட்ட வான்கோழிகள் எல்லாம்
மயில்களின் பேச்சுக்கே
இடமில்லாமல் நீக்கமற
நிறைத்திருந்தன.

3.மூன்றாம் நாள்
புறொயிலர்கள் யாவுமே
முட்டையை..பாலை..மீனை
கீரையை மட்டுமல்லாமல்
ஊர்க்கோழிகளையும்
விடுவித்திருந்தன.

அவதானக்குறிப்பு.2.

1.சபையின் இறுதி வரிசையின்
இறுதி இருக்கையில் மூன்று நாட்களும்
ஒரேயிடத்தில் அமர்ந்திருந்தவர் பற்றியது.

1.வெற்றிலை பாக்கு மென்று
விழுங்கியபடியே
இருந்தார்.

2.தொடக்கம் முதல்
முடிவு வரை பொறுமை
காத்தார்.

3.அவ்வப்போது தலையசைத்தார்.
தனது உதட்டுக்கும்
கொஞ்சம் வெளியே
சிரித்தார்.

சபையைச் சமூன்று
(பிடரிகளை மட்டும்)
நோட்டமிட்டார்.

பின்னர் மறுபடி
கொஞ்சம் உதட்டுக்கு வெளியில்
சிரித்துக்கொண்டார்.

4.மூன்றாம் நாள் நிறைவில்
சலிப்போடு யாருடனும் பேசாது
விரைவாகப் போயேவிட்டார்.

ஏற்பாட்டாளர்குறிப்பு

புதிய சிந்தனைகளை
புதிய கோணத்தில்
அபிவிருத்தியை மையமாக்கி
விரிவாகப் பேசியுள்ளோம்.

யாரும் யாருமே
செய்ய நினைக்காததை
யாருமே யாருமே
எதிர்பாராத கோணமாய்
சாதித்திருக்கிறோம்.

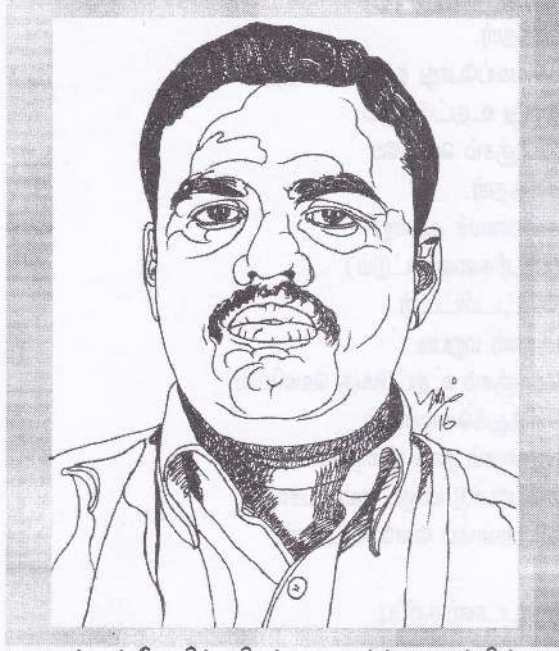
எனது முடிவுக்குறிப்பு.

.....
.....
.....
.....
.....

(இந்த வெற்றிடத்தில்
எதையாவது
எதையாவது
எழுதிக்கொள்ள வேண்டும்.
இப்போது
அது முடியாதிருக்கிறது.)

பு.சத்தியமூர்த்தி

12.02.2009

மன்னம்பீடியிற் பிறந்து யாழ்ப்பாணத்தில் வளர்ந்து வன்னியில் உலகறியச் சிறகுவிரித்து தேவிபுரத்தில் உயிர் துறந்த பல்துறை ஆளுமை.

தேசிய இனவிடுதலை உணர்வுடன் கலந்து அதற்காகவே வாழ்ந்து விடுதலையின் பாதைக்கு பக்கத்துணையாய் கருத்தியல் நிலையெடுத்து அதற்காக தனது பல்கலைக் கழகக் கல்வியைத் துறந்து வாழ்ந்தவன்.

கவிதை சிறுகதை அரசியல் ஆய்வுக்கட்டுரை களச்செய்திவிவரணம் மற்றும் கட்டுரை செய்திஆய்வு தொலைக்காட்சிச் செய்தி மற்றும் அரசியற்செய்தியாய்வு என தன் திறமைகளை இனவிடுதலைக்காய் கொள்கைதளம்பாமலும் நிதானம் தவறாமலும் பயன்படுத்தியவன்.

வெளியுலகத் தொடர்புகள் அறுந்திருந்த யுத்தநாட்களிலும் உலகச்செய்திகளைத் திரட்டித் தொகுத்து வழங்கியவன். துவிச்சக்கரவண்டி மின்பிறப்பாக்கியின் துணைகொண்டு உலகச்செய்திகளை உடனுக்குடன் திரட்டுவதில் சளைப்பறியாதவன்.

பக்கச்சார்பற்ற நிலைப்பாட்டோடு மக்கள் வாழ்வினை வளம்படுத்தவும் பதிவுசெய்து ஆவணமாக்கவும் இலக்கியத் துறையினருக்கிருந்த பெருவெளியை நிரப்பும் முயற்சியாக எழு கலை இலக்கியப் பேரவையை உருவாக்குவதில் சிந்தனையாளனாயும் செயற்பாட்டாளனாயும் இருந்தவன். அதற்காய்

அழுத்தங்களையும் பல நெருக்கடிகளையும் வெளியாயும் மறைமுகமாயும் சந்தித்து வெற்றிகண்டவன்.

முல்லைக்கமலின் மனமும் மனத்தின் பாடலும் கவிதைத் தொகுதி எழு சிறுகதைகள் (13 பேரினது சிறுகதைகள்) போன்ற வெளியீடுகளைச் சாத்தியமாக்கியதுடன் முல்லைத்தீவு வலயக் கல்வித் திணைக்கள முறைசாராக் கல்விப் பிரிவுடன் இணைந்து இதழியல் கற்கைநெறியை நடத்தியதில் எழுவின் முழுச் சிந்தனை மற்றும் செயற்பாட்டாளனாயிருந்தவன்.

அதற்கான பயிற்சி ஏடாக பூராயம் எனும் பல்சுவை இதழ்கள் நான்கினை பயிற்சியாளருடாக வெளியிட்டு ஆச்சரியத்துடனான பரபரப்பை அந்நாட்களில் ஏற்படுத்தியவன்.

கல்வித் திணைக்களத்தில் எழுதுனர் பணி ஈழநாடு நாளைதழ் மற்றும் அதன் வார மாத ஏடுகளின் உதவியாசிரியர் தமிழ்த் தொலைக்காட்சி வலையமைப்பின் செய்தி மற்றும் செய்தி ஆய்வுப்பகுதிக்கான மேலாளன் என விந்துகொண்டே சென்ற இவனது பணிகளை ஒன்றிற்கொன்று இடையூறுகள் ஏதுமின்றி திட்டமிட்டு ஆற்றியவன்.

குடும்பவாழ்வில் காதலால் இணைந்து தனதும் மனைவியினதும் குடும்ப உறவுகள் தூரவிருந்த நெருக்கடி மிகுநிலையிலும் நல்ல குடும்பத் தலைவனாகவும் வாழ்ந்து நட்புவட்டத்தினருக்கு நல்ல முன்னுதாரணமாகவும் இருந்தவன்.

அதியுச்ச யுத்த சூழலினுள்ளும் இயல்பு தவறாது தனது அத்தனை பணிகளையும் ஆற்றிய வேளைதான் இறுதியுத்தம் விழுங்கிய லட்சக்கணக்கானோருடன் இவனும் ஒருவனாய் 12.02.2009 ஒரு எறிகணையின் சிறு சிதறுதுண்டால் காவுகொள்ளப்பட்டான்.

இவனது வாழ்வுபற்றி எழுதுவதாயின் இவனது ஒவ்வொரு பரிமாணத்திற்கும் ஒவ்வொரு இயல்பிற்கும் எழுத ஏராளமுண்டு. அதற்கான முயற்சியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

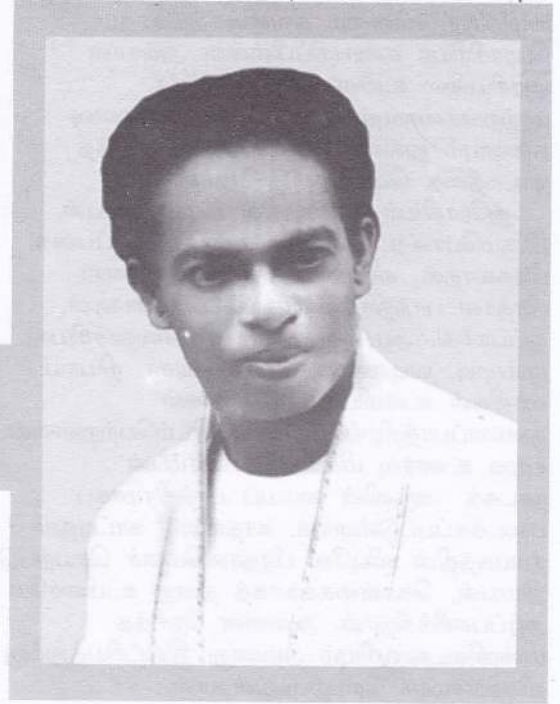
பு.சத்தியமூர்த்தியின் நேர்மை நேரில் பேசும் துணிவு அர்ப்பணிப்பு கடினஉழைப்பு எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தேசியப்பற்று எல்லாவற்றுக்குமாய் நாட்டுப்பற்றாளர் எனும் மதிப்பைப் பெற்றான்.

- எழு கலை இலக்கியப் பேரவை.

(பு.சத்தியமூர்த்தியின் 9வது ஆண்டு நினைவுகளுடன் பேசுதல் நிகழ்விற்காக எழுதப்பெற்றது.)

தமிழர் அரசியல் வரலாற்றின் பதிவு

“துரோகிகள் நாடகம்”

டி. முகபரன்

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வரலாற்றில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை தனித்த ஆளுமை உடையவராய் மிளிர்ந்துள்ளார். அவரது நாடகங்கள் அக்கால சமூக அரசியல் பொருளாதார பண்பாட்டம்சங்களை மட்டுமன்றி தமிழர் தம் அரசியலின் தரிசனத்தை வெளிப்படுத்தும் பாங்குடையனவாகவும் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றில் அரசியல் சார்ந்த நாடகங்கள் தனித்த கவனிப்பிற்குரியன. தவறான எண்ணம், சங்கிலி, துரோகிகள் ஆகிய மூன்று நாடகங்கள் வெளிப்படையாகவே அரசியலைப் பேசுபொருளாகக் கொண்டவை. இம் மூன்று நாடகங்களிலும் துரோகிகள் நாடகம் தமிழ்த்தேசிய அரசியலின் அன்றைய கால கட்ட நிலையினையும் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியையும் அதன் விளைவுகளையும் அழுத்தியுரைப்பதாயுள்ளது.

“தமிழ்த்தேசிய நிலைப்பாட்டின் உச்சகட்டமாக அமைவது துரோகிகளாகும். துரோகிகள் 1956ல் எழுதப்பட்டது. 1970களின் பிற்கூற்றில் முளைவிட்டு 1980இன் நடுக்கூற்றில் வலுப்பெற்ற தமிழ் இளைஞர்களின் அரசியல் எழுச்சிகளை

1956லேயே நேரே பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர் போல எழுதியிருக்கும் முறைமையில் பேராசிரியரின் அரசியல் தீட்சண்யம் புலனாகிறது” எனத் துரோகிகள் நாடகம் குறித்து பேராசிரியர் சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்கள் மனங்கொள்ளத்தக்கவை.

சுதந்திரத்தின் பின்னரான ஈழத்து அரசியற் களானது தமிழர்களுக்கு சவால்கள் பலவற்றை ஏற்படுத்தியதன் புறநிலையில், தமிழர்கள் தமது இருப்பு சார்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். அப்போதைய தமிழ் அரசியற் தலைமைகள் தூரநோக்குடன் செயற்படவில்லை என்ற விமர்சனம் பரவலாக உணரப்பட்டுள்ளது. இளைஞர்கள் மாற்றத்துக்கான சாத்தியப்பாடுகள் குறித்து தீவிரமாகச் சிந்திக்கத்தலைப்பட்டனர். இக்காலப்பகுதியில் தமிழர்கள் மீது மறை முகமாகவும் நேரடியாகவும் வன்முறைகள் பிரயோகிக்கப்பட்டன. சிங்கள மொழித்திணிப்பு, சட்டவிரோதமான குடியேற்றம், சுதந்திரமான ஊடகச்செயற்பாடுகளின் முடக்கம், பாதுகாப்பு சார்ந்த கெடுபிடிகள் எனப் பல்வேறு பிரச்சினைகள் சடுதியாக ஏற்பட்டன. இச்சூழலின் பின்னணியிலேயே துரோகிகள் நாடகம்

எழுதப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அக்கால அரசியலை உள்ளவாங்கி, ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளையும் துல்லியமாகக்கணித்து குறித்த நாடகத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

துரோகிகள் நாடகத்தில் இமயவரம்பன், இரும்பொறை, மின்னிடைவஞ்சி, கலிப்பகை, பிரகலாதன், கண்ணபிரான் முதலானோர் பிரதான பாத்திரங்களாகவும் கருணாகரன், துப்பாக்கி, ஆடல்வல்லார், தில்லைநாச்சியார். மும்முடி, வடிவாம்பிகை, நீதியரசர், நியாயவாதிகள் உள்ளிட்ட பாத்திரங்கள் துணைப்பாத்திரங்களாகவும் இடம்பெற்றுள்ளன. சமூக உணர்வு மிக்க இமயவரம்பன் நாடகக் கருவின் மையப் பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். காதலைக் காட்டிலும் தாயகத்தின் விடிவே பிரதானமெனச் செயற்படும் இமயன், கொள்கைக்காகத் தனது உயிரையே அர்ப்பணிக்கிறான். அவனை நேசித்த மின்னிடைவஞ்சியும் அவனது இலட்சியத்துக்கு விசுவாசமாக செயற்பட்டுள்ளான்.

ஐந்து உறுப்புக்களைக் கொண்டமைந்த துரோகிகள் நாடகம் புலியூர், மந்தையூர் ஆகிய இரண்டு பிரதேசம் சார்ந்த சமூகக் குழுமங்களிடையே நிகழ்ந்த முரண்பாட்டின் விளைவுகளை மையமாகக் கொண்டமைந்துள்ளது. இமயவரம்பன் வீடு, கலிப்பகையின் மோட்டார் திருத்தும் இடம், மறவன் பட்டி, நீதிமன்றம் ஆகியன நாடகம் நிகழ் களங்களாக உள்ளன.

இன முரண்பாட்டிற்கான பின்னணி குறித்த ஆசிரியரின் நோக்கு கவனிப்பிற்குரியது. மந்தையூர் என்பது சிங்களவர்களின் பகுதியையும் புலியூர் என்பது தமிழர் பகுதியையும் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன. தமிழ் இளைஞர்கள் அன்றைய அரசியல் செயற்பாடுகளில் அதிருப்தி கொண்டிருந்தனர். வாழ்வு வெறுமையாகிப் போகும் நிலையில் அதனைச் செம்மைப்படுத்துவது காலத்தின் கடன் எனக் கொண்டு அவர்களின் செயற்பாடுகள் நிகழ்ந்துள்ளன.

சமூக மட்டத்தில் இனநெருக்கடியானது தீவிரம் பெறத்தொடங்கிய நிலையில் அதனை இளைஞர்கள் எதிர்கொண்ட விதம் குறித்து கணபதிப்பிள்ளை நாடகத்தில் முன்வைத்துள்ள கருத்துக்கள் முக்கியமானவை. இமயவரம்பன், இரும்பொறை, மும்முடி, உள்ளிட்ட இளைஞர்கள் சமூக மாற்றத்துக்கான சாத்தியப்பாடுகள் குறித்து ஆழ்ந்த

கரிசனையுடையவர்களாய் இருந்துள்ளனர். அவர்களுடைய உணர்வானது தீவிரமான செயற்பாட்டை நோக்கி நகர்வதற்கு வளனூரில் ஏற்பட்ட கலகம் உடனடிக்காரணமானது.

அரசியல் தலைமைகளின் செயற்பாடுகளில் அதிருப்தி கொண்டு அரசியல் விடுதலையை மையப்படுத்தி செயற்பட்டு வந்த இளைஞர்கள் காதையர்களின் வன்முறையை எதிர்ப்பதற்கும் மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் ஆயுத வழியினை நாடுகின்றனர். திட்டமிட்ட வகையில் தமது எதிர்வினையை மேற்கொள்கின்றனர். இதன் விளைவால் அவர்கள் தலைமறைவு வாழ்வுக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். சுற்றில் அவர்களோடு கூட இருந்தவனால் காட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றனர். இதுவே நாடகத்தின் கருவாகும். மற்றவர்கள் நிம்மதியாக வாழவேண்டும் என்ற கனவுக்காகத் தனது உயிரையே தியாகம் செய்த இமயவரம்பன், இமயவரம்பனைக் காதலித்து அவனோடு விடுதலைக்காக உழைத்து நெருக்கடிகளைச் சமந்த மின்னிடைவஞ்சி, தன்மகனான இமயவரம்பனுக்காகத் நிதம்துடிக்கும் தாயான தில்லைநாச்சியார், கூடவே இருந்து காட்டிக்கொடுக்கும் பிரகலாதன் என நாடகத்தில் வரும் ஒவ்வொரு பாத்திரமும் அழுத்தமான வகையில் மனதில் பதிக்கின்றமை கணபதிப்பிள்ளையின் தனித்தன்மையாகும்.

சமூக நெருக்கடிகள், விடுதலைக்கான வேட்கை, காதல் என உணர்வுப் போராட்டமான வாழ்வின் களங்களை நாடகம் பதிவுசெய்கிறது. இளைஞர்கள் தமக்குள் இவ்விடயங்கள் சார்ந்து உரையாடினர். தொடர்ச்சியாக ஏற்படுத்தப்பட்டுவந்த நெருக்கடிகள் அவர்களை மாற்றுவழிமுறை நோக்கிச் சிந்திக்க உந்தியது. உலக நாடுகள் பலவற்றில் நிகழ்ந்த மாற்றத்துக்கான போராட்டங்கள் தொடர்பான வாசிப்புகளில் இளைஞர்கள் ஆர்வம் காட்டினர் மாக்ஸ், ஏங்கல்ஸ், மார்க்கிம் கார்க்கி முதலானோரின் படைப்புகள் மாற்றத்தினை விரும்பும் இளையவர்களுக்கு வழிப்புணர்வைத் தந்தன. இமயவரம்பன் இத்தகு படைப்புகளை வாசிப்பதில் காட்டிய ஆர்வம் அன்றைய இளைஞர்களின் அறிதல்சார் ஈடுபாட்டில் நூல்களின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

“நான் கிழவி எனக்கொன்றும் தெரியாதடி. ஏதோ காலம் மாறிப்போச்சு. சோற்றுக்கு வழியில்லை. சண்டை போராட்டம் விடுதலை என்று மண்டையையுடைக்கின்றான்கள். என்ன நடக்கப்போகுதோ தெரியவில்லை.” இது போராட்ட உணர்வு கொண்ட இமயவரம்பனின்

தாயான தில்லைநாச்சியாரின் குரல். பிரச்சினைகளுக்குள் சிக்காது தனது பிள்ளை குடும்பம் என்ற எல்லைக்குள் நிற்பதை விரும்பும் ஒரு தாயின் ஏக்கமாக இதனை நோக்க முடியும்.

“அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டு குடும்பம் நடத்துவது எப்படி? அதற்குப் பயம் இதற்குப் பயம். எதற்கும் பயம்தான். புலிநாடு முழுதும் இதே நிலைதான்.” இது இமயவரம்பனை நேசித்த மின்னிடை வஞ்சியின் கூற்று. காதலைக் கூட தூரமாக்கிவிடும் விடுதலையுணர்வு இப்பாத்திரத்தின் மூலம் பதிவாக்கியுள்ளது. நாடகத்தில் வரும். துப்பாக்கி, இரும்பொறை, ஆயுதப் பயிற்சி பெற்ற கலிப்பகை, கருணாகரன், ஆடல்வல்லான் முதலானோர் விடுதலைக்கான வழியை அடையும் நோக்கில் இமயவரம்பனோடு ஒன்று பட்டுச்செயற்பட்டுள்ளனர். இவர்களோடு இணைந்து செயற்பட்ட பிரகலாதன் அடிப்படையில் வேறுபட்டுச் சிந்திப்பவனாக இருந்துள்ளான்.

“வகுப்பு வாதம் என்பது மக்களின் அறிவை மயக்கி அவர்களைப் பிடுங்கித் தின்னும் பேய்” என்ற கருத்தைப் பிரகலாதன் வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும் பிரிவினை சாத்தியமற்றது எனும் கண்ணோட்டம் அவனிடம் மிகுந்திருந்தது. தமிழர்கள் தனி யாகச் செயற்படுவதற்கு அவர்களிடம் போதிய வளமில்லை. அவர்கள் தங்கிவாழவேண்டியது தவிர்க்க முடியாது என்ற ஒரு பகுதித் தமிழர்களின் மனநிலையை பிரகலாதன் என்ற பாத்திரம் மூலம் கணபதிப்பிள்ளை எடுத்துக்காட்டுகிறார். இதற்கு உரிய மாற்றுக் கருத்தும் பாத்திரங்களின் உரையாடல் மூலம் பதிவுசெய்யப்படுகிறது. “உனக்குச் சிரிப்பாகத்தானிருக்கிறது. ஏன் மீன்பிடித்தொழிலிருக்கிறதே எவ்வளவு வருவாய் எங்கள் நாட்டிற்கு வரப்பண்ணலாம் மீன்பிடித்தளங்களெல்லாம் எங்கள் நாட்டில் தானே கிடக்கின்றன. நவீன முறைப்படி தொழில் முறையை மாற்றியமைத்தால்...” இது இமயவரம்பனின் கருத்து.

நாடகத்தில் நிகழும் இளைஞர்களின் கருத்தாடல்கள், அக்கால அரசியல் பொருளாதார சமூக பின்னணியை மையமாகக் கொண்டு நோக்கப்படவேண்டியவை. தமிழர்கள் தமது தலைவிதி பற்றி சிந்திப்பதன் அவசியத்தினை இவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.. தமிழர்களிடையே வேரோடிப்போன சமூக

வேறுபாட்டு மனோபாவம் தமிழர்களை சகல வழிகளிலும் பலவீனப்படுத்தும் என்ற யதார்த்தத்தை கணபதிப்பிள்ளை அழுத்தமாக முன்வைத்துள்ளார். “தாழ்த்தப்பட்டோரென்ற சொல்லை நாம் அறவே ஒழித்தல் வேண்டும்”, “சமூக முன்னேற்றம் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஆகிய இரண்டையும் பண்படுத்திய பின்னரே நாம் அரசியல் முன்னேற்றத்தை அடையலாம்” எனப் பாத்திரங்கள் ஊடாக வெளிப்படும் கருத்துக்கள் கணபதிப்பிள்ளையின் தரிசனத்திற்குச் சான்றுகளாகும்.

ஆயுதப் போராட்டம் ஆரம்பிக்காத காலகட்டத்தில் அடுத்து நிகழக்கூடிய விடங்களை, சாத்தியப்பாடுகளை முன்னுணர்ந்த மனிதராக கணபதிப்பிள்ளையை நோக்கமுடிகிறது. தமிழ் இளைஞர்கள் வன்முறை வழியைத்தெரிவுசெய்யத் தள்ளப் பட்டமையின் பின்னணியை துரோகிகள் நாடகம் தெளிவுறுத்துகிறது. மொழியுரிமை மறுக்கப்பட்டது. சிங்களம் திணிக்கப்பட்டது. வளங்களும் வாய்ப்புக்களும் பறிக்கப்பட்டு திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் தமிழ்ப்பகுதிகளில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பாதுகாப்புப் பிரிவினரால் நெருக்கடிகள் தோன்றின. மக்களின் அகிம்சை வழிப்போராட்டங்கள் வன்முறை மூலம் நசுக்கப்பட்டன. இதுவே முரண்பாடுகள் கூர்மையடையக் காரணங்களாயின என்பதனை நாடகம் குறிப்புணர்த்துகிறது.. வளவனூரில் நிகழ்ந்த கலகமும் அதில் சாதாரண மக்கள் எதிர்கொண்ட பேரவலங்களும் நாடகத்தில் உணர்வு பூர்வமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. இக்கலகத்தைத் தொடர்ந்து மக்களைப் பாதுகாக்க இளைஞர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளும் நிகழ்ந்த ஆயுதப் பயன்பாடுகளும் அவற்றோடு தொடர்புபட்ட சம்பவங்களும் வன்முறை அரசியலின் பால் தமிழர்கள் தள்ளப்பட்டமையின் புறநிலையைத் தெளிவுறுத்தியுள்ளன.

இளைஞர்கள் தமது போராட்டம் வெற்றியடையும் என்று நம்பினர். “இன்று ஆலாபனத்திற்கும் அலங்காரப்பேச்சிற்கும் இடமில்லை. எங்கள் தாயகம் பறிபோகிறது. பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. எங்கள் நாட்டவரைத் தட்டி எழுப்பி நாட்டின் உரிமைக்கும் விடுதலைக்கும் போராடுதல் எம் கடன். எங்கள் போர் அறப்போர். இனப்போர். உரிமைப்போர். வேறு இனத்தைக் கெடுக்கும் போரல்ல. எங்கள் உரிமைகளைக் காக்கும் போர். இப்போரை உலகம் ஆமோதிக்கும். அறவழி என்று அங்கீகரிக்கும். வெற்றிகாணு

வோம் .இது திண்ணம்.” என இமயவரம்பன் வெளிப்படுத்தும் கருத்துக்கள் இளைஞர்களின் உணர்வுத் தீவிரத்தையும் நம்பிக்கையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அடிப்படை உரிமையை பெறுவதற்காகப் போராட முற்பட்ட தமிழர்களின் அரசியல், பலவீனமுற்றமைக்கு அதிகாரத்தின் ஒடுக்குமுறை பிரதானமாக அமையினும் தமிழர்களின் ஒற்றுமையின்மையும் தூர நோக்கற்ற சுயநல அரசியல் தலைமைகளின் செயற்பாடுகளும் காரணங்களாயிருந்தமையின் பின்னணியை அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னரேயே பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை வெளிப்படுத்தியுள்ளமை இங்கு கவனிப்பிற்குரிய விடயமாகும்.

“காலத்துக்குக் காலம் எமது தலைவர்களாக வந்தோர் தங்கள் நன்மைக்காக மாற்றானுக்கு எம்மை விற்று இரண்டகஞ் செய்துவிட்டனர்”

“தலைவர்கள் என்று கூறிக்கொள்பவர்கள் கூட எங்கள் முயற்சிகளுக்கு எதிர்ப்புக் கிளப்புகிறார்கள் துரோகிகள்”

“இப்போது ஒற்றுமை பற்றிப் பேசுவர். அரசாங்கத்தோடு சேர்ந்துவிடுவர்”

எனும் குரல்கள் ஆறுபது வருடங்களுக்கு முற்பட்ட தமிழரசியல் தலைமைகளின் செயற்பாடுகளை விமர்சிக்கின்றன. பிற்பட்ட காலத்தில் நிகழ்ந்த அவலங்களுக்கும் இத்தூரநோக்கற்ற செயற்பாடுகளே அடிப்படையாக இருந்துள்ளது. இதுவே தமிழர்களின் சாபக்கோடாகும்.

நாடகத்தில் வரும் போர்முனைக்கட்சி சார்ந்தவர்கள் விடுதலையைத் தம் உயிராக வரித்துக்கொண்டு இயங்கியுள்ளனர். போருக்கான நியாயத்தை, அதன் கட்டாயத்தை குறித்து அவர்கள் முன்வைத்துள்ள கருத்துக்கள் கவனிப்பிற்குரியன, அதேவேளை அவர்களோடு இணைந்து செயற்பட்டு ஈற்றில் உணர்வாளர்களைக் காட்டிக் கொடுக்கும் பிரகலாதன் என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் ஆசிரியர் முன்வைக்கும் மாற்றுக்கருத்துக்களும் ஆழ்ந்த நோக்குக்குரியன.

“புரட்சி விடுலை நாட்டுமுன்னேற்றம் என்றெல்லாம் கத்தித்திரிகிறது ஆனால் புரட்சி நடந்த நாடுகளுக்கும் எங்களுக்கும் உள்ள நிலைமை வேறு”

“சமூக முன்னேற்றம் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஆகிய இரண்டையும் பண்படுத்திய பின்னரே நாம் அரசியல் முன்னேற்றத்தை அடையலாம்.”

“இவர்கள் பிரசாரம் நெருப்புப்போல மக்கள் மனதில் பற்றிக்கொள்கிறது. இவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் இல்லாது விடில் நாடு ஒரே ரணகளமாய் மாறிவிடும்”

இதேபோல நியாதிபதியின் தீர்ப்பில் வெளிப்படுத்தப்படும் விடயங்களும் முக்கியமானவை. “அபாயகரமான ஆயுதங்களை உலகின் பலபாகங்களிலும் விற்றுவரும் நாசகாரக் குழுவோடு தொடர்புபுண்டு ஆயுதங்களை இந்நாட்டிலே இறக்கமுயன்றது இவ்வாயுதங்களை ஒன்றுமறியாப் பாலகர் கையில் கொடுத்து நாட்டில் புரட்சி ஏற்படுத்தினால் எங்கள் நாடு இரத்தக்களரியாய் மாறியிருக்கும் என்பது திண்ணம்.” இவை போராட்டம் முடக்கப்பட்ட நிலையில் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

விடுதலைக்காகப் போராடியவர்கள் காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறார்கள். இங்கு காட்டிக்கொடுத்த பிரகலாதன் துரோகியாகிறான். இங்கு அலன் மட்டுமல்ல பொறுப்பற்ற தமிழ்த்தலைமைகளும் துரோகிகளாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். சட்டத்தின் பார்வையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட உணர்வாளர்களும் தேசத்துரோகிகளாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர் நாடகத்தில் துரோகிகள் என்ற சொல் பலராலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதேவேளை ஈற்றில் உண்மையான துரோகிகளை நாடகம் வெளிச்சமிடுகிறது.

“இந்நாட்டிலே நிலவும் அடக்குமுறை ஆதிக்கத்துக்குத் துரோகிகளே தவிர உண்மையிலே எங்கள் நாட்டுக்கு நாங்கள் துரோகிகள் அல்ல. எம்மைப் பெற்ற தாயை பிறந்த பொன்நாட்டை துரோகிகளின் கையிலிருந்து விடுதலை செய்யவே பாடுபட்டோம். அதையும் சில மானத்துரோகிகள் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டனர்.”

என்ற இரும்பொறையின் கூற்று போராட்டத்தின் நியாயத்தையும் அதன் நிலையையும் உணர்த்துகிறது.

“மேன்னை தங்கிய கோட்டார் அவர்களே! நீங்கள் அளித்த தீர்ப்பை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறோம். அதற்கு நன்றி எங்கள் நாடே ஒரு பெரிய சிறைச்சாலையாயிருக்கும் பொழுது நீங்கள் அளிக்கும் சிறைச்சாலை அதைவிடப் பெரிதல்ல. அங்கிருந்தாலென்ன இங்கிருந்தாலென்ன இரண்டும் ஒன்றுதான் எங்கள் நாடு விடுதலையடையும் பொழுதுதான் எங்கள் உண்மையான சிறை நீங்கும்.” என்ற விடுதலையின் குரல் நாடகத்தின் நிறைவிலும் உணர்வாய் ஒலிக்கிறது.

யாழ் நகரில் சுவையானதும்,
சுத்தமானதுமான
உணவு வகைகள்

- 📍 340, Hospital Road, Jaffna.
021 222 2808
- 📍 360, Galle Road, Wellawatte, Colombo 06.
011 236 0462
- ✉️ rolex.hotel@yahoo.com

ROLEX HOTEL

(Since 1982)

தீருமண அழைப்பிதழ்கள்

அழகான அழைப்பிதழ்கள்
எம்மோடு

வாழ்க்கைக் கைபவல்கள்
எகாண்டாடு

முத்து பிறிண்டேர்ஸ்

📍 122, கே.கே.எஸ் வீதி, சுன்னாகம்

f Muthu Printers

கிருபா லேர்னர்ஸ் KIRUBAA LEARNERS

DS.589 அரசு அங்கிகாரம் பெற்ற கனரக (A) தர சாரதிய் பயிற்சி மாடசாலை

இல.226, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
021 222 4353, 021 492 3200, 071 4546 960

- ★ குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் விரைவான சாரதி அனுமதிப்பத்திரம். யாழ்ப்பாணம்
- ★ மும்மொழிகளிலும் வாகனப்பயிற்சி.
- ★ இரவு நேர வாகனப்பயிற்சி.
- ★ எழுத்துப்பரீட்சைக்கு விசேட வீதி ஒழுங்கு வகுப்புகள்.
- ★ தவணை முறைக் கட்டணங்கள்.
- ★ அசோக் லேடன் பஸ் மூலமான கனரக வாகனப்பயிற்சி.
- ★ சகல கிளைகளிலும் பயிற்சி வகுப்புகள்.

கிளிநொச்சி

- கிளிநொச்சி. 021 228 5505
- வீசுவமடு. 021 320 1515

- பூநகர். 021 320 1818
- முழங்காவில். 021 300 6544

மன்னார்

- மன்னார். 023 225 1656
- வவுனியா. 024 222 7777,

- சுன்னாகம். 021 224 2022.
- பருத்தத்துறை. 021 492 3201
- கச்சேர். 021 222 6699
- ஆவரங்கால். 021 222 6688
- தெல்லிப்பளை. 021 224 3737
- சாவகச்சேர். 021 227 0700
- நெல்லியடி. 021 300 6550

யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மன்னார், கிளிநொச்சி.
வடமாகாணத்தின் முகல்கா சாகி பயிற்சி மாடசாலை